

kovara hunerî, çandî û lêkolînî ya kurdên anatoliya navîn

bîrnebûn

Zivistan 1998

HAYMANA
ŞÊXBIZINLARI
ÜZERİNE
M. Özkök

METELOK Û
GOTİNÊN MEZINAN
Curîkî û Dr. Mîkailî

NIFIR (BEDDUALAR)
M. S. Dağ

ORTA ANADOLU
AVŞAR AĞITLARINDA
KÜRT MOTİFLERİ
Mehmet Bayrak

İÇ ANADOLU
KÜRTLERİ
Feridün

SERBÜLENT KANAT
ILE SÖYLEŞİ
M. S. Dağ

Eyda
Newrozê
piroz be!

4

Kecikek kurd, li günde Mîkailî, 1959

alîhsiz emrihim
wîn yarîsu râhim
meyves hislere râm hûdî
çanîtîci yarîsu
zeynîdîni simas
-759

bîrnebûn

Sê mehan carê derdikeve.

Üç ayda bir çıkar.

Tidzkriften utkommer 4 nummer per år.

Utges av Apec-Förlag

Ans. utgivare: Ali Çiftci

Adress / Navnisan:

Box: 3318, SE 163 03 Spånga /Sverige

Telefaks: 08-761 24 90

E-Mail: apec@swipnet.se

Redaksiyon:

Nuh Ateş, Muzaffer Özgür, Haci Erdogan,
Dr. Mikailî, Mehmet Bayrak,

Vahit Duran, Bekir Dari, Mahmut Duran,

Sefoye Asê, Ali Çiftci, Hüseyin Kalaycı

*
Navnisan'a li Almanyayê

Yazışma adresi:

Karl str. 2, 35576. WZ-Almanya

Telefaks: 06441-52 615

E-Mail: Birnebun@hotmail.com

*
Fiyati:

Europa: 7 DM

Memleket'te ederi: 400 bin TL

*
Abone yıllık bedeli:

İsveç: 200 SEK • Almanya: 30 DM

*

İsveç hesap numarası:

(Bîrnebûn) postgiro: 468 65 12-7

*

Almanya hesap numarası:

F. Yıldız Stichwort Bîrnebûn

COMMERZBANK Hamborn - Duisburg

Konto: 534100-01

BLZ: 35040038 - Almanya

*
Belavkirin / Dağıtım:

Ankara:

Toplum Kitabevi / Remzi İnanç
Bayındır sokak 22/1, 0642 Yenişehir
Tel: 0312/434 25 43

*
Polatlı:

Medya Kitapevi ve Kirtasiye

Cumhuriyet Mahallesi, Altay Caddesi
No: 41/ C-11 • Tel: 622 78 71

*
Kırşehir:

Gül Kitapevi

Lise cad. Zafer karşısı No 23/a

*
Fîransa:

2. RUE RICHER 2 eme
Etage Bureau 11 - 75009 Paris

*
Çap / Baskı: Apec-Tryck & Förlag

ISSN 1402-7488

Her niviskar berpîrsîyarê nivîsa xwe ye.
Mafê redaksiyonê heye ku nivîsêni ji
Bîrnebûnê re têñ, serrast û kurt bike.
Nivîsaranê ku ji Bîrnebûnê re têñ, ger çap
nebin jîli li xwedî nayêñ vegerandin.

Naverok çindekiler

3 Ji Bîrnebûnê

5 İç Anadolu Kürtleri

Ferîdûn

10 Çend lîstikên xortan

Simoyê Herxîd

12 Keça min (helbest)

Hem Xelikan

13 Nîfir (beddua)

H. S. Dağ

14 Haymana Şexbîzînları üzerine

Şehmet Özkök

25 Yarenî/Henek

Simoyê Herxîd û Cûriki, Nîkâîli

26 Quncikê zarokan

Hem û Hem

28 Metelok û gotinêñ mezinan

Cûriki û Nîkâîli

31 Riza Baran ile röportaj

Heci Erdogan

40 Hür olma zamanı (Şiir)

Hüseyin Kalaycı

41 Çiroka dik

Tîfan Baysal

43 Serbûlent Kanat ile söyleşi

H. S. Dağ

47 Avşar ağıtlarında Kurt motifleri

Şehmet Bayrak

57 Nurettin Çiçek ile kısa bir söyleşi

Serkan Demirsoy

59 Helebçe

60 Bi Azîme Kutlay re hevpeyvîn

Rohat Alakom

64 Navê eşîretên Kurdîstan'a Iraqê

H. Aziz Hesen

66 Li ser çarsedsaliya Şerefnameyê

68 Ferhengoka Şexbîzinkî

Mahmud Lewendî

4

Ji Bîrnebûnê

Redaksiyona Bîrnebûne li Almanyayê

Bî hejmareke nû, merhaba ji we ra!

Me dî Newroza salaçûnê de dest bî wêşandîna Birnebûnê kîribû û em vê Newrozê de ji, ji we ra hêjmarê çaran pêşkeş dîkîn. Birnebûn dî destpêkê de bî nêrinê (fîkrê) kulmek heval hate dînê, lê paşê hûn lê xwedi derketin û gihêst heta vê royê.

Dî name (mektup), telefon, faks, e-mail û sohbetên we da ji cêkere bû, ku kovar dî her hêjmara nû da kêmâsi û şâsiyê xwe yên bî her awayi (*yêñ purrê ji dî hêla teknikî da*) hindîk dibin.

Hatîna nîvisaran, çapkırın û belavbûna kovarê, sistema abonetiyê hênde rûnişt. Şandîna welêt hin bî çend tengasiyan va gîrêdayiye. Lî, em hêvidar in ku bî piştgiriya we, Birnebûn dê vê pîrsê ji çareser bîke.

Ji bo halkırına van pîrsana û Birnebûneke hin başdır, daxwazên me

ji we ev in:

Hevalên ku destê xwe pênûsê (qelem) dîgrin, ji me ra binivisinin!

Klamên dê û bavên xwe, kal û pirên xwe, henekên heval û ciranên xwe, yaranîyen ku dî bira we da mane yan ji we bîhistîne, fedî nekin, ihmâl nekin, bîşinin!

Xwendevanên ku abonetiya wan xelasbûye yan ji lî ber xelasbûnê ye, bîra ji kerema xwe re lî benda nameyênen me nesekînin, buhayê abonetiyê bî xwe bîşinin ser hesabê banqa yê birnebûnê!

Dî vê hêjmarê da em disa nîvisarên balkêş pêşkeşî nêrin û ditinêne we dîkîn. Nîvisareki me yi hinnû, M. Özök, bî xwe ji şêxbiziniyê Heymanayê ye. Kêmasiyek mezin ji ortê rakîr. Wi lî ser şêxbiziniyê

Hêymanê nîvisand. Ew tiştên ku wi hîlgirtine pênuşê ji bo pîr kesan ecer(nû) in.

Curuki û Mîkailî disa bî berhevkirin û rastnîvisandina Gotinê Mezinan û metelokêن, ji kurmancêن dorberê Polatliyê-Yunakê û Hêymanê va dî vê hêjmarê da şuna xwe girtine.

Jî me hin kes hene ku, ew bî berxwedan û karêن xwe gehiştine maqamên bîlind, kariyerêن mezin. Ew ji bo neslê nû nimûneyên pir baş in. Dî röportaja H. Erdogan da hûnê ji vana yeki, endamê Parlamentoya Federal a bajarê Berlinê, **Riza Baran** nasbikin. Ew dî röportajê da qala tiştên diroki (tarixi) dîke, meri bî kêf, wê dixwine.

Sîmoyê Herşid, lî ser listikêن zaroka û xortan, ên gellek bala meriya dîşinîn, nîvisandîye.

Mem Xelikan bî helbestêن xwe yên bê timsal bî ditina me dî nav şairêن, helbestvanêن Kurd da şuna xwe hin ji xurt dîke. Ew ji dûri "welatê berê", bî hesreteke gir, hisiyata xwe tine zîmêن. H. Kalaycî ji vê yekê kurdi dîfikire û bî zîmani Tîrki tine ci.

M. Şirin Dağ bîrek nîfir ji dorberê Qulekê(Kulu) berhevkirine.

Disa nîvisareki me yê nû Mamoste I. Baysal, Çiroka Dik ji me û zarokêن me ra nîvisandîye. Pîr kes dî zaroktiya xwe da bî vê çirokê mezin bûne. Bî vê çirokê şabûne û ketîne xewen kûr û şîrin.

Lêkolinvanê birêz M. Bayrak dî nîvisara xwe da lî ser; "Dî nav Avşarêن Anatolya Navin'da Motifên Kurdi" sekiniye.

Röportaja bî hozanê me yê qedîrbilind Serbûlent Kanat re

rengeki xweş daye Birnebûnê.

Lêkolina hevalê Feridûn ku lî ser bîcih kırına eşirêن Kurdan lî Anadoliya Navin, ew dî vê lêkolina xwe da lî ser sebeb û neticeyen vê yekê dîsekine û navêن van eşiran nîvisandiye.

Azime Kutlay, ji Anadoliya Navin jî gundê Kosê ye. Dî salêن 1950i de lî Amerîkayê xwandîye. Yek ji entellektuelêن Kurda ye ku lî gellek bajarêن Kurdistanê û lî welatê Ewropayê geriyaye. Lêkolinvan, Rohat Alakom ji bo Bîrnebûnê röportajek dûr û dirêj pê re kiriye.

Wek tê zanîn eşirêن Kurda lî her derê Kurdistanê û lî derveyî Kurdistanê belavbüne. Niviskar M. Aziz Hesen nêziki navêن 80 esiretêن Kurdistanâ Iraqê bî cî û war tespit kiriye. Gava ku meri lî listeya wî dinere hînek navêن ku lî Kurdistanâ Iraqê hene, lî nav Kurdêن Anadoliyê ji hene.

M. Lewendi vê carê ji ferhengoka devoka ïexbîzîniyan amade kiriye, herweha bî zaravayên dîn re ji daye berhev.

Têbînîyek; di naverokê de, lî bînê nivîsa yarenî/henek û Quncikê zarokan de navêن niviskaran cîh guhartinê. Em ji xwandevan û nivîskarêن xwe lêbûrînî dixwazin.

Bî dileki xweş, ji bo royên baş, bîminin dî xweşiyê da.

Redaksiyona Birnebûnê

İÇ ANADOLU KÜRTLERİ

Ferîdûn

Iç anadolu Kürtlerinin, şu anda üzerinde yaşadıkları coğrafya, bir çok eski uygarlık-lara konukluk etmiştir. Bunlardan ilk akla gelenlerin başında Hititler, Frigyalılar ve Kapadokyalılardır. Kürtler, bu coğrafyaya yerleşmeden önce, bu topraklara Yunanlılar döneminde Lykaonien Romalılar döneminde ise Galatien olarak adlandırılıyordu.

Kürtlerin, yerleşikleri alanlar, bugün dahi geçmişin izlerini taşır. İnşaat için kazılan temmellerde veya nadas yapılmırken eskiye ait bulanan canak, çömlekler ve Lahidlere sıkça rastlanılır. Çıkarılan lahidlerin, bir kısmı ya yok edilir yada çeşme ve kuyu başlarında hayvanları sulamak için oluk olarak kullanılır. Günümüzde bu lahidlerin, bazı köylerde oluk olarak kullanıldığını görmek mümkündür. Cihanbeyli ilçesine bağlı, Bulduk köyü yakınındaki, bir tepenin üzerinde bulunan ve bugün tekke olarak tanınan yerde, geçmişin zengin kalıntıları bulunmaktadır. Mermer sutunlara işlenmiş hac işaretleri, üzerinde yunan harfleriyle yazılar yazılmış mermer sutunlar ve işlemeli mermerler bulunmaktadır.

Kürtler, bu coğrafya ile tanıtıklarında, bölge tamamen terkedilmişti. Bölgenin,

boşaltılmasındaki en önemli etkenler; Haçlı Seferleri ve Anadolu'nun Selçukluların denetimine geçmesidir.

Bölgelinin, Selçukluların denetimine geçmesinden sonra, hristiyan olan bölge halkı, bölgeyi bir daha gelmemek üzere terketmiştir. **Hermann Wenzel**, *Forschungen In Inneranatolien* adlı Kitabında S:t Martin den yaptığı alıntıda, bölgeyi, 1101yılında gezmiş olan **Alberts von Aix**, bölgenin tamamen yakılıp yıkıldığını ve insansızlaştırıldığı anlatır.

Osmalı İmparatorluğu, Kurdistanı kendi denetimi altına aldıktan sonra, o güne kadar, kendi topraklarında özgür yaşıyan Kürtler, koloniyal uygulamalara karşı geldikleri için, çeşitli baskılara maruz kalırlar. Bu baskınların en acımasızı, Kürtleri ana topraklarında koparmak olur.

Osmalının baskalarına, boyun eğmeyen, asker ve haraç vermek istemeyen Aşiretler, ya sürgüne gönderiliyor ya mecburi iskana tabi tutuluyor yada kılıçtan geçiriliyordu. Zorla askere almalar, devletin halkı haraca bağlaması ve verimsiz topraklara yerleştirilmesi ayaklamalara neden oluyordu.

Osmalıların iskan politikası, kolonizasyon

temeline dayanıyordu. Aşiretler gösterildikleri bölgelere gitmek istemediklerinde, zor kullanıyor, böl ve yönet politisi uyguluyarak aşiretleri parçalıyordu.

Osmanlı İmparatorluğunun Kapsamlı iskan politikası, Osmanlı'nın Avusturya savaşlarını kayıp etmesi ile başlar. Savaş sonrası, bozulan ekonomiyi düzeltmek, düzenli asker toplamak ve merkezi otoriteyi sağlamak için hükümet, ferman üstüne ferman çıkarmıştır. Osmanlı yönetimi, iskan işlemlerini sürdürmek için bir daire kurmuş ve yerel yöneticilere bağlı olarak iskan katibi, iskan başı, iskan mubaşiri, iskan beyleri, kedhudalar ve çölbeysi ve buna benzer bir çok memurluklar oluşturmuştur.

Birde bugünkü korucu yöntemine benzeyen bir uygulama ilebaşı işbirlikçi aşiretlerden, Derbentçi olarak adlandırılan, yerel milisler oluşturulmuştur. Derbentçilerin görevleri: iskan politikasının uygulamasını sağlamak ve aşiretlerin başka bölgelere kaymasını önlemekti. Derbentçiler yaptıkları hainlige karşı, işledikleri toprakların vergisinde muaf tutuluyorlardı. Demekki koruculuk sistemi yeni bir uygulamaya değil. Bu ve buna benzer yöntemler, Caldırandan günümüze kadar devam etmektedirler.

Geçim kaynağı, hayvancılık olan aşiretleri, imha gayesi ile bilinçli olarak, verimsiz topraklara (Rakka), yabancı oldukları bölgelere, güvenliğlerini sağlamalarının zor olduğu alanlara sürgün ediliyorlardı. Ata toprakları terketmemek, asker ve vergi vermemek ve merkezi Otoriteye karşı bağımsızlıklarını korumak için aşiretler, Osmanlıya karşı sık sık baş kaldırıyorlardı.

Osmanlı Şikayet Defterlerine göre, 1677 de doğudan gelen Reşvanzade İbrahim

yönetimindeki, 800 kişilik aşiret, Besni kazasına bağlı Sığraz köyüne yerlestikten sonra, burayı beğenmediği için Hisn-ı Mansur (Adiyaman) köylerine zorla yerleşirler. Osmanlı yönetimi, Reşvanlıları yeniden sığraza gönderilmeleri için 1688 yılında Müffetiş Paşa ve Hisn-ı Mansur kadısına emir verilir. Ve yine Rakkaya yerleşen aşiretler, 1697 da buradan kaçarak Orta Anadolu'ya geçmek için Toroslara yönelirler. Rakka valisi Ahmet Paşa kaçışı önlemek için Fıratın iki yakasını tutmuşsada 15000 kişiden olan aşiretler kaçmayı başarırlar. 1707 yılında Maraş ve Adana beylerbeyine verilen bir emirle, aşiretlerin batıya geçmelerinin önlenmesi istenir.

Bütün baskı ve engellere rağmen, aşiretler batıya geçmeyi başa-rırlar. Burada dikkat edilmesi gereken önemli husus, aşırtır kopıldıkları topraklarına geri gelmemeleri için, Osmanlı'nın cabaları ve sürgünün Orta Anadolu'ya değilde, bugünkü Suriye topraklarına yön Lik olduğudur. Sürgün ve mecburi iskan bir çok Aşireti parçalar ve yeni Aşiretlerin oluşmasına neden olur. Mesela Jibranlı aşiret fedarosyonunu oluşturan 8 aşiretten biri olan Torini aşireti, Orta Anadolu'ya geldiğinde Bir Fedarasyon olan Xalikan aşiretine katılır ve bu adla anılır.

Kürtlerin Orta Anadolu'ya ne zaman geldiklerinin kesin tarihi saptamak zor. Buna dair, yazılı bilgiler sınırlı ve sözlü bilgilerde az ve güvenilir değil. Kürtlerin, Orta Anadolu'ya 1767 sonra geldiği söyleniliyor.

Tabii tartışıılır bir tarih. Ama Rakkadan ayrılmayan tarihi 1697 olarak alımlırsa, 1767 tarihi mantıka yakın gözüküyor. Çünkü; Aşiretler, Rakkadan ayrılmaz, bugün üzerinde yaşadıkları topraklara, ulaşmaları uzun yıllar almış olması gereklidir. Bölgeyi, 1850

yıllarında gezen fransız Perrot, Haymana ve çevresine yerleşmiş Kürtlere, nezamandan beri burada yaşadıklarını dair yönettiği soruya, aldığı cevap şu olur; 'babalarımız ve dedelerimizde bu topraklarda yaşıdalar' olur. Buda, Kurtlerin bölgeye 1767 sonra geldikleri tezini güçlendirir. Aşiretler, Orta Anadoluda, uzun yıllar göçebe hayatı yaşırlar. Aşiretlerin büyük bir bölümü, bugün yerleşikleri alanları uzun bir zaman, yazın yayla olarak kullanmış, kışında daha sıcak olan ve hayvanlarının barınmasına elverişli Cukurovaya göçerlermiş. Xalikan aşiretinin 1860 yıllarına kadar yazı Orta Anadoluda kışda Cukurova da geçirdiği biliniyor. Tabii bu sav, bütün aşiretler için geçerli değil.

Kan bağı ve evlilikler temeline göre, örgütlenmiş aşiretler, yerleşik düzene geçişlerinde aşiret yapılarına bağlı olarak, köyler kurarlar. Aynı aşiretten olanlar, aynı yerleşim alanına secerler. Bazanda, aynı aşirete bağlı aileler, ayrı ayrı köylere yerleşirler. Buna birde, merkezi yönetimin, aşiretleri parçalamak için, bizzat kendisi yer göstererek, aynı aşirete mensup aileleri, ayrı aynı alanlara yerleştirmesi gösterilebilir. Ama genelde aşiretler yerleşim alanlarını çoğu kez kendi iradeleri ile ve ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde secerler. Yerleşim alanlarının seçiminde. Sürülerinin otlak alanları, su imkanları ve kendi emniyetlerini önemli bir rol oynardı.

Kurtlerin yerleşik düzene geçmesinde, merkezi hükümetin zorlamalarının yanı sıra, iki önemli olay belirleyici olur. Birincisi, 1839 yılında Sultan Abdul Meçit zamanında çıkarılan Tanzimat Fermanı, İkincisi 1858 yılındaki Arazi Yasası, Tanzimat Fermanı ile devletin, halkın can, mal, irz ve namusunun

güvenlik altına alacağına ve adil bir vergilendirme sistemi için, gerekli yasaların çıkarılacağına dair yetkililer söz verir.

Arazi yasası ile: a- Devlet arazilerinin, özel mülkiyete geçişi sağlanmış b- Devlet arazisi üzerinde, köylerin kurulmasına izin verilmiş c- tarım için kullanılacak topraklar, tassaruf edenin özel mülkiyetine geçmesine müsade edilmiş. Tabii; bu iki ana nedenin dışındada nedenler var.

Koparıldıkları topraklara, geri dönüş için, milli bilinçin yokluğu ve böyle bir hesaplarının olmayışı, Arazi Yasasından önce, yaylalara ve kışlık yerleşim alanlarına, sürüler götürürken, üzerinde rahatca geçdikleri toprakların ekim alanlarına dönüşmesi haraket olanaklarını oldukça kısıtlaması gibi. Köylerin kuruluş tarihlerine bakılırsa bu iki nedenin belirleyici olduğu hemen anlaşılır. Ankaranın, Gölbaşı kazasına bağlı Karagedik köyü (Nasır aşireti) 1846/1847, konyanın Cihanbeyli kazasına bağlı Bulduk köyü (Sefki aşireti) 1853/1857. Konya'nın Kulu kazasına bağlı Karacadağ köyü (Xalikan aşireti) 1870 vb.

Başa, İç Anadolu Kürtlerinin bulunduğu alanlarının bir çok eski medeniyetlere konukluk ettiğini yazmıştım. Kurt köylerinin, büyük çoğunluğu , yüzüyollar önce yerleşim alanı olarak kullanılmış, topraklar üzerine kurulmuştur. Alman kültür coğrafyacısı **Wolf-Dieter Hütteroth** tespit ettiği bazı isimleri, *Ländliche Siedlungen Im südlichen Inneranatolien in den letzten vierhundert Jahren* adındaki kitabında verir. Bunlardan, bazlarını şöyle- AREA-Canimaña (Sihbızın köyü), KLINTA-Kütüküşağı (), KİNNA-Ömeranlı (Omara aşireti), DRYA-Karacadağ (Xalikan aşireti)

İÇ ANADOLUYA YERLEŞEN AŞİRETLER

İç Anadoluya yerleşen, Aşiretler hakkında İngiliz Sir Mark Sykes –in 1908 yılında Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland adlı journalda ;The Kurdish Tribes of the Ottoman Empire;adlı makalesinde hem Kurdistandaki aşiretlerden hemde İç Anadoluda yaşayan Aşiretler hakkında, teferuatlı bilgiler verir. Anadoluda yaşayan Kürtlerin , çeşitli aşiretlere bağlı olduklarını ve Kurdistanın hemen hemen her bölgesinden geldiklerini yazar.

SYKES'İN BELİRLEDİĞİ AŞİRETLER

AHÇEMİ: Sivasın batısına yerleşmişler mevcutları 300 ailerdir ve yerleşik yaşırlar.

ERUKÇELİ: Sykes, bunların yörük olacağını düşünüyor. Tokat ve amasyada yaşıyorlar, 400 ailedirler.

MİLLİ: Çobanlıkla uğraşırlar. Dersimde veya Karacadağdan geldikleri sanılıyor. 20 ailedirler ve Osmancıkta Yaşırlar.

ŞEYHBİZİNİ: Kerkükte yaşayan Şeyh-bızın aşiretinin bir kolu, 120 ailedir. Sultan Selim tarafından topraklarından çıkarıldıklarını söylüyorlar. Yerleşiktirler, Uğraşları, tarım ve çobanlıktır. Şeyhbızınlar Baban kurtlerindendirler. Şıhbızınlar savaşkan, iyi suvari, zeki ve soygunculukları ile ünlüdürler. Martin tüfeklerini kendi yaparlar.

ŞİVELİ:Şekak aşiret fedarasyonun bir koludur.

BADELİ: Van ve Diyarbakır çevresinde yaşayan Kureşli aşiretinin bir kolu, 200 aile kadardırlar. Alevilikten Sunlige geçmişler. Yozgat ve çevresinde oturlar. İyi insanlar olarak bilinirler.

HACİ BENLİ: Milli aşiret Konfedaras- yonunun bir koludur, 200 ailedir. Yarı göcebedirler. Dersim veya Karacadağdan geldikleri tahmin ediliyor, Ankaraya bağlı, Bala ilçesi ve köylerinde yaşırlar.

HATUNOĞLU: Sayıları 300 aileyi bulur, yarı göcebe yaşırlar. Karacadağdan geldikleri, tahmin ediliyor. Milli Aşiret fedarasyonunun bir koludur. Yozgatın güneyinde yaşırlar.

MAHASİ: Milli aşiret fedarasyonunun bir kolu, 300 aile kadardırlar. Kirşehir çevresinde yaşırlar.

OMARANLI: Cizre Botandan geldikleri tahmin ediliyor. Bugünkü, Cizreye eskiden Cezira Ommera deniliyordu. Günümüzde Mardin iline bağlı Ömerli ilçesi bulunmaktadır. Reşvan aşiret fedarasyonunun bir koludur. Bugün hemen hemen hepsi Konyanın ilçesi, Kuluya bağlı köylerde oturlar.

BEREKETLİ: 10.000 aile kadardırlar, Kirşehirin güneyine yerleşmişler.

TABUROĞLU: Yarı göcebe yaşırlar, Sayıları 300 aileyi bulur. Kirşehirin

kuzeyinde otururlar.

CUDİKANLI: Şırnaktan geldikleri büyük bir olasılık. 200 ailedir.

XALKANİ: Revanduz, un Kalifani bölgesinden geldikleri tahmin ediliyor. Güney Kürdistanda Erbil ile Köysancak arasında Xalikan adlı bir kasaba bulunmaktadır. Buda Xalikanların, Revanduz ve çevresinde Geldikleri ihtimalini güçlendiriyor. Xalikanlar, Baban kurtleridirler. 400 aile kadardırlar. Reşvanlıların bir kolu.

SEFKANI: Reşvanlıların bir koludur. Yarı göçeve yaşırlar. Hartuşı aşiret konfedaras-yonunun bir kolu olabilir.

NASIRLI: 700 ailedirler. Milli aşiret konfedarasyonunun bir kolu iken daha sonraları Reşvan konfedarasyonuna Katlıyor.

TİRİKAN: 400 aile kadardırlar. Diyarbakırba bağlı Hani ilçesinden ve çevresinde gelmişler. Ankaraya yakın alanlara yerleşmişler.

ATMANİKAN: Giyinişleri itibarı ile herki aşiretine benzerler. Botan veya Bitlis kökenlidirler. Ankaranın yakınılarında otururlar.

ZİRİKANLI: Sayıları 500 aileye varır. Ankaranın kuzey batısında otururlar.

CANBEG: Göçeve, yarı göçeve ve yerleşikolarak yaşırlar. Sayıları 5000 aileyi bulur. Milli aşiret konfederasyonunun bir kolu dur. Hemen hemen hepsi Konyanın ilçelerine ve köylerine yerleşmişlerdir.

NOT: Aile sayıları Sykesin araştırmayı yaptığı döneme aittir.

İç Anadoluda, Sykesen belirlediği aşiretlere başka, aşiretlerde yaşamaktadırlar. Bunlardan bazılarını sayacak olursak, Kırşehirin Boztepe ilçesinde ve köylerine yerleşmiş MİFKİ aşireti, Cihanbeyli ilçesinin köylerine yerleşmiş SEVIDİ ve Konya'nın kulu kazasına bağlı köylere yerleşmiş Celikan aşireti.

Kaynaklar,

Kurdistan Tarihi

M. Emin Zeki

The Kurdish Tribes Of The Ottoman Empire-Sir Mark Sykes

İç Anadolu Kürtleri

Nuh Ateş

Kürtler ve Kurdistan

İsmet Şerif Vanlı

Kulu Utvandrarbygd i Turkiet

Ingrid Lundberg-Ingvar Svanberg

Forschungen in Inneranatolien

Hermann Wenzel

Ländliche Siedlungen im südlichen Inneranatolien in den letzten vierhundert Jahren-Wolf-Dieter Hüttneroth

Yurt Ansiklopedisi

Azgelişmişlik Sürecinde Türkiye

Stefanos Yerasimos

ÇEND LİSTİKÊN XORTANI(1)

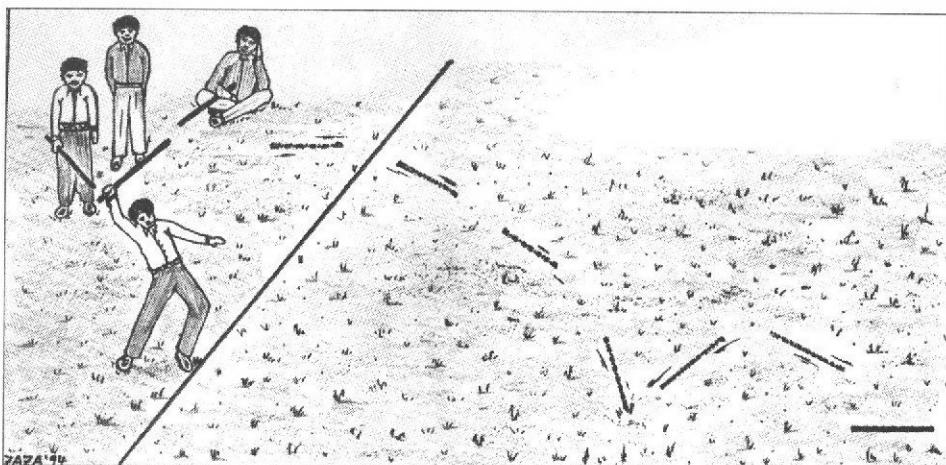
Sûmoyê Herşid

Berê li gundan xort bî çi û çing dîlistin?

Bî çi nedîlistin ku, ton bî ton listik hewûn. Lê heyf e ku listiken xortani yên ku bist-bistpênc sal berê dihatin listin, niha nemanc. Ew jî birbûne û ji bir dibin. Bî wana ra, tonek kultur û ziman ji wenda dibe.

Ezê li jêr, qasi ku tê bira min, qala çend listikên çaxa xortaniya xwe bikim. Van listikna li her derê ne mina hev in, nav û qeydên wana bî toneki din in.

Listikên ku ezê qalê bikim, li gundên Kurmanç ên dor bera Kulu (Konya) dihatin listin.

GEZÊ GEZÊ

Gezê gezê listika lawan ê. Ew li derva, li pêş malan, li deşt û çolan tê listin.

Dî vê listikê da, her kes bî serê xwe ye û heval girtin tuneye.

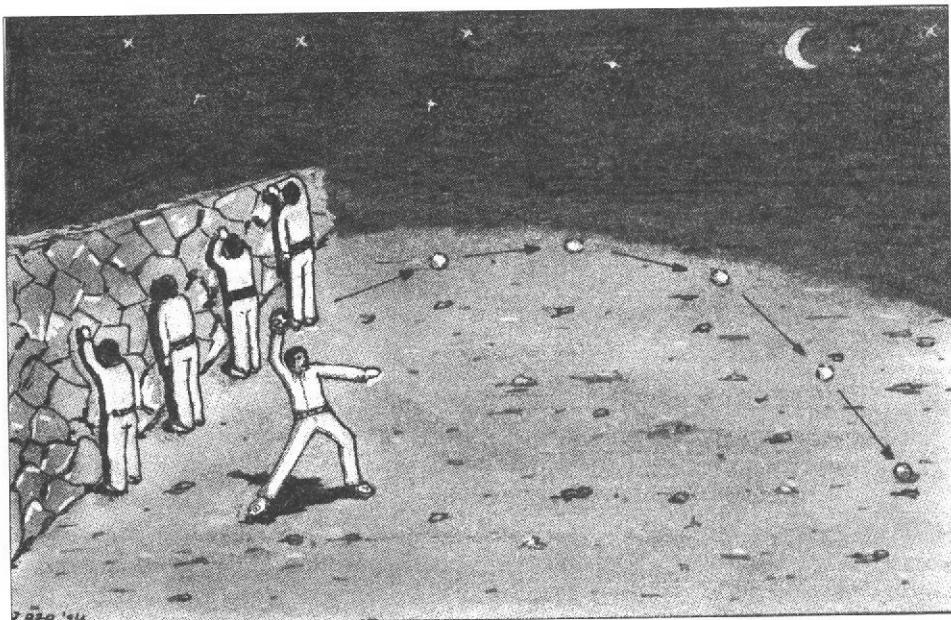
Gezê gezê bî ço(şiv) tê listin. Lazım e ku her listikvanek çoyê xwe hebe. Jêhatiya dî vê listikê da ew e, ku meriv çoyê xwe rind nişkê. Wegna nişke ku, çoyê wi bîpekel here dûrê. Xetek (çiziyek) tê kişandin û ew dibe qele.

Listikvan giştik, ço dî dest da, li ber vê xetê disekînin. Paşê bî novê, li pêy

hev çoyê xwe nişdikin. Çoyê kê nêzki qelê bîmê, ewê çoyan giştikan berhev ke bine qelê.

Ew li ber xetê nefeseke kûr dikşine û bî lez dihere û yek bî yek çoyan berhev dike. Bî rê da, wexta ku ew çoyan berhev dike, ew bî dengeki bîlind, dîbêje; Gezêêê!.. Gezêêê!.. hetani ku çoyan giştikan berhev dike û dîgêhine qelê, dîbêje gezê gezê.

Huneriya vê listikê yek ji ew e ku, bî nefesekê ra çoyan berhevke û bini qelê.

KEVIRKÊ GERMO

Dezgehê vê kevireki listikê pan e. Yeki qasi ku destê meriv wi bigre ye. Sewa ku va kevira jî yên dînê bê cêkirinê, ew bî ava germ tê şîlkirin. Loma navê listikê kevirkê germo lêkirine. Jî vê listikê ra meydanekî fireh lazim e.

Kevirkê germo lî mehêن havin û payizê, bî şev, lî ber şewqa hivê û li derva tê listin.

Kevirkê germo listika lawan e, lê carna keç û law tev hev dîlizin.

Kom anji birek xort têن cem hev. Jî wana du kes têن hember hev û hevalan dîgrin û wegna du hêl(grup) çêdibin. Paşê, jî her hêlekê yek kes bî hevra kês dîkin (pêkirin). Ku kê bi ser yê din xist ew hêla dest pê listikê dike.

Her du hêl lî ber diwarê xaniyeki yan jî kevireki gir ku jê ra 'qele' tê gotin dadiwestin. Ew dera, yanê qele him şûna destpêkirina listikê, him menzila wê ye.

Jî hêla ku bî serketi, listikvanek kevirê şîl û germ jî qelê da berve meydanê diavêje dûrê. Dî vê demê da, listik vanên dînê gîştik çavê xwe dîgrin. Paşê yê ku kevir aveti dîbêje, "Çavê xwe vekin". Hingê herdu hêl dîbezin, lî meydana listikê belav dibin û lî kevir dîgerin.

Armanc dî vê listikê da ew e; ku kâ kijan hêl kevirkê germo bîbinê û bîgêhînê qelê.

Kesê ku kevir dibine, wi hildine û pê ra, bî dengeki bîlind, dibeje "Min dit". Lî pêy vê gotinê ew, kevir dî dest da, berve qelê dîbeze. Hevalên wi li ber xwe didin, ku bîgêhîjin wi. Ew bî lez(zû zû) berve qelê dîmesin û bî rê da kevir wegna(wekina) didin destê hev du, ku hêla dînê nîzanibe kevir bî kê ra ye. Hêla dînê ji hew dîde, ku pêsiya lî hêla ku nîgîheştiye qelê bîbire û kevir jî destê wê bigre.

Lî dawîyê, kijan hêl kevir gîhande qelê, ew bî ser dîkeve. Dû ra, listik car din dest pê dike.

HELBEST

Mem Xelikan

KEÇA MIN

*Berxe mine li ber kozê
Dayîka xwe pê dilizê
Wan helâl be şîrê daye
Sibê beranin li dozê*

*Min birîna dil pêça
Bî por û biskên keça
Pir dila bişevitînin
Ewê mîma Zîn û Xeca*

*Li Newroz ûbihara
Bixemîlin ji xema dila ra
Ma ro were girtin
Hîv dernekeve şeva.*

(1993)

BENDA BERBANGA ME

*Benda berbanga me
Runiştîme li kêleka şevê
Şev reş û tarî
Dirêj û bê dawî
Kerr û xayîne*

*Li van şevana xwîn barandin
Por û biskên hîvê,
Li van şevana hatin rûçikandin
Min stêrk li van şevana wenda kirin
Xorten çeleng û keçen bedew
Li şevê tarî hatin darda kirin.*

*Xew negirtin çavê min
Ne sibe bû
Ne jî ro hilat
Kûlîyên berfê berhev dike
Singê min qat bi qat.*

*Ramanên min belav dikin
Dengên qaz û qûlinga
Dibe kû şeve minê reş û dirêj
Bikşînin berbanga*

*Bêje hevalê
Te qe li şeve reş û dirêj
Berbang pa?
Hêvî yê min di paşîla min da
Benda berbanga
Min emrek da*

(1997)

NIFIR (BEDDUALAR)

Jî dorberê bajarî Qulekê (Kulu) hatîne berhevkinîn.

Berhevkar: M.Şirin Dağ

- Tu qe tunevi! / Qu tuneviyo!
- Dî bîni çengda hato!
- Dî bîni çengda were! / Dî bîni çeng ra ke!
- Sû (stû) de bışkê, pi te vêra!
- Tîm dî kîrâseki da vi!
- Mezil qut bîwe! / Mezil qut buyo!
- Bî serêşê bikeve./ Bî serêşê keto!
- Tu xêre newine. / Tu xêr nedîyo!
- Bî firîgî bî bifire / Bî firîgî fîrî ya wo!
- Desti bî hînne nekeve desti te!
- Tu bext mîrada nevine!
- Qe gîr nevi! / Qe gîr nevuno!
- Xenaq reş bîwîn!/ Xenaq reş buno!
- Henava lî xwe xi!
- Dî wext êvana negê! / Dî wext êvana negêsto!
- Dî beri parsi yê da hato!
- Hundır qul bîwe! / Hundır qul buyo!
- Kezew qul bîwe! / Kezew qul buyo!
- Tot lî ser êr bîxwine!
- Kevir lî ser kevir nemê!

HAYMANA ŞÊXBIZINLARI ÜZERİNE

MEHMET ÖZKÖK

HAYMANANIN KÜRT KÖYLERİ

Köyün Adı	Kürtçesi	Aşireti	Lehçesi	Mezhebi
Yamak		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Yenice	Gozgoz- Sındiran	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Balçıkhisar	Bacîhesar	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Baltalın		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Bostanhöyük	Bostanğı	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Cihanşah	Havura	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Dercköy		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Sazağısı	Sazê	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Sinanlı	Sinay Şêxziniya	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Yergömü	Yergom	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Yeşilköy	Sileni	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Yukarısebil	Şavlı	Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Durutlar		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Sarıdeğirmen		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Karaömerli		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Sarıgöl		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Yaylabyacı		Şêxbizini	Şêxbizinki	Şafii
Kavak	Qavax	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Sögüttepe		Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Yaprakbayırı	Kelati	Xewend-Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Tabaklı	Tabaxâ	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Yenicik		Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Sogulca	Soxilce	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Bahçecik	Baxçecik	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Eskikışla	Larê	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Evcî	Cingîl	Jirki (K: H. Yasar)	Şêxbizinki	Hanefi
Evliyafaklı	Evliyafeqir	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Gedik	Tolosman	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Gedikli		Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
İncirli		Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Karapınar		Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Alacık	Alaçix	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Kaltaklı	Qaltax	Şêxbizini	Şêxbizinki	Hanefi
Burunsuz	Bumsız	Nasira	Kurmanç	Hanefi
Boğazkaya		Têriki	Kurmanç	Hanefi
Çatak	Çatax	Têriki	Kurmanç	Hanefi
Sırçasaray	Têrika	Têriki	Kurmanç	Hanefi
Tepköy			Kurmanç	Hanefi
Büyükyağcı	Gunde Tîrko	Têriki	Kurmanç	Hanefi
B.Konakgörmez		Şêxan	Kurmanç	Hanefi
K.Konakgörmez	Hespiro	Şêxan	Kurmanç	Hanefi
Emirler Kesikkavak	Şêxa Jorin	Şêxan	Kurmanç	Hanefi
Emirler Eskiçalış	Şêxa Jérin	Şêxan	Kurmanç	Hanefi
Kerpiç	Gunde Kosê	Séfki- Reşi	Kurmanç	Hanefi
Kirazoğlu		Canbegi	Kurmanç	Hanefi
Alahacılı	Oniska	Canbegi	Kurmanç	Hanefi
Sincik	Sincik	Canbegi	Kurmanç	Hanefi
Küçükuyağcı	Palanciya	Canbegi	Kurmanç	Hanefi
Katrancı	Modanlı	Türkmen-Kürt	Kurmanç	Hanefi
Saatlı	Modanlı	Türkmen-Kürt	Kurmanç	Hanefi
Toyçayırlı		Modanlı-Têriki	Kurmanç	Hanefi
Demirözü	Bazika	Baziki	Kurmanç	Hanefi
Kutluhan	Qutlicamî	Aşıq-Kürt	Kurmanç	Hanefi

HAYMANA

go/

60-LBNSI

11

BALA

Polatti

cihanbeyli

Son otuz yılda Kürtler üzerine çok şey yazıldı. Sınırlı kaynaklara, T.C. Hükümetlerinin amansız yasaklarına rağmen Kürt halkının tarihi, sosyal yapısı, dil ve kültürü hakkında küçümsenmeyecek çalışmalar yapıldı. 12 Eylül öncesi koşullarda Kürt halkı açısından acil sorun kendi varlığını kabul ettirmekti. Mücadelenin ekseni de

bu "asıl mesele" etrafında odaklaşıyordu. Bu anlayışa göre, Orta Anadolu Kürtleri (OAK) bir "ayrıntı" idi. Hele anavatan kurtulsun veya sosyalizm gelsin-, "yavru vatan" nasıl olsa kurtarılacaktı. Sol görünen kesimlerde bile Kürtlerin ayrı ulus olduğu, kendi yazgalarını kendilerinin belirlemesi gerekiği tezinin yeterli destek görmediği

bir dönemde, yapılanlar bir dereceye kadar doğru idi. Kürt sorunu "ayrıntıya" boğulmamalıydı, ama Kürtler kendi aralarında bu ayrıntıları da tartışabilmiyorlardı. Ayrıntılar "ayrılık" getirir anlayışı ile bu gereği gibi yapılmadı.

O günden bu güne köprüünün altından çok sular aktı. Aklını peynir ekmekle yiyenlerin dışında, artık hiç kimse Kürtlerin varlığını inkar etmiyor. Kürt halkın özgürlik mücadelesi ırkçı-faşist tezleri yerle bir etti. Şimdi ayrıntılar için de çözüm üretmenin tam zamanıdır. Bu ayrıntılardan biri de Şêxbızınlardır. (*Bîrnebûn'um notu: Önceli sayılarımızda, Orta Anadolu Kürtlerinin Şêxbızınlara Şêxzini, Şêxziniya dediklerini Irak Kurdistanında da Şêxzeymi, Şêxbizeyni dendigini yazmistik.*)

Bir yaraya daha parmak basmadan geçmek istemiyorum. Bilindiği gibi Kürtlerde okuma-yazma alışkanlığı yok denecek kadar azdır. Ne yazık ki bu kötü alışkanlık hala sürüyor. Bu anlamda OAK ve özellikle Şêxbızınlar ile ilgili başvurulacak yazılı kaynaklar varsa bile henüz günüşigine çıkmamıştır. Osmanlı Arşivleri, Meclis İskan Raporları açıklanmadan, özgür araştırma ortamı yaratılmadan, yazılı kaynak bulmak da oldukça zor görünüyor.

Peki, yazılı kaynaklar sınırlı, demokratik ortam yok diye oturup beklemek mi gerekiyor? Elbette hayır! Eli kalem tutan herkesin, bulunduğu yöre ile ilgili bildiklerini yazılı hale getirmesi yıllarca sonrası için önemli bir kaynak olabilir. Kuşaklar arası iletişimizlige son vermenin bir yolu da budur. Hiç şüphesiz, doğru ve abartmasız bir gözlemlerle yazılanlar, onyillarca sonra, Avrupa'lı bir misyonerin ya da gezginin yazdıklarından çok daha değerli olacaktır.

GENEL DURUM

Şêxbızın, "şêx" ve "bızın" sözcüklerinden oluşur. Birleşik bir sözcük olarak "keçilerin şeyhi" anlamına gelir. Sözcük anlamından hareketle bir sonuca varamayız. Kanımcı bu sadece özel bir isim olarak

değerlendirilmeli; Kürt, Türk, Keçiboynuzu, Arpaçay örneklerinde olduğu gibi.

Şêxbızınlar, herseyden önce Kürtlerin bir parçası olarak değerlendirilmelidir. Onlar, örf, adet ve gelenekleri ile kurtlerin bir parçası; lehçeleri ile Kürtlerin farklılıklar gösteren bir koludurlar. Yüzyıllardan beri Kurdistan'da ve Türkiye'de dağınık yerleşim birimlerinde yaşarlar. En yoğun olarak bulundukları yer *Haymana* civarıdır.

Haymana'nın merkezinde Türkler, Kürtler, Tatarlar ve azsayıda Karadeniz'li yaşar. Tatarlar ve Karadeniziler Cumhuriyet'in ilanından sonra, çoğunlukla da 1950'li yıllarda Haymana'ya devlet tarafından bilinçli bir plan dahilinde yerleştirilmişlerdir ve bugün şehir merkezinde önemli konumları işgal etmektedirler. Merkez nüfusun yaklaşık üçte biri Kürtür. Bunların da çoğunluğu Şêxbızın Kürtleridir. Haymana'ya bağlı 86 köyün 56'sı Kürt köyür.

Bu Kürt yerleşim birimlerinin yarısından fazlasında da -yaklaşık olarak 30 civarında Kürt yerleşim biriminde- Şêxbızınlar yaşar. Önceleri Haymana'ya bağlı iken, daha sonraları idari olarak başka ilcelere bağlanan köyler de göz önüne alınırsa, Haymana yöresinde Şêxbızınların yaşadığı yerleşim birimi sayısı 40'a kadar çıkar. Örneğin Karakilise, Canımana, Dipdede köyleri idari olarak Haymana'ya bağlı iken, daha sonraları Kulu'ya bağlanmışlardır.

Şêxbızınların nerelerde yaşadıkları, ne zamandan beri Orta Anadolu'da bulundukları ciddi bir araştırma konusudur. Genel olarak bilinen dağınık bir şekilde yaşadıklarıdır. Erzurum, Bayburt, Bafrâ ve Diyarbakır yöresinde Şêxbızın köyleri var. Mesut Barzani Şêxbızın komutanlarından sözediyor. Düzce, Çorum, Kastomunu ve Sinop yörelerinde; Kurmancı lehçesi ile konuşan Kürtlerin yanında, Şêxbızınlar da yaşar. *Merzifonun Çaybaşı, Pınarbaşı, Göçebel, İlbel, Bekmeci, Uzun-hüseyin* köylerinde Kurmancı lehçesi ile konuşanlar yaşarken; 200-300 haneli, görece daha büyük *Akpınar, Kamişli, Koyu,*

Kızılegrek gibi yerleşim birimlerinde ise Şêxbizînlar yaşar.

Merzifon'da yaşayan Şêxbizînlar Hanefî mezhebine inanırlarken, Haymana'nın Özköyleri Şafii, Polatlı-Yunakla sınır olanlar Hanefî'dirler.

Şêxbizînlerin yaşılları kendilerini Şêxbizîn aşireti olarak tanıırlar. Şêxbizîn gençler ise Kürt olduklarını, çoğunlukla Kurmancı lehçesini iyi konuşamadıkları için ek olarak Şêxbizîn olduklarını söylerler.

(*b.n: Daha geniş bilgi için* birnebûn' *un 3. Sayısındaki M. Lewendi'nin yazısına başvurulabilir.*)

Şêxbizînlerin Orta Anadolu'ya ne zaman geldikleri bilinmiyor. Genel kabul gören teze göre, OAK 200-300 yıl kadar önceleri gelip buralara yerleşmişler veya yerleştirilmişlerdir. Bundan hareketle Şêxbizînlerin da aynı dönemde yerleşikleri düşünülebilir. Ancak Şêxbizînlerin en yaşılarına sorulduğunda, "Bilmiyorum yavrüm, dedelerimiz burada yaşırdı." derler. İnsanın ortalama yaşam süresi göz önüne alındığında, 4-5 kuşak öncesi kitesel bir sürgünün tüm izlerinin silinebileceği bana pek inandırıcı gelmiyor.

Bir örnek; Yirmi yaşlarında iken Erzurum tarafından gelip Yukarısebil köyüne yerleşen Tayyar adlı biri vardı. Köylüler ona göçmen Tayyar anlamına gelen "Teyyare Mancire" diyorlardı.

Çocukları, torunları olmuştu, Şêxbizîn lehçesi îni öğrenmişti, 20 sene önce öldüğünde 90 yaşlarındaydı ve hala Kurmancı lehçesi ile konuşma eğilimi ağır basıyordu. Kısacası tek bir kişininin 110 yılı aşkın bir süre önce yaşadığı göçmenliğin izleri silinmemiştir. Onbinlerce kişinin 300 yıl önceki göçlerinin tüm izleri nasıl olurda tamamen silindi?

Bu anlamda, Şêxbizînler Orta Anadolu'nun yerleşikleri değilse bile, çok daha uzun bir süre önce buralara yerleşmişlerdir kanısını taşııyorum.

Türkiye demokratik bir ülke olsa sorun kolay çözülür. En azından bir-iki köyde iki mezar açılır, kemikler incelenir ve kaç yıl

önce gelindiği belirlenir. Biz de çok şey istiyoruz galiba!

Haymana ve Kulu'ya eşit uzaklıkta, "Özköyleri" denilen 8-10 köy temel alınırsa, Haymana yöresindeki Şêxbizînlerin genel durumlarını, sosyal ve ekonomik yapılarını anlamak daha da kolaylaşır.

SOSYAL VE EKONOMİK YAPI

(Kültür, adetler, dini inanç, batıl inanışlar, düğünler, düğünlerde söylenen klasik türküler ve halaylar.) Haymana yöresinde yaşayan Şêxbizînler, Kulu, Cihanbeyli ve Polatlı Kürtlerine göre daha verimsiz topraklarda yerleşmişlerdir. Genel geçim kaynakları tarım ve hayvancılıktır. Topraksız köylü yoktur ama toprakları azdır, olanlar da verimsizdir. Nüfusun yoğunluğu, tarlaların birkaç kez erkek kardeşler arasında bölüşülmesi, tarım girdilerindeki artış göz önüne alınırsa, topraktan geçirinmek oldukça zorlaşmıştır. Bu durum Şêxbizînlerin Ankara'ya göç etmelerine neden olmuştur. Yakın ilçelere ve yurdisına gidenler azınlıktadır. Ankara'ya gidenlerin büyük bir çoğunluğu, geri dönmemek kaydıyla göç etmişlerdir. Şehirde işçilik ve bir gecekondu, köyde az bir toprakla geçirinmekten daha çekici olmuştur. Ankara'daki pazarların çoğunda, Ulus'taki Yenihal'de ve istisnasız bütün balıkçılarda Şêxbizînler çalışır. Kendi işyeri olanlar sayıca azdır. Belediyelerde, Devlet dairelerinde çalışanlar, yukarıda sayılan işkollarında çalışanlara göre azınlıktılar. Bunların en meşhuru da hiç şüphesiz *Kürt Ahmet*'tir. Ahmet Turgut, Sindiran, değiştirilmiş adıyla Yenice'lidir. Son zamanlarda ünlenen *Sabah Gazetesi*'nin yazarı *Selahattin Duman*'ı da buna eklemek gereklidir. O da Sindiran'lıdır. Ayrıca yeri gelmişken Haymana'nın Kurmanc köylerinden olan Bumsuz'lu (Türkçesi Burunsuz) CHP Milletvekili *Eşref Erdem* İ anmakta da yarar var.

Herşeye rağmen köyde kalanlar tarımla uğraşırlar. Buğday, arpa ve mercimek ekimi yoğundur. Sulama olanaklarının doğması

ile son yıllarda şekerpancarı ekimi de önemli bir ölçüde artmıştır.

Son yirmi yılda tarım hızla makinalaşmıştır. Karasaban, at ve öküzlerle çift ve düven sürme devri kapanmıştır. Şêxbizînler'da ticari bilinc oldukça geridir. Hani devlet de olmazsa üretikleri buğdayı neredeyse evlerinde saklarlar, satmaya götürmezler. Hayvan ve hayvan ürünlerini köylere kadar gelen tüccarlara satarlar. Ürettiği ürünü satmayı ayıp sayan bir anlayışa sahiptirler. Öyleki 1970'lerde, Ankara'dan gelen tüccarların Yukarı Sebil köyünde kurdüğü mandırada, çevre köylerin sütleri alınır, işlenir ve tekrar Ankara'ya götürüldü.

Şêxbizînler aşiret reisi, ağa, şeyh gibi kavramlara yabancıdır. Aile bireyleri arasında ve sosyal yaşamın bazı alanlarında feodal ilişkilerin izleri görülsel de, Şêxbizînlarda feodal yapı çoktan tarihe karışmıştır.

Son Şêxbizîn ağası Bostanhöyük köyünden *Melle Memo* idi. Ağalığı, toprağa dayalı zenginlikten çok, devlet otoritesi ile işbirliğine dayanıyordu. CHP'liydi. Haymananın tarihsel olarak CHP'li olmasının bir nedeni de bu olsa gerek. 1950'lerde DP'li olması halinde Haymana'ya yatırımlar yapılacak, Ankara-Eskişehir yolunun Haymana'dan geçeceği teklif edilir ama o, bu teklifi reddeder. DP'nin iktidara gelmesiyle devlet desteği çekilir ve O da otoritesini yitirir. 1960'lar-daki ölümüyle de Şêxbizînlarda ağalığa son nokta konulmuş olur.

Şêxbizînlerin diğer Kürtlerle olan ekonomik ve sosyal ilişkileri oldukça zayıftır. Onlar, 20-30 km uzaklıkta bulunan bir Şêxbizîn asker arkadaşı ile ilişkilerini canlı tutarlarken, 2-3 km uzaklıkta bulunan diğer Kürtlerle ilişkilerinde oldukça soğuk davranışlarırlar. Bu soğukluk tek taraflı değil elbet. Diğer Kürtlerle birbirlerine nadiren kız alıp-verirler. Örnek vermek gerekirse; Yukarisebil köyünden Kulu'nun Yeşilyurt (Atkafası) köyüne verilmiş iki kız vardır. Her ikisi de evde kalmış sayıdıkları için dul, yaşılı ve çocuklu erkeklerle evlen-

dirilmişlerdir.

Bu son yıllarda değişmekte ve artmaktadır. Bunda şüphesiz Kurt milli uyanışın rolü büyüktür.

Şêxbizînler'da evlilik yaşı kızlarda 13-14, erkeklerde ise 18-20 civarındır. 18-20 yaşına kadar evlenmeyeen kızlar evde kalmış sayılırlar, 50 yaşın üzerinde olanlarda iki evliliğe sıkça rastlanır.

Çocuk doğurmayan veya erkek çocuğu olmayanlarda iki, bazen üçüncü evlilik görülür. Gençler genellikle evlenmez, evlendirilirler. Akraba evlilikleri çok sık görülür. Genç yaşta kocası ölen gelin ölenin bekar kardeşine nikahlanır. Başlık paraları ailinin ekonomik güçlerine göre değişiklik gösterirler. Buna karşılık boşanmalar oldukça azdır. Kocasını aldatan veya çocuk doğurmayan kadınlar dışında boşanma olayı pek görülmez.

Şêxbizînler'da kan davası yoktur. Namus ve arazi kavgaları dışında uzun süren düşmanlıklar olmaz. Kavgalarında öldürme olayı pek görülmez ama genelde kavgalarında cesur ve amansız oluşları ile tanınırlar.

1. DÜNYA SAVAŞINDAKİ TAVIRLARI

Zulme ve haksızlığa karşı tek tek başkaldırmalar, direnmeler olsa da, genel olarak başkaldırı gelenekleri yoktur. Bu durum Anadolu'nun işgalinde de görülür. Birinci Dünya Savaşında Yunanlılar Yenice=Sındıran=Gökgöz Nahiyesine kadar gelip orada 17-18 gün konaklamışlar. Köylülerin Artık Ürün'lerini 2-3 metre derinliğinde çal denilen kuyulara, sakla dikleri, Yunanlıların ise bunu bilmekleri için pek zarar vermedikleri söylenir.

Yine de bazı köylüler olası bir tehlikeye karşı çocukların komşu Balçıkhisar köyüne akrabalarının yanına göndermişler. Milis güçlerinin bölgeye yaklaşıklarının duyulması üzerine, Yunanlılar Eskişehir yönüne doğru hareket etmişler. Bu süreçte tek bir silah sesi duyulmamış.

GÖÇ SORUNU

Şêxbizînler'da göç 1970'lerde

başlar. Daha önceleri tek tek Ankara'ya gidenler zengin olanlardı. Son 30 yılda, başta Ankara olmak üzere, Haymana ve Polatlı'ya gidenlerin sayısında büyük artış oldu. Bu süre içerisinde Avrupa'ya gidenlerin sayısı da oldukça kabardı.

Avrupa ülkelere gidenlerin çoğunuğu Almanya'ya gidenler oluşturur. İlk gurbetçilerin peşine gidenler de genellikle aynı yörde kalırlar. Bugün Almanya'da 1000 civarında Şêxbizîn bulunur. Bunlar Hamburg'da, Berlin'de, Vorms'da, Mannheim'da ve son zamanlarda Haymana'nın Karapınar köyünden Ahlen'a gelmiş 22 Aileden oluşur. 200-300 kadar Şêxbizîn Viyana'da, bir o kadarı da Kopenhag'da bulunur.

Paris ve Basel'deki aynı köyden birkaç aileyi sayımsızak, diğer Avrupa ülkelерinde Şêxbizînlara pek rastlanmaz.

KÜRDİSTAN ULUSAL-DEMOKRATİK MÜCADELESİNDEKİ TAVİRLARI

Şêxbizînlerin Kürdistan'da süregelen Ulusal Demokratik Mücadele konusundaki tavırları, ulusal burjuvazinin tavrına benzer. Bir yandan rahmetli Mustafa Barzani'nin mücadeleşini ilgi ile izler, Erivan radyosunun yanık türkülerini dinlerlerken radyolarını sonuna kadar açarlar.

Diğer yandan, bu sorunu bölge halkın çözümü gereğine inanırlar. Yaşadıkları bölgeyi yurt bildiklerinden, ikinci bir sürgün olacak olan Kürdistan'a dönmeyi düşünmezler bile. Kürdistan'ın bölünmüşlüğü, kendilerinin coğrafi uzaklığı, görece ulusal baskının az olduğu bir yoredede yaşamaları, lehçe konusundaki ayrıılıkları gibi nedenler, bu kararsız tavırlarında büyük rol oynar. Bütün bunlara rağmen UDM'ye sempati duyanların, tek tek katılanların sayısında her geçen gün artış görülmektedir.

OAK ve dolayısıyla Şêxbizînler üzerinde Kürdistan'daki gibi baskılar yok. Köy baskınları, sürgünler, toplu kıyımlar pek görülmez. Başkente 70-90 km uzaklıkta yaşamaları onlar için bir avantaj. Bütün köylerin yol, su, elektrik sorunları

çözümlenmiş durumda.

LEHÇE SORUNU; DİL SORUNU

Şêxbizînlerin diğer Kürtler'den farklılıklarını genel olarak lehçe konusunda görürler. Onlar köylerde ve şehirlerdeki günlük yaşamlarında Şêxbizîn lehçesiyle konuşurlar. Diğer Kurt köyleri ile ilişkili içindeki yaşlılar arasında Kurmancı lehçesinin bilinmesine karşın, genç kuşak Kurmancı ile konuşmasını pek beceremez. Okullardaki Türkçe eğitim ve şehir yaşamı, gençler arasında Şêxbizînca konuşmayı da azaltmıştır.

Almanya'da nasıl Türk gençleri Almanca'yı daha rahat konuşuyorlarsa, Türkiye'de de şehirlerde yaşayan Şêxbizîn gençler Türkçe'yı daha rahat konuşurlar. Bölgede konuşulan Şêxbizîn lehçesi 2-3 bin kelime ile konuşulur. Bunların çoğu da günlük yaşamda kullanılan sözcüklerden oluşur. Kendi dillerini korumuşlar ama onu zenginleştirememiştir. Sözcük bulmakta güçlük çektilerinde Türkçe'ye sarılmışlardır. Şêxbizîn gençleri arasında gök kuşağına Kevkesare denildiğini bilenlerin sayısı azınlıktadır.

Dil sorununun ciddi bir şekilde incelenmesi, ayrı bir araştırma konusu olması gereklidir. Ben bu ilk yüzeysel çalışmamda bazı farklılıklara dikkat çekmekle yetiniyorum;

a- ö ve ğ harfleri

Şêxbizîn lehçesinde Kürtçe alfabe kullanılmayan, Türkçe'deki "ö" ve "ğ" harflerine yakın sesler bulunur. Simdilik bu sesleri Kürtçe'deki "o" ve "g" harfleri ile gösteriyorum.

Bu konuda ambargodan yana olmadığımı da söylemeliyim. İleriki çalışmalarda dil konusu daha ayrıntılı bir şekilde incelemiştimde bu sorunun tekrar gündeme geleceğine inanıyorum.

B.N(birnebunun notu): Bu konu ile ilişkili 3.cü Sayımızdaki M. Lewendi'nin Şêxbizîni Kürtleri yazısına dikkatiniz çekmek istiyoruz.)

<u>S.K</u>	<u>K.K</u>	<u>Türkçe</u>
Dot (Döt olarak söylenir.)	Dotnam (Amca kızı formu vardır)	Kız Çocuğu
Do	Do, Du, Duha	Dün
Doleg	Duz	Düz
Ko (Kö olarak söylenir.)	Çiya, koy, kuh	Dağ
Co (Cö olarak söylenir.)	Ce	Arpa
Arığ (Arığ olarak söylenir.)	Ar	Ateş (Aslında farsçadır.)
Çiğin (Çiğin olarak söylenir)	Çuyin	Gitmek
Bu özelliğe OA Kurmancisin'de de rastlanır. Örneklemek gerekirse; <i>Begici</i> (Türkçesi ağlamaktan boğulmaktr.) <i>koryerine kör</i> ; ordek yerine <i>ördek</i> hali kullanılır.		

b- B harfi

Kurmancı'de *b* harfi ile başlayan isim ve fiillerin içindeki *b* harfi Şeyhbizin lehçesinde *v* veya *ğ* olur.

Örnek:

<u>S.K</u>	<u>K.K</u>
Varan-yağmur	Baran
Variş-yağış	
Verk-kuzu	Berx
Veran-koç	Beran
Vin-olmak	wun, bun
Hevin-malik olmak	Hewun, Hebun
Variş divari-yağmur yağıyor gibi.	Baran dibarı

c- Sayılar

Kürtçe sayıların ilk 20'sini Şêxbizinler biraz farklı söylerler. Sayıların çekilmiş ve çekilmemiş halleri kullanılır. Çekilmiş halinde kullanılan sayıarda "deh" sözcüğündeki "h" harfi düşer.

Örnek:

Yeki, düvan, siyan, çaran, pencan, şesan, heftan, heyştan, noyan, deyan, yanzdeyan, danzdeyan, sizdeyan, çardeyan, panzdeyan, şanzdeyan, heftdeyan, heyjdeyan, nuzdeyan, bistan, bist-ı-yek... gibi.

d- Çoğul eki "gel"

Şêxbizincada çoğul eki "gel" dir. Son harfi "k" , "g" ve "i" olan isimlerde bu "el" halini alır.

Örnek:

Veran-gel: koçlar	Sin-gel: kadınlar	Merik-el: erkekler
Bızın-gel: keçiler	Nuji-gel: mercimekler	Hamse-gel: komşular
Me-gel:koyunlar	Mırg-el: tavuklar	Bergir-gel: atlar
Mang-gel: inekler	Pisig-el: kediler	Mange-gel: inekler
Merd-gel: erkekler	Seg-el: köpekler	Odax-el: çocukların

e- Şahıs Zamirleri

Şêxbizinca'da tek bir grup şahıs zamiri bulunur: min, tu, evi, ime, evane. İyelik zamirlerinin görevleri de aynı şahıs zamirleri tarafından yerine getirilir. Örnek:

Mal-e min: evim

Dalik-ı tu-: senin annen

Masi-ye ewi: onun balığı

Veran-e ime: koçumuz

Hamse-gel-ı ive: komşularınız

xanig-el-ı evane: onların evleri

Ayrıca şahıs zamirleri kullanılmadan, iyelik zamirlerinin kendilerine özgü ekleri ile isimler çekilerek hangi şahsa ait oldukları belirtilebilir. Örnek;

Verk-em	kuzum
Verk-et	kuzun
Verk-e	kuzusu
Verk-e-man	kuzumuz
Verk-e-tan	kuzunuz
Verk-ê-yan	kuzuları
Kure-m	oğlum
Kure-t	oğlun
Kure	oğlu
Kure-man	oğlumuz
Kuretan	oğlunuz
Kure- yan	oğulları

f- Zaman Birimleri

Şêxbiz'in Kürtçesinde zaman birimi kavramları türkçeden alınmadır. Gün ye mevsim isimlerinin Kürtçesini kullananlar da var. Günlerden cuma ve Pazar türkçedeki gibi kullanılır.

Mevsimler;

Zîmîstan	kış
Vîhar	Bîhar
Vihare duyağ	Yaz
Payız, pahîz	Sonbahar

g- Akraba isimleri

Şêxbizînlarda akraba isimlerinde de değişiklikler görülür. Anneye edê, (B.n:Rêşiler de etê derler.) babaya da apê diye hitabederler. Kardeşler birbirilerine isimleriyle hitap ettiklerinden, Şêxbizînlar'da abla ve ağabey kelimelerinin karşılığı yoktur.

Diger akrabalik kavramları ise şöyledir;	
Edik, Dalîk: anne	
Apîk, wok: baba (Kurmanc'larda BaWiko)	
Mimik: hala, teyze	
Xalik: dayı	
Apo: amca	
Xweyîşk: kız kardeş (Kurmanc'larda Xuşik)	
Balduz: baldız	
Brang: erkek kardeş (Kurmancılarda da Brange min, Brake min hali kullanılır.)	
Zaru, odax : çocuk	
Kure: oğul	

Dot: kız
Kayın: kayın
Zawe: enişte
Vevi: gelin
Xîsim: hisim, dünür

h- Fiiller

Şêxbiz'in lehçesinde de bütün fiiller "n" ile biter. Ancak kullanılan fiillerin büyük bir cogunluğu,

Kürtçe'de 3. Grup fiil olarak bilinen, mastar kökü "d", eki de "din" şeklinde son bulan türdendir. Birkaç örnek:

Xwardîn:	yemek, içmek
ijmardîn:	saymak
Bîrdîn:	götürmek
Elawîrdîn:	seçmek
Awîrdîn:	getirmek
Çigîn:	gitmek
Sendîn:	satin almak
Pîrsandîn:	sormak
Xwendîn:	okumak
Vitîn:	söylemek
Tîrsandîn:	korkmak
Zanîstîn:	bilmek

Şêxbizincası bilindiği halde kullanılan mayan fiiller de az sayılır.

Örnek;	
Çalışmış win:	karkîrdîn : <i>çalışmak</i>
Temizlik kîrdîn:	pêk kîrdîn: <i>temizlemek</i>
Konişmiş win:	qise kîrdîn: <i>konuşmak</i>
Seçmiş kîrdîn:	elawîrdîn: <i>seçmek</i>

Şêxbizincası bilinmeyen veya unutulan fiillere de rastlanır;

Örnek;	
Yazmış kîrdîn:	<i>yazmak</i>
Anlemiş kîrdîn:	<i>anlamak</i>
Yardım kîrdîn:	<i>yardım etmek</i>
Duşurmuş win:	<i>Düşünmek</i>
Teşekkür kîrdîn:	<i>teşekkür etmek</i>
Cevap dawîn:	<i>cevap vermek</i>

Aynı şey isimler içinde geçerlidir.
Kaptı, banyo, eyakkabı v.b. birçok ismin Türkçesi veya *bardax, çente, çanti(çati), dam*) gibi kürtçeleştirilmiş şekli kullanılır.

Kaldıkları banyo yapmaya *ser şuştin*, banyoya da *şesur* (serşurdan kısaltma) diyenler bulunur ama bunlar azınlıkta kaldıkları için anlaşılmıyorlar. Fiiller konusunu iki fiilin, *hewin* (malik olmak) ve *win* (olmak) fiillerinin çekimlerini yaparak kapatalım.

Hewin-bûn

Şimdiki zaman, olumlu Türkçesi

e min hest	benim var
e tu hest	senin var
e ewi hest	onun var
e ime hest	bizim var
e iwe hest	sizin var
e ewane hest	onların var

Nebûn

olumsuz	
e min ijniye	
e tu ijniye	
e ewi ijniye	
e ime ijniye	
e iwe ijniye	
e ewan ijniye	

İsimle kullanıldığında e ön eki kalkar ve isimlerin çekilmiş hali şahıs zamirleri ile fiil arasına gelir. Örnek;

Mîn brangim hest: *Benim erkek kardeşim var*

Tu xweşik-ıt hest: *Senin kız kardeşin var*

Ewi gelem-e hest: *Onun kalemi var*

Îme hamse-man hest: *Bizim komşumuz var*

Iwe kar-i-tan hest: *Sizin işiniz var*

Ewane ziyan-e-yan hest: *Onların ekinleri var*

Olumsuz hali

Mîn jin-im ijniye: Benim karım yok

Tu verk-ıt ijniye: Senin kuzun yok

Ewi dalık-e ijniye: Onun annesi yok

Îme dewlet-i-man ijniye: Bizim devletimiz yok

Iwe ziyan-i-tan ijniye: Sizin ekininiz yok

Ewane merhamet-e-yan ijniye: *Onların merhameti yok*

Gelecek Zaman - Olumlu hali

E min da hewû: benim olacak

E tu da hewû: senin olacak

E ewi da hewû: onun olacak

E ime da hewû: bizim olacak

E iwe da hewû: sizin olacak

E ewane de hewû: onların olacak

Olumsuz hali e min ijnewû

Birkaç örnek;

Mîn sway da karîm hewû: yarın işim olacak veya;

Mîn sway karîm da hewû: yarın işim olacak Karîm ijniye: işim yok

Mangê nûyag perem ijnewû: önumüzdeki ay param olmayacak

Geçmiş zaman:

Olumlu: Olumsuz:

E min hewi	E min ijnewi
E tu hewi....	E tu ijnewi...?

Örnek:

Mîn wok-ım hewi, mîrd: Benim babamvardı, öldü.
Ewi fre perê hewi, lê iflas kirdi: Onun çok parasıvardı ama iflas etti.

Verjê ime dushman ijnewi: Önceleri bizim dostumuz yoktu.

Ewane silehêyan ijnewi: Onların silahları yoktu.
Bûn=win: Olmak

Şimdiki Zaman   Olumlu:

Mîn-ım	imayn (ime-in)
Tuve (tu-e)	iwan (iwe-in)
Ewiye (ewi-e)	Ewanan

(Söylenisi yazıldığı gibidir. Parantez içerisinde takılarını göstermeye çalıştım.)

(Birnebûn' un notu: Şexbızınlarla komşu olan Kurmanc aşiretlerde de b'nin yerini w' nin aldığı Bihar- Havin sayımızda yazmıştık.

Örnek: bibin-bîwin, dibin-dîwin gibi.)

Olumsuz

Mîn	nim
Tu	niyê
Ewi	niye
Îme	nin
Iwe	nin
Ewane	nin

Örnek:

Îme kîrmanc in. (ime Kurd in.): Biz Kürdüz.

Ewi Türk e: O Türkütür.

Mîn dewlemend nim: zengin değilim.

Îme xûnxwer nin= Biz kan emici değiliz.

Ewane zalim in= Onlar zalimdir.

Gelecek zaman (Geniş Zaman)

Olumlu	Olumsuz
Mîn da wî wîm	Mîn ne wîm.
Tu da wî wê.	Tu ne wê.
Ewi da wî wû.	Ewi ne wû.
Îme da wî win.	Îme ne win.

İwe da wı win. İwe ne win.
Ewane da wı win. Ewane ne win.

İsimlerle kullanıldığında "wi" ön eki "we" olarak ismin önüne gelir.
Tu da we şufer wê: Sen şoför olursun.
Ewi da we eşkiya wu: O eşkiya olur.
ime da we dustı ewane win: Biz onlara dost oluruz.

Min sway le ire ne wim: Yarın burda olmayacağım.

Yer belirtildiği zamanlar ise "wi" ön eki tamamen kalkar. Örnek:

Min salı dik da le şér wim:

Ben gelecek sene şehirde olacağım.

Ewi da le Almanya wû :

O Almanya 'da olacak.

İme da le Türkiye win:

Biz Türkiye 'de olacağız.

Geçmiş Zaman

Dili geçmiş veya yakın geçmiş zaman

<u>Olumlu</u>	<u>Olumsuz</u>
Min wim	Min ne wim
Tu wiyyê	Tu ne wiyyê
Ewi wi	Ewi ne wi
ime win	ime ne win
iwe win	iwe ne win
Ewane win	Ewane ne win.

Örnek:

Yılmaz Güney Kurd wi :

Yılmaz Güney Kurt idi.

Yaşar Kemal û bri hamırıyê le Almanya win, lê min le üre ne wim:

Yaşar Kemal ve birçok arkadaşı Almanya 'daydı fakat ben orada degildim.

Curiki şairi gewre wi:

Curiki büyük bir şairdi.

Mişli geçmiş veya uzak geçmiş hali için yukarıda çekilen fiillerin başına tüm şahıslar için "wi" ön eki getirilir.

<u>Olumlu</u>	<u>Olumsuz</u>
Min wi wim... Tu ne wi wiye...	

Örnek:

Xlaswin qe iqere zur ne wi :

Kurtuluş hiç bu kadar zor olmamıştır.

Şexbızın Kürtçesi ile kısa bir öykü:

VERKÊ KÛRPA

Memo verki kûrpê hewî. Gordı verkelî din rasti koye ne dîkirde. Ruji we kûre xwe Bengin vit ke:

"Kure rîndem ay verke wer e veri çeme hewi wileverinê. "Bengin ji heman 4-5 sal wi. Ne dîzanîst ke şîwani çâ. Disan ji ra xature ke gewli wokî xwe neyli, verke bîr û çi. Wexteke verke dileveriya, Bengin ji le bîni dari niştege û le erewegel ke riye diki dingiriyâ. Je xwe çîge û niyaye vire ke şîmanî verki teyna we. Osman ji dizi we denge û çew verdage de verke.

Qewmi Memo we, lê ewi ve qewmatiye nekeftîwi, qewmatiye mani dîziyê nedîwiya. Verke girt, pagalê westa û le gi çeme awite we nawî çali.

Tîkêy we dûyo Bengin le girdi seri xwe gînri ke verkê ijniye. Hewi le gerdi, ke nedîye hat ra Osman giley kîrd. Osman ji vit ke: "Tu biçikê, newine, hero mal bîla a pîkit way le wîgerdi." Bengin ji, ke verke nevini û viçû we mal ditîrsi. Eni ke apîkê gere le girt. Bengin hata verke navini ne diciya we mal, çewgele pîr-1 giri wi wi. Xwe ra xwe vit ke: "i verke ji raçe dereng hat we dunya." Je hendi Osman hesta û we gi çemo çi ke le verke wîgerdi. Tîkêy we dûya we şawin girand û vit "heeey".

Verke divi û bendgele o kîrdîwi û kîrdîwiye de gîrfanî xwe. Verke elgirt û çi we mal û durume ra wokî xwe vit. Woke hertiiji anlemiškîrdi wi. Kure xwe da we awîşı xwe, xweşê we hat û maçı çewgele kîrd.

Aynı öykünün türkçesi:

KÖRPE KUZU

Memo'nun körpe bir kuzusu vardı. Diğer kuzularla beraber daha gönderemiyordu. Oğlu Bengin'e dedi ki: "Güzel oğlum! şu kuzu çayır kenarına götür, biraz otlat. "Bengin ise henüz 4-5 yaşlarındaydı.

Çobanlığın ne olduğunu bilmiyordu. Yinede babasını kırmamak için kuzuyu aldı götürdü.

Kuzu çay kenarında otlarken, Bengin de yol yapımında çalışan arabalara bakıyordu. İyiden iyiye dalmış, bir tek kuzunun çobanı olduğunu unutmuştu.

Osman ise ünlü bir hırsızdı ve kuzuyu gözüne kestirmiştir. Memo'nun akrabası olması kuzuyu çalmasına engel değildi. Kuzuyu aldı, ayaklarını bağlayarak çayın kenarında bir çukura yatırdı.

Bir süre sonra Bengin etrafına baktığında kuzuyu göremedi. Bir süre aradı, bulamayınca da gelip Osman'a dert yandı. Osman ise Ona "Sen küçüksün, kuzuyu bulamazsan, eve git baban gelsin arasıń" dedi. Bengin'de kuzuyu bulmadan eve gitmeye korkuyordu. Ya babası Ona kızarsa...

Bengin, kuzuyu bulmadan eve gitmeyecekti. Gözleri dolmuştu. Kendi kendine ; Bu kuzu da neden geç doğdu? diye mırıldanarak Osman'ın yanından kalktı, çayın kenarına doğru kuzuyu aramaya çıktı. Bir süre sonra sevinçle "heeey" diye bağırdı. Kuzuyu bulmuş ve iplerini çözerek cebine koymuştu. Kuzuyu alıp eve gitti ve durumu babasına anlattı. Babası herşeyi anlamıştı. Oğlunu kucağına aldı, sevdi ve gözlerinden öptü.

SON BİRKAÇ SÖZ

Şimdiye kadar pek yazılmayan bir konuya yazmaya çalıştım. Şüphesiz bu bir başlangıçtır ve her başlangıç gibi zordur, eksiktir geliştirmeye muhtaçtır. Konuyu merak edenlerin konuya merak duyanların ileride bunu yapacağına inanıyorum. İleride diyorum çünkü günümüzün koşulları hiç de iç açıcı değil. Objektif

gerçeklerin görülmesinden, popülist eğilimlerden kaçınılmasından ve "halkın kuyrukçuluğunu yapan eğiliminden" vazgeçilmesi gerektiği kanısındayım. Bir zamanların "Sovyetler eleştirilmez" görüşü, günümüzde halk eleştirilmez olarak karşımıza çıkıyor. (Burada Aziz NESİN'i saygı ile anıyorum.)

Kürt sorununun karmaşıklığı biliniyor. Bu sorunun Türkiye'de çözüm yoluna girmesinin "olmazsa olmaz" koşulu, Türkiye'de demokratik bir ortamın oluşmasıdır. Özgürce konuyu tartışmadan bu sorun çözüm yoluna girmez. Türkiye'de ise öyle bir ortam ufukta görülmüyor.

Türkiye öyle bir ülke ki, devletin para birimi tedavülden kalkmış, yönetenler çetenin piyonu durumunda, ülkede futbol tutkusu herşeyin önüne geçmiş, orada Zeynep Uludağ artist, Fadime Şahin yazar olabiliyor; halkın büyük bir kesimi Hülya Avşar'ın kampektaki bebeğin cinsiyetini öğrenmekle meşgul. Böyle bir ülkede ve ortamda çözüm üretmek zordur. Bu zorlukları aşmak olası ama değişimi gerçekleştireceklerin önce kendileri değişimelidir kanısındayım. Bu anlamda,

OAK ve dolayısıyla Şêxbızınlar için düşündüğüm çözüm perspektifinin ileride tartışılmamasından yanayım

B.n.: Bu yazı elimize geçtiğinde birnebûn'un üçüncü sayısını hazırlanmış bitmiş durumdaydı. Onedenle bu yazının bazı şeyler M. Lewendi'nin araştırmasındaki dakerlerle çakışmış olabilir ya da ters düşebilir. Biz buna rağmen genel olarak son derece yararlı bilgilerle dolu olduğu için okurlarımızın hizmetine sunuyoruz.

Mem û Hem

TECELÎYA TÝRKA

Li gundekî malbateke diz hebu. Lê wan mîrxasana rîndiyek xwe jî hebu. Ne ji gundî xwe, ne jî gundêن Kûrdan yên cîran, dizi nedikirin. Dizi pir caran ji gundêن Tirka dikirin.

Rokê, ji gayên wana yên cot, yek dimire. Ciranek dihere mala wan. Dibêje: "Stû yê min bişkê gayê we miriyê, De ma hûnê xwaşbin"

Xwedî yî malê : "Ma hun jî xwaşbin, ci bikim ? Teceli ya Tirka ye "

HECÎ ROVÎ

Apê Memed, gundîya ji bo nêt û fêlên wî, jê re, rovî digotin. Ji ber wî navî, pir fedî jî dikir. Pênce salî bu, bi xwe xwe got "Ger ez herim Hec, him ferza xwedê bînim şûnê, him jî vî navî xilas bibim." Çu Hec û hat.

Gundî ya jê re çend mehan Hec Memed digotin. Rokê cîranek jê dipirse. "Li çuyin û hatina Hec, te ciqas pere xerc kirin ?"

Hec Memed "Walle bi zirt û virta ve qasî pêncsed hezar çû!"

Cîranê wî: "Tu meriyekî Hecîyî, bi qurbane Hec bî, ew gotinan ji te re nabin. Zirt û virt çiyê ?"

Hec Memed: Hec, li Kanî ya jêri be, ezê herim bêjim; aha va Heca we, ka bidin pere yên min. Zati, gundî ji min re dibêjin Hec Rovî."

XÊR

Huso meriyekî Şivan bu. Pismamê wi mir, Jina Pismamê wî Bî mayî bû. Huso yê me paşî pênce salî ya xwe, bu mariyekî olperest. Ji bo wê yekê, dizanî di misilmantîyêdê, jinek bi civanî bî ma, bi guneyê. Lê meriyek bi jinek wenig re zewicî, li cem xwedê pir sewaba digre.

Huso dihere cem Melleyê gund; -"Heso, ez dixwazim xêrekê bikim."

Melle Heso: "Bê je, ka xêra tu bikî çiyê ?"

Huso: "Fatê buke me, ew deh salin bî yê. Ez dixwazim nikê bavêm sar wê, lî xwe mehr kîm."

Melle Heso: "Xêra te vaya ye Huso?"

Huso: "Erê."

Melle Heso: "Here magî tereso, xêra te çima bi xwê te yê"

ROVÎ Û RÎVÎ

Hinek Kûrdêن Anatoli ya Navîn, ji rovî ra jî, ji rîvîya ra jî rivi dibêjin Rokê xaltî ya Fat, nexweş dikeve. Zikê wê diêse, dihere Toxtor. Xaltî ya me hindik Tirkî jî dizane.

-Toxtor jê dipirse: "Şikayetin nedir? Neren awriyor ?"

Ç Xaltî ya Fat: "Tilkilerim agriyor toxtor beg."

Rovi: Tilki

Rivi: Barsak

Quncıkê Zarokan

Listikên Ziman Hewisinê

Berhevkar: *Sunoyê Herşid*

Zar û zêç zimên berê jî dê û bavan û jî derdora xwe
 dîhewisin. Paşê, lî bexçê jî zarok û mekteban zmên hu dîkîn.
 Lê lî ku derê dîbe bîbe, ew bî gotinêñ lihevani û bî ken jî
 zmên hez dîkîn û wi zû dîhewisin.
 Çend nimûne (minak):

Gotinen li jîr ducar sêcar bî lez (zû zû) bibêjin.

Kerê boz nav rizê ziri,
 Kerê boz nav rizê ziri...

Rê jî Rûvî revi, Rûvî jî rê revi,
 Rê jî Rûvî revi, Rûvî jî rê revi

Kerê Hesê lî çiyayı asê, da du mêsê,
 Kerê Hesê lî çiyayı asê, da du mêsê.

Çoyi min qul e,
 Çoyi hevali min ji qul e,
 Çoyi min di qula çoyi hevali min ra,
 Çoyi hevali min di qula çoyi min ra,
 Çoyi min di qula çoyi hêvali min ra....

Ha bû ha bû
 Biharê berf rabû.
 Hêjok lî dar babû
 Zar- zêç pê şabû.

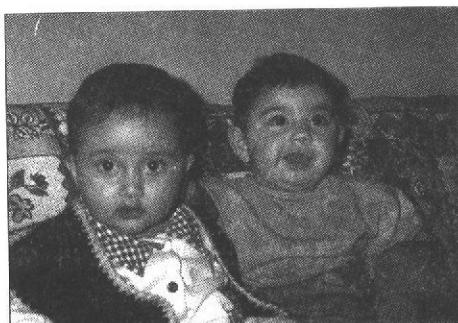
Hivê hivê
 Dendik zivê
 Dilki dinê
 Benda şevinê.

Berxa ber kozê
 Rında keriyê dînê
 Mîzgina bîharê
 Hevala karê me

Topek caw, du top caw, sê top caw, çar top caw.

**Listik-
Mistik**

Quncıkê Zarokan

listikên hewisina hêjmartînê

Zaroki yekem dîbêje; Zaroki duwem dîbêje: Zaroki sêyem lî hev tine

Yek	Yek	Jî çuçikê ket hêk
Du	Du	Rûví lî du kergu
Sê	Sê	Dîz reviya çiyayı Asê
Çar	Çar	Bî dîni kîr, bî aqılı xwar.
Pênc	Pênc	Berpaş hev in qefesqonc
Şeş	Şeş	Jî hespan yê enî beş

TIŞTONEKÎN VÊ HÊJMARE

Berhevkar: *Cûruki*

Me heta nîha bersivê tiştoneka dî hêjmara têyi da dîda. Le belê me dit ku ew metoda pîr nepratik e. Jî bo vê yekê eme jî vê wêda bersivan dî yek hêjmrê da bîdîn. Birnebûn

- 1- Ez çûm ew çû, dawîstîm dawîsti.
- 2- Zîki xwe dare, dîdani xwe zinare.
- 3- Toqatê heta Toqetê, kulave mîni qat bî qatê
- 4- Suwê da pepuke, hêvarê buke
- 5- Peş çava ser lêva, gerand ava.

METELOK Ú GOTINÊN MEZINAN

JI DORBERÊ YUNAK-POLATLI Ú HEYMANÊ

Berhevkar: *Curiki*

Rastnîvis: *Dr. Hikmet*

Hinek ji va metelok (Atasözü ve Deyimler) û Gotinêñ Mezina ê jor, dî hêjmarêñ berê yê Birnebûnê da hatiwun weşandin. Lê belê vana ne ji ew bajarêñ jorin hatiwun berevkirin. Bo ku ew yeka ji hêla lêkolînwanîyê (Araştırmacılık) va tişteki muhime, me vana disa weşandin.

Dik malan teva na ke.	Bîmine, bîwine.
Rik malan teva dike.	Buka bavan, li ber çavan.
Ari qırşan, nasîyê tîrkan.	Çelê dayîke malê mayîkê.
Aha aş, aha çîrçîrik.	Jî şîri, heta piri.
Apê xidire her ro lî vire.	Çor hati ga, fiqîni keti seya.
Avê li ber dîli xwe dixiye.	Desti kute, devi hute.
Avê wi zad pê da na be.	Çav lî deriya, xali lî seriya.
Berê Gul bû, baranê lêxist şîl bu.	Çığas bireqîse weqas ji a bîmelis e.
Bîkuje, bîmije.	I neçê, para keçê.
Ba hat berket, lê hat serket.	Çî kirî hewanê, ew derxisti meydanê.
Bîlûr lexist rahesti tacîr karê.	Ço qero, hoşt qero.
Berxi çê li ber kozê bellî ye.	Ço bî dest da ket.
Bukê titik xwe li ber malê çêdike.	Din pîrin, gi ne li arekê ne.
Bihna diya li xaltiyê te.	Dînike i bî çînike.
Ba lî gornistana ne be, ba lî seristana be.	Bî destâ da, bî ninga lê geriya.
Berxi nîr, ji bo kîr.	Dê û dota şer kîr, kêm heşa bawer kîr. (ina kîr)
Bavê te siyaran kuşt, peyan kuşt.	Desti xwe kîr, piştî xwe kişand.
Berxa ra tê şuştin, kavîra ra tê birine.	Devi xwari, inkar nake.
Berf pir bari, kuçık ji kergu ya dîgrin.	Gîl da, ba da.
Buke dîli zêve ye.	Desta dest şuştî, destâ devûru şuştin.
Bukê li ser hespê ye, kes nîzanî para kî ye.	Dînê nehîst giştik dit, sıfte limêj paşê cot.
Bışkoriya bışkori ragırt, kuçık ber dêri tav girt.	Dîza jî dîza dîzi, erd û ezman hezi.
Benîste xwe cû, eniyê xwe va nusukand.	Deste xwe yi bin kêvir daye.
Bukê zman tune, xasiyê iman tune.	Gîli te çuwale mehûjan.
Ba lî teşiyê nexist.	Dengi defê durva xaş tê.
Benda dû hewanê ye.	Destmala sorik, daye ber çave korik.
Xwedê kesi neke ber destan.	Devi tir li kupê kur.
Bîzin xuriya, tere nani şîvîn dîxwe.	Deh serî je kîrin, her kesiki beziya disa seriye xwe hiland.
Çêle tunne bîmije, malîk tunne bîkuje.	Dînêke boş û betale, kesi ra qe nebu mal e.
Dayik hewşîya zarokane.	Deyne meyne.
Desti kîr, ser zîki tîr.	Dereng bû, çeleng bû.
Dil biji, çav riji.	Ez bûm ax, newê wax.
Ber darê şilanê gir bû ye.	E têrê, rokîr ser berê.
Bîra xwedê kesi neke ber destan.	Ê hewanê ro kîr meydane.

Ê xwinê, werin ser şinê.
 Ê meriya meriya va xanê nake.
 Ê xelkê belayê bavaye.
 Gur mir ruví li meydanê gowend kışand.
 Gıski bê dayık nawe nêri.
 Gure birri, rüviye bixwe.
 Gaye mîn ji cot ra ne, le gujgûjê ra camêr e.
 Gûr berda pêz, kûçik rêxê xwe tê.
 Ga mir kêre lê pîr bin.
 Gaya radikin, golika rahêlê dixin.
 Hewû xerman, tunewû derman.
 Denge sewîyi beleki tê.
 Golika ber beni meye.
 Hestiyi sıftê beroşê xwediye xwe da dikèle.
 Ha ji xwe hebin.
 Here hayê here hayê, heri hat beramber
 livayê. Lîva qunê xwe hil nayê.
 Hîzmê miriya nê kışandin.
 Mûri bî darava dikışın.
 Jiyina xwe bî ken û kuşet derbaskir.
 Kevçîye hesimi, xwe têr pesini.
 Kes ji ber ari xweş nareve.
 Heso çû segerê, çû hat disa kere berê.
 Heşi sıvik, bari gîran
 Hindike rîndike.
 Hat meriye malê, ne hat qeda salê.
 Hesp rakırinê, mîr dengkîrinê.
 Ha li zik çûye ha li zin çûye.
 Hinike bîkin, hinike bixwin.
 Hinika bindike, hinike pin dîke.
 Ki li xwe qayıl newe ê bimire.
 Himî dîze, himî tompize.
 Ha xefdan ha qeytan.
 Hetak poz pakkîn, çav derxîstün.
 Jor xemiland, jîr qefiland.
 Jîna mîri çêwu, navnişan lêwu.
 Jinê biya; ya hewiya ya sewiya.
 Jîna mîra dîn, bera sewr û pewra dîn.
 Ji te rik, li min rik. Hele ki kî dîke terik.
 Jinê çê bergenda heft mîraye.
 Ker ket heriyê, xwedi betir kes nawe.
 Kevaniyê xîrnâdi, keçikê cirana diz dîke.
 Kes nawê heriyê minê qırş, dewi mîni turş e.
 Kurmi darê ji darê newe dar pûc nawe.
 Kî kir, ewi têr.
 Ki xaşe, ewi başe.

Kal bû tehl bû.
 Keftüm tişt neye, kefenim şikiya. (Şexbîzini)
 Qijek ra gotin, zırça te dermane, çû behrê zırç kîr.
 Kîrasi xwe ye spîye, sawûnê xweyi deyne.
 Ki xale, tu hevale.
 Kûçik bî kurma namire. (nawî bîre)
 Kevîr hat ber ningi te.
 Keçikê rînd, dayin kund.
 Kor oçaxo, wer wendayo.
 Kê çi kir, ji xwe ra
 Kê kir, ewe bixwe.
 Qisê devi xwe bibire, şunê xwe bikire.
 Kuçiki tulaz nare ber pez
 Kero nemire bîhar tê.
 Kumî seri te fere ye.
 Qerteli mezîn dereng difire.
 Lenga ra bigere, ma tuyi leng be,
 Şenga ra bigere ma tu şeng be.
 Bî deneki çîr xoşavekê çê meke.
 Lî pê we li diyari gornê we.
 Lê ra lal û pal bûye.
 Lom li pêne, dû meriyan têne.
 Ningê xwe şûn girtün.
 Kundır nawe selete.
 Westiya kir, wesîya xar.
 Meş leqî, gurru peqi.
 Mezin kir bî nani xwe, har kir ber da canî xwe.

 Malê bavan, hemper çavan.
 Moriya qul li erdê namine.
 Mala dîza, quンca goza.
 Malê mîn hîk ne bû şûva çuçikê rû
 ezmîn giştik mirîkê minin.
 Meriyî nezan, newêrekan camêr dîke.
 Ew ji xwe ji sir û pivazan dîhesiwi.
 Mirîkê reş, her ro nexwaş.
 Mala xwe kir zér, pişta xwe da istêr.
 Megere erd û kaşa, me bine xevnê şasa.
 Memire heyfa te, tu mir şûva kîfa te.
 Min go rîce, wi go kîce.
 Mebe mal xîrawo, bîwê xal xîrawo.
 Nanê xwe xar, av ser da vexwar.
 Bî pezê pir çîkirin ku, bî kavîri kur
 çibikin.
 Meri dil kir, diwar qul kir.
 Mar pûngê hez na ke ,pûng tere li ber

qulê mêt dirize.
 Mala viran, tura tiran.
 Me kingê gotiye, hespite kere.
 Mala xwe tar û nasi bû.
 Nexwaşa ra çû zeweşan.
 Nok hate bazarê bu leblebi.
 Navi giran, gornê viran.
 Ne denge ne heşe.
 Para ferat, perâ tir hat.
 Nakeve ter û turan.
 Ne kare ne guce dest dayi ser cûce.
 Nan xar, kêt sıfrê ra kîr
 Poz lê nexuriya.
 Pariyi gir bixwe, şorê gir meke.
 Ruto te rute me ne di.
 Rûviyi geri, ji şêri rûniştî rîndtir e.
 Xêrê bike, ro da berde.
 Seri cici, bîni ginci
 Ser darê tunne dawşine
 Bîni darê tunne berevke.

Kuçikê bî kuçikê ra go ti, kuçikê ji ji
 boçê xwe ra goti.
 Rîndiyê bike, roda berde.
 Şorê xeraw ê xwediya.
 Şukur ê berê, ê paşin ninge me hildayı
 kerê.
 Silav ru ya, ne li miya.
 Sewi sê kur.
 Sere nedan ber hev.
 Stuy min, kêra te.
 Sewiyi bin çeng şewiti.
 Şér şere, çi jin çi mère.
 Şem ke şum ke, paşije xwe ra cû ke.
 Şev li piştê, şixul ne kîr tiştê.
 Heqi sêwîya né xwarinê.
 Temayo li arê mayo.
 Tu can be tu yi xîzan be.
 Te hu kîr, hu me ke.
 Te hu kîr ji, dengi xwe me ke.
 Xêli raxin, berran raxin, mivanî tê ne.
 Mivan hat, yek şuto ye yek pijo ye.
 Şûr qılıfi xwe nabire.
 Şirût girêda.
 Xwe dikirin xwe dibirin.
 Te diye xariye, ez mayi me.

Xelkêra purşûnga şire.
 Xwe ra müşke kûre.
 Te heştir nedîn li fêzê.
 Te bışqûl ji nedîn li fêzê.
 Xaniye riçi riji, küçük li ber dîrrî ji.
 Xîzano, hedde xwe nîzano.
 Birri bûraşti bû.
 Xorte, bifiri ji yeke, bîri ji yeke.
 Xaftane giro gezo
 Va ezo? Va ne ezo?
 Xadani sebirê, mîre misirê.
 Xwiye lêyo, here pêyo.
 Xal xelke, ap milke.
 Xwe ra mal nekir, te ra malê bike.
 Xelk neynîka meriya ye.
 Ê ku dest dîke, dê û bav nake.
 Ya şinike ,ya şahiyekê.
 Ya areki xaş, ya zareki baş.
 Ya herro ya merro.
 Zêri zere? Gîzêri zere?.
 Kîtkitê xwe kara sere.
 Zîki xwe têr, xew lê ra xêr.
 Zîki têr ha ji zîki birçi nîne.
 Zengiya zaliman zerrini nabe.

Ferheng (Sözlük):

Ew ferhenga çuk ji bo xwendewanên me yên ku kurmanciya wan pîr ne rîndî û ew bi telefon û naman ji me xwestine, hatîye nîvisin. Em hewidar in ku emê dîli wan bi vê xweş bikin.

Xanê nake: *Gözükmüyor Xuya nake*

Gisk: Keçi yavrusu

Ken û Kuşet: *Gülmek , ewlenmek*

Qet, qeda: *Qeda te hilgirm Beları alayım*

Beradan: *Saldırtmak*

Sewrû pewr: *iki yıldız adı*

Bergend: *Bedel Karşılık*

Tulaz: *Başboş, serseri*

Rîzin (dirize): *Bitkinin yerden bitmesi, yeşermesi*

Şur: *kılıç*

Hêştir: *Erkek deve,katır*

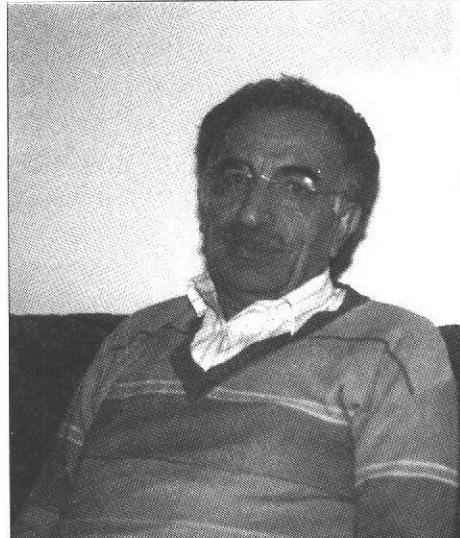
Tawgirtin: *Sıtmalı olmak , titremek, sıçaktan çarpılmak*

lom, lome: *Ayıplamak, birini çekiştirmek*

YEK JI ME

Alman parlamentosunda
Orta Anadolu'lu bir Kürt

Rıza Baran

Orta Anadolu Kürtlerinden, Berlin Eyalet parlamentosu Yeşiller partisi Milletvekili sayın Rıza Baran ile röportaj yapmayı tasarlarken, onun şahsında genelde Orta Anadolu ve özelde ise Kırşehir Kürtlerinin sosyolojik ve tarihsel durumu ile karşı karşıya kalacağımı düşünmemiştüm. Gerçi Rıza Ağabeyimizin 1960'lı yıllarda bu yana Orta Anadolu'da Kürt aydınlanması öncülük eden birkaç aydından birisi, olduğunu biliyorduk ama, röportajımızla bunu daha da geniş boyutlarıyla öğrenmiş olduk, farklı açılardan tanıdık.

Bizler 70'li yılların nesli Kürt kimliğimizi vurgulamaya çalışırken, Kürt siyasal yapıları içinde yerimizi edinirken, bizlere bu zemini fikri ve psikolojik olarak hazırlayan kuşak ise kuşkusuz Rıza Baran'nın da içinde bulunduğu 60'lı yılların kuşağıydı. Bu kuşak pek çok zorluk içinde 49'lari yaratan, DDKO gibi örgütlenmeleri hayata geçiriren ve günümüzde uluslararasılaşan K.U.M'nin geldiği yeri nicelde olsa hazırlıyan aydınlarından oluşur.

Rıza Ağabeyimizden Kürtlerin 60'lı yıllardaki siyasal, iktisadi ve sosyal yapısı hakkında ayrıntılı bilgi edindik. Örneğin TİP'in Kırşehir il merkezinde örgütlenemeyişi ve bu nedenle il örgütünün Kırşehir'in bir Kürt köyü olan Çevirme'de kuruluşu ve toplantılarının burada yapılması, ilk üyelerinin tümünün Kürt olmasını bu röportajda ayrıntılarıyla öğreniyoruz.

Yine Orta Anadolu Kürt aydınlarının Kürdistanlı Siyasal örgütlenmelerde aldıkları önemli görevleri ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin biçimlenmesindeki azınsanmıယacak rollerinde bu sohbetimizde tesbit ediyoruz. Örneğin Avrupa da kurulan ilk Kürt Dernekleri Federasyonu olan KOMKAR'in kuruluşunda ve yaygınlaştırılmasında Orta Anadolu'lu Kürtlerin önemli bir rol aldıklarını da öğrenmekteyiz.

İşte tüm bu detaylarıyla Berlin Eyaleti Parlamentosunda Miletvekili olan Sayın Rıza Baran'la yaptığımız röportajın bizler için tarihsel ve tarihsel olduğu kadar da siyasal bir önemi bulunmaktadır. Bu anlamıyla Orta Anadolu Kürtleri'nin bu değerli, örnek aydınına, sayın Rıza Baran Ağabeyimize dergimizle yaptığı bu röportaj için teşekkür ediyoruz.

Birnebün adına röportajı yapan: H. Erdoğan

Rıza Baran Hacı Erdoğa ile röportaj esnasında.

Rıza Ağabey önce Bîrnebûn okurlarına kendinizi kısaca tanıtır misiniz?

—Bizlerin hangi gün ve tarihte doğduğumuz hep meşhul olmuştur. Benim 19 Nisan 1942'de doğduğum söylendi ve öylede nüfusa kaydedilmişim. Okul çağına kadar bizim köyde, yani Taburoğlu (Tabura) köyünde yaşadım. O zamanlar köyümüzde okul olmadığı için kardeşim Haci, köyümüzden Mehmet Bayar, onun kardeşi ve Omê'nin oğlu Melle olmak üzere dört kişi Kırşehir'e okumak için ailelerimiz tarafından gönderildik. Özellikle Omê oğlu Melle'nin okumasını çok istiyordu. Çünkü köyümüzde en fakirleri idiler. Böylecede çocuk belki kendini kurtaracaktı. Daha sonra Melle'nin gerçek bir yurtsever öğretmen olduğunu sende biliyorsun.

Burada Kırşehir'e geldiğimizde ben ve kardeşim Haci'nin hiç bir kelime Türkçe bilmediğimizi belirtiyim.

Hatta ekmeğin Türkçesini dahi bilmiyorduk. Sadece bizden önce şehire gelmiş ve daha önceleride bir Türk köyünde okula gitmiş olan Cemal Beydoğan biraz Türkçe biliyordu. İlginç bir anım var bu Türkçe anlamak ve konuşmakla ilgili.

Bir gün bayan olan öğretmenimiz birşeyler anlatıyordu, ama bir tek kelime dahi anlamamıştım. Öğretmene her nedense birden Teyze diye hitap ettim. Öğretmenimiz buna çok alındı ve beni yerime oturttu. Ders bitiminden sonra beni yanına çağırarak bir iki okkalı tokat çaktı. Ben bu seferde neden tokatlandığımı anlıyamamıştım. Daha sonraları Cemal'in anlatımından sonra anladım ki, öğretmene Teyze diye hitap ettiğim için tokatlanmıştım. Halbuki bende Türkçede ilk öğrendiğim şey yaşlı bayanlara saygı göstermek için teyze diye edildiği idi.

Türkçe ile sorunlarınız herhalde epey sürdü?

—Evet. Çok uzun sürdü. Benim dayım Kırşehir'e gelip yerlestikten sonra kardeşimle onun yanına yerleştik. O bizi Cumhuriyet İlkokulu yazdırdı. Orada Gani isimli bir öğretmen vardı. Kürdistan'da öğretmenlik ve Milli Eğitim Müdürlüğü yapmış. Sürekli Kürtlerle sorunlarını olduğunu vurguluyordu. Ben kardeşimle Kürtçe konuştuça o bize saldırdı. Birgün kardeşimin kanlar içinde eve geldiğini gördük. Nedenini sorunca Gani öğretmen kendisi Kürtçe konuştuğu için dövdüğünü söyledi. Bunun üzerine okulun müdürü Hacı Ahmet bey başta olmak üzere birçok öğretmen Gani öğretmenin üzerine giderek eleştirdiler. Ufak tefek olan Müdürümüzün ilgisini çekmiştık. Bu müdürümüz de Yatılı okutulan, Türkleştirilmek istenen bir Kürtmüş. Bunları daha sonraları gelişen samimiyetimizle öğrenmiş olduk. Kendisi bize çok yardımcı oldu. Özellikle de Kürtçe meselesinde.

Gerçekten biz Kürt çocukların okullarda durumları zordu. Tüm bu sorunlarla birlikte ilkokulu bitirip ortaokula başladık. Bizlerin şehirde okuması birçok Kürt köyünde, çocuklarınında şehirlere gelip okullara başlamasını beraberinden getirmiştir. Bu beni ve arkadaşımı çok sevindiriyordu. Bildigin gibi bizim Kürtler çok içine kapanık yaşırlar ve herkes de hangi köyden olursa olsun birbirlerini iyi tanırlardı. Ondan dolayı hemen gider şehrle okumak için gelenleri ziyaret ederdi. Böylecede şehirde büyük bir birlik edinmiş olduk.

Kırşehir il merkezinde ilk Kürt kolonisi de böylece oluştu değil mi?

—Evet. Bizler ilktik. Daha sonra gelenlerle kolonileşmeye başladık. Ben her yeni geleni ilkokulu bitiren Ortaokul Müdürüne götürünce, Sivaslı müdürümüz: yine Kurt mü? diye sorarak kızardı. Teneffüslerde artık hep Kürtçe konuşuyorduk. Böylece orayı işgal etmiştık. Çoğaldıkça, çoğaldık ve ilişkilerimiz gittikçe pekiştı.

Sizin döneminizde Köylerde okul yoktu. Böylelikle şehrle gitmek zorunde kaldınız. Halbuki bizlerin dönemlerinde Köylerde okullar vardı ama, Kürtçe konuşmak köyümüzde dahi yasaktı. Örneğin "Kürtçe başkanları" bir nevi muhibirler vardı. Eğer biri Kürtçe konuşsa öğrencmene iletiyordu. Öğretmen ise öğrenciyi döverek cezalandırıyordu.

— Evet... Evet bende anlatabaktım. Bizim zamanımızda ilkokul sadece Çevirme köyünde vardı. 1950'den sonra Menderes'in başa geçmesiyle Kürtleri kazanmak, Türkleştirmek amacıyla köylerimize okul yapılmaya başlandı. Bizim dönemlerimizde de nöbetçi öğretmenler vardı. Sadece Kürtçe konuşulmamasına dikkat ediyorlardı. Bize kızdıklarında: 'Bunların hepsi Şeyh Said'in torunlarıdır'. diyorlardı. Ama biz bilinçli olarak çocuklarınımızın tüm herşeye rağmen okullara gitmesini destekledik. Çünkü böylece kendimizi kanıtlayacaktık. Bunun daha sonra doğru olduğunu gördük. Bizim kuşağımız, sizin kuşağınız ve şimdiki kuşakların yurtsever kimliklerine baktığımızda; kimlikli, kaliteli bir kişilikle karşılaşıyoruz. Bu da beni mutlu ediyor.

Size Şeyh Said'in torunları mı diyorlardı?

—Evet. Hatta o dönemlerde Şeyh

Said'in kim olduğunu bilmediğim için, sensin Şeyh Said'in torunu diyerek kıziyordum. Çünkü benim için Şeyh Said gerici dinci birisiydi. Ama sonra dayım bana onun bir Kürt lideri olduğunu anlattı. Onun salt Kürt olmasından dolayı asıldığını tatlı bir dille anlattıktan sonra, Şeyh Said üzerine ve hareketi üzerine ilgim çoğaldı.

Bunun üzerine o öğretmene gittim

Ayrıca bizim parlamentoda olmamız Almanya'nın Kürt politikasındaki yanlışlarında sürekli parlamento'da vurgulanması demektir.

Bence biz ilklerdeniz ve çok aziz.

ve ben Şeyh Said'in torunuyum. Peki sen kimin torunusun? dedim.

Peki o ne söyledi?

Adam şaşırıcı tabiiki. Daha sonra arkadaşlarımı toplayıp onlara Şeyh Said'in kim olduğunu anlattım.

Bu tür şeyler duygular sonucumu yada bilinçli mi gelişen olaylardı?

—Hayır! Hayır! Bilinçli değildi. Hep duygular sonucu kendiliğinden gelişiyordu. Devletin politikası zaten hep bilinçli idi.

Bizim orada Hamdi Baysal var. Belki tanırsın, Sora köyünden, kendisi mühendistir. Onu İstanbul'a gönderdiler. Haydarpaşa Lisesinde okuyordu. Onunla ilişkilerim çok iyiydi.

O zamanlar Kürtler arası ilişkiler iyiydi değil mi?

—Evet. İlişkilerimiz çok iyiydi. Zaten gece gündüz hep beraber kalyorduk. Birbirimizde yatıp kalkıyorduk. Bu tür ilişkiler doğal olarak olarka gelişiyordu. İşte Hamdi Baysal

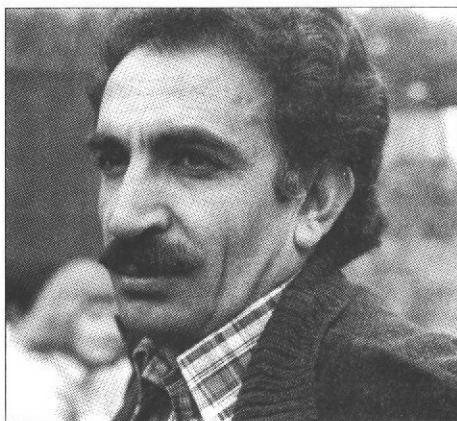
İstanbul'da Kürdistanlı öğrencilerle tanışmıştı. Onlardan çok etkilenmişti. İstanbul'dan geldiğinde hemen bizleri topladı ve Kürtler, Kurdistan hakkında anlatmaya başladı. Bu bizi derinden etkilemişti. Merak etmeye başladık. Kürtler kimdir? Nereden gelmişler? Tarihleri nasıl diye. Hamdi Haydarpaşa Lisesindeki Kürt öğrencilerden bahsetticé ilgi ve merakımız arttı. Ben lise ikide okuyordum. Babam koyuncu olduğu için sürekli İstanbul'a gidip geliyordu. Koyunları oraya pazarlamaya götürürken okul tatillerinde bende kendisiyle gidip yardımcı oluyordum. Bu seferde Hamdi'den aldığım adreslere gittim. İlk aramamda bu insanları bulmakta başarılı olamadım. Babam beni aramıştı. Nerede olduğumu sorup kızmıştı. Ama ben yinede ikinci bir deneme yaptım. Bunda başarılı olmuşum. Bu kişileri buldum. Burası Aksaray'da Site Talebe Yurdu idi hatırlayabildiğim kadariyla. Yaşım ise daha 15 yada 16'dı. Burada Medet Yiriş (daha sonra soy ismini değiştirdi Serhat yaptı. Bu devlet çetelerince öldürülen Avukat Medet Serhat'tı), Yaşar Kaya'yı gördüm ve tanıştım. Bunlar çok şaşırmıştı Kirşehir'den bir Kürt gelip kendileri ile tanışıyor. Kirşehir'de Kürt olduğunu biliyorlardı ama, böyle ilgilenen, hatta oralarla kadar gelen biri çok ilginç ve önemli geldi onlara. Kendileriyle konuşum ve kontağım onlarla hep canlı kaldı.

Tahminen hangi yıllarda oluyor bunlar?

—1958 yılında oluyor tüm bunlar. O dönemlerde toplantılar falan oluyordu. Ben hatta hatırlayabildiğim

kadarıyla o zamanlar Avukatlık yapan birisinin bürosuna dahi gidip toplandığımızı biliyorum. Yine bu dönemlerde Musa Anter’ide tanıldım. O Siirt öğrenci yurdunu çalıştırıyordu. Bu dönemlerde Musa Anter, Canip Yıldırım ile İleri Yurt diye bir dergi çıkarıyorlardı. Ben bu dergiye aboneydim. Tüm bu ilişkilerimiz v.s Kırşehir’de işleniyordu. Bir çekirdek oluşmuştı. Bu oluşan çekirdeğin ilk üyeleri ise Cemal Beydoğan, Kemal İlhan ve bendim. Cemal ile iyi anlaşıyorduk. Ama Kemal ile anlaşmak kolay olmuyordu. Sürekli okuyorduk. Öğrendiklerimizi ise başta kendi aramızda olmak üzere, kendi yakın çevremizle tartıştıydık. Bu arada İleri Yurt gazetesine adres olarak Lise’yi vermişim. Düşünmemiştim. Gazete gelince müdürün gözüne çarpıyor. Bu arada Kırşehir Polis müdürenin oğluda benim sınıfımda okuyor. Bu polisin sürekli okulda gezinmesi gözüme çarpınca; baban burda ne geziyor diye sordum. O da ‘isi var herhalde’ deyip geçiştirdi. Daha sonra öğrendik ki içimizde en cüseli olan Göllü’lü Hasan’ı müdür çağrırmış Gazete hakkında bilgi almak istemiş. Beni de çağrırdı. Aramız böylece açıldı. Ama birşey yapamadılar o zaman. Fakat bu olayla Kürtçü olarak resmi kayıtlara da ilk kez geçmiş olduk.

Bu olaydan sonra 1959 yılında İstanbul’da kısa bir tutukluluk geçirdim. Burada Hukuk okuyan Emin adlı bir arkadaşın içerisinde, hapiste (Zaten cigerlerinden rahatsızsızdı) öldüğünüde söyleyiyim. Bu arkadaşlarla ilişkilerimizi hiç

kesmedik. Hapishanede ziyaret ettik, Mahkemelerine katıldık. Burada şuna da söyleyiyim; bu mahkeme ve hapsiane ziyaretlerinde Kırşehirli oluşumuz hep bir avantaj olarak kullanıldı. Bunu Kürtistanlı arkadaşlar çok iyi biliyordu. Bizlerden rica ediliyordu. Lütfen siz yapınız, ediniz gibi. Çünkü Kırşehir’de Kurt olduğu çoğu kimseler tarafından bilinmiyordu.

Örneğin; birgün bize Kürtistanlı arkadaşlar, eski Meclis binasında içerisinde bulunan arkadaşların mahkemesi olduğunu söylediler ve bizlerin mahkemeye gidip izlememizi rica ettiler.

Seninle birlikte daha başka kimler vardı?

— Hatırlayabildiğim kadarıyla Cemal Beydoğan, Kemal İlhan ve birkaç arkadaş daha vardı. İşte böylece Kürtistanlı arkadaşlarla ilişkilerimizi kesmedik. Bundan sonra 1960 yılında askeri darbe oldu. O tarihe kadar benim durumum kritikti. Hatta okuldan sürülmem için karar dahi verilmişti. Bu arada kendime yer ariyordum acaba nereye gidebilirim diye. Nevşehir’e mi, Kayseriye mi gitsem diye. Bu arada

bir parantez açayım: O zamanlar Ortaokul ve Lisede iftara geçen öğrenciler hep Kurtlerdi.

Kurt öğrencilerin bu başarıları kesin netti değil mi?

—Tabi... tabi. Örneğin Davut en başarılı olanydı. Kemal İlhan vardı.

hakimdi hepimizde. Bunun şimdi de böyle olduğuna inanıyorum. Örneğin biz Kurt öğrencileri en çok okuyan insanlardık. Köy Enstitüsü geleneğinden gelen halkçı Romancılar en çok ilgimizi çekenleriyydi.

Tekrar başa dönmek istiyorum. 1960 Askeri darbesinden sonra sorunlarınızın olduğunu söylemiştiniz. Ne oldu daha sonra?

—Bu dönemlerden sonra benim dayım Millet Partisinden Milletvekili oldu. Yine akrabalarımdan, Bala'nın Kurt eşrafından Dağıstan Binerbay Ankara Milletvekili oldu. Belki biliyorsun, onun babasıda Kurt Teali Cemiyeti üyelerindendi. İşte bu dayım, Bekir Hatunoğlu gibileri Millet partisinin belkemiğini oluşturuyordu. Osman Böyükbaşının kendisininde Kırşehirli olması tabii ki büyük bir rol oynuyordu. Bende bu dönemlerde bu parti içinde halkçı söylemlerle dayımla birlikte kısada olsa çalıştım. Ama esas işimiz bu dönemlerde her nedense bizim Kurt köylerine, özellikle de Şuayıplı köyüne dadanan tarikatçılardı. Çorum-Sungurlu'dan gelen bazı Hocalar bu dönemlerde Kurt köylerinde zikir ayinleri düzenliyorlardı. Bu biz okuyan Kurt gençliğini rahatsız ediyordu. Salt dinden değil, Türkülüktende bu ayinlerde bahsediliyordu. Bizler bunu kendimize dert edinmiştik ve bununla mücadele ettiğimizde Bunda başarılı olduğumuzu şimdiden daha iyi anlıyorum.

Bu arada 1961'de Türkiye İşçi Partisi kuruldu. 49'lar denilen Kürdistanlı insanlarla ilişkilerimiz ise sürüyordu. Naci Kutlay'lar vs. artık TİP'e geç-

Bundan sonra tüm Kurtler başta Federal Parlamento olmak üzere, tüm Eyalet parlamentolarına güçlü olarak girmelidirler. Bu yolla uluslararası baskı gücümüzde artacaktır. Eğer biz fazla olsaydık, belkide Kurt dernek ve kurumlarının yasaklanması ve Kurtlerin kirriminalize edilmesini engelleyebilirdik.

Davut Canpolat'ı kastediyorsun?

—Evet Çevirmeli Davut Canpolat'tan bahsediyorum.

Onun öğretmen bir kardeşinin 1980'de Bursa'da MHP'li faşistlece katledildiğini biliyor muydun?

—Evet. O Davut'un en küçük kardeşi Celal'dı. O aile ise bizim oranın Kurtleri arasında en yurtsever olan ailelerdendi.

Bu sene Kırşehir'de Üniversiteye giriş imtihanlarında en başarılı ilk ona girenler Kurt öğrenciler olduğu dershane yetkilileri tarafından da söyleniyor. Acaba sizin döneminizde karşılaşışınız, bu başarı oranı (kendilerini kabul ettirme açısından) bir azınlık psikolojisinin sonucu olarakta açıklanabilir mi?

—Evet. Bu zaten sürekli böyleydi. Biz okuyacağız ve kendimizi olduğumuz gibi kabul ettireceğiz mantığı

mişlerdi. Şu anda İstanbul'da avukat olduğunu tahmin ettiğim bir zat gençlik kollarını hayatı geçirmekle görevlendirilmişti. Ben artık Ankara'da Üniversitedeydim. Buradaki gençlik kolları çalışmaları için Dr. Naci Kutlay bizimle ilgilenmeye başladı. İlk ilişkiye geçen insanlar arasında ben ve Hamreş Reşo (Hamdi Turanlı) denilen arkadaştık. Kırşehir'de de TİP'in il örgütünün kurulması ve aktivitesi için çalışmalara başlandı ve hatta kuruldu. Ama tehdit ve baskılarla karşı karşıya kalındı. Biz bu baskıları göğüslemeye çalıştık. İlk İl başkanımız Diş Hekimi Cengiz'di. Ama daha sonraları tüm toplantıları Davut Canpolat aracılığıyla Çevirme köyünde yaptıktı. TİP'in en örgütlü olduğu yer Kırşehir'den ziyade Çevirme köyü idi.

Peki bu dönemde Aşiretler arası ilişkiler nasıldı? Örneğin Şeibil ve Mefikler arasındaki ilişkiler nasıldı? Düşmanlık var mıydı?

— Hayır düşmanlıklar yoktu. İlişkiler çok iyidi. Biz öğrencilere hepsi sempati ve sevgi ile bakıyordu. Herkes bizler örnek göstererek kendilerini ve çocukların okumanın önemine inanıra ediyorlardı. Bizler tüm Kürt çocukların idealleri ve Kürt insanının ise onurlarındı.

Peki Almanya'ya nasıl ve neden geldiniz?

— Ben yukarıda da anlattığım gibi birçok sorunla karşı karşıya kalmıştım. En son Almanya'da okumaya karar verdim. 1963 yılında Almanya'ya geldim. Burada okula başladım. Ama sağlık sorunlarından dolayı birkaç yıl sonra tekrar Türkiye'ye

döndüm. Bu süreç içinde 60'lı yılların Kurt kuşağıyla ilişkilerim yoğunlaştı. Uzun bir süre Ankara'da hastahanede yattım.

Almanya da olduğum süre içinde de Kurt öğrenci derneklerinin (AKSA) içinde yer aldım. Burada genellikle Doğu ve Güney Kurdistan'lı öğrenciler daha yoğunluktaydı.

Türkiye'den Almanya'ya tekrar döndüğümde buradaki Kurt öğrenci ve işçi çevresiyle olan ilişkilerim daha da yoğunlaştı. Örneğin Güney kurdistanlı Ercüment (ki şu anda zannediyorsam Münih civarında yaşıyor), Nizamettin Kaya, Hamreş Reşo (Türkiyeden tanıştıyorduk) vb. gibi kişilerle Kurt öğrenci derneklerinin kuruluşlarından bulunduk ve yeraldik. Ama şunu kesinlikle vurgulamalıyım ki, biz salt Kurt olduğumuzdan dolayı Almanya da da Türklerden, Türk öğrencilerden baskı ve söz isitiyorduk. Örneğin Sosyal Demokrat dernekler ve sosyalist olduğunu söyleyen dernek ve kurumlar heryerde önyargıları, baskıları ile karşımızda oluyorlardı. Öğrenci derneğine başkan adayı olarak gösterildiğimde dahi, bunlar Kurt olduğumdan dolayı sorun çıkarmışlardı.

Sizin birde KOMKAR- Kürdistanlı İşçi Dernekleri Federasyonu çalışmasında bulunmanız var. Kimlerle ve hangi Konsepte işe başladınız?

— Bu bir ihtiyaçtan doğdu. İlk olarak Berlin, Münih ve Frankfurt derneklerinin bir çatı altında toplanmasıyla oluştu.

Bu çalışmada Bîrnebûn yazarlarından Nuh Ateş'te vardı. Ayrıca Mehmet Elbistan, Mustafa Kılıç, Sertaç

Bucak vardı.

Nuh da zaten ayrıntılarını çok iyi bilir. Amaç Kürtistanlı insanların ortak kitle örgütünü oluşturmaktı. Buna da muvaffak olduğumuza kesin kaaniyim. Tabiiki içimizdeki tartışmalar çok çetin geçiyordu. Bu da demokrasinin en doğal sonucudur. İşte bu süreçte KOMKAR'ın yayın organına sürekli destek sunmaya çalışıyordum. Almanca olarak çıkan yayın organının çıkışmasında ve yayınlanmasında odukça katkı sundum.

Kurdistan'lıların Avrupa daki bir Örgütlenmesinin Kuruluşunda bulunan Kürtlerden üç'nün Orta Anadolu Kürt olması ilginç değil mi?

—Evet. Bu da herhalde bizim özel durumumuzdan kaynaklanmaktadır. Ama şunu vurgulamak istiyorum. Biz çıkardığımız farklı dergi, broşür, kitapçık vs. ile salt Kürt ve Türk kamuoyuna yönelik olarak çalışmiyorduk. Biz Kürtlerin meselesini dünya kamuoyuna da taşımak istiyorduk. Onların bu Kürt meselesinde hassas olmalarına çalışıyorduk.

Bu Süreçten sonra Almanya'da profesyonel Politikaya atıldınız. Yeşiller Partisinden Berlin Eyalet Parlamentosuna Kreuzberg seçim bölgesinde direk üye olarak ilk ve tek yabancı olarak seçildiniz. Neden böyle bir yolu seçtiniz? Sizce Alman Parlamentosu Kürtler için ne getirebilir?

—Ben şuna inanıyorum: Almanya'da salt Kürt olduğumuzdan değil, göçmen olmamızdanda kaynaklanan birçok sorunumuz var. Burada yaşıyoruz. Artık Kürt ve Türk nüfusu da

belli bir yoğunluğa ulaşmış. Ayrıca Almanya Avrupa topluluğunun hem iktisadi ve hemde siyasi yönde en güçlü üyesi. Biz salt örgütlerimiz ve kurumlarımıza başarılı olamayız. Bu nedenle tüm olanakları kullanmalıyız. Bence Parlamentoda olmakta bu kullanılması gereken olanaklardan bir tanesidir. Sürekli parlamentoda Alman Milletvekili meslektaşlarımıza Kürtler ve Kurdistan hakkında bilgi vermenin, soru önergeleri vermenin önemli işlerden olduğuna inanıyorum. Ayrıca bizim parlamentoda olmamız Almanya'nın Kürt politika-sındaki yanlışlarında sürekli parlamento'da vurgulanması demektir. Bence biz ilklerdeniz ve çok aziz. Bundan sonra tüm Kürtler başta Federal Parlamento olmak üzere, tüm Eyalet parlamentolarına güçlü olarak girmelidirler. Bu yolla uluslararası baskı gücümüzde artacaktır. Eğer biz fazla olsaydık, belkide Kürt dernek ve kurumlarının yasaklanması ve Kürtlerin kriminalize edilmesini engelledebilirdik. İşte bu nedenlerden ötürü Burdaki Alman partileri içindeki politik çalışmaları küfürümsememeli, aksine çok önemsemeliyiz. Ne yazık ki, Kürt parti ve örgütleri bu destek ve çalışmaları daha önemsememekte veya buna yönelik uzun vadeli bir çalışmaları yok. Halbuki Türkler bunun çoktan bile farkına varmış, içinde de yer almaktadırlar.

Bundan sonraki çalışmalarınız nasıl bir seyir izleyecek? En önemli öncelik sizin için nedir?

—Bildiğin gibi sağlık yönünde ciddi sorunlarım var. Ama gücüm ve sağlığım elverdiği sürece başta Kürt

Riza Baran, Cigerxwin ve Mehmet Şahin

halkı olmak üzere, hiçbir milliyet, cinsiyet ayrimı yapmadan seçmenlerimin ve insanların sorunlarına karşı hassasiyetimi koruyacağım. O problemleri tüm platformlara taşımaya çalışacağım. Bu benim için bir onur ve haysiyet normudur. Bundan kesinlikle taviz vermiyeceğim.

Sohbetimizin sonuna gelirken Bîrnebûn hakkındaki düşünelerinizi ve okurlarına son iletmek istediklerinizi almak istiyorum.

—Bîrnebûn başlı başına bir yüce değerdir. Elde tutulması, geliştirilmesi ve yaşatılması gereklidir. Senden Orta Anadolu Kürtlerinin de artık bir yayın organlarının olduğunu duyduğumda, belki inanmazsan, çok duygulandım. Sanki yeni bir çocuğum doğmuş gibi. Hele ilk sayısını da görünce keyfime ve zevkime diyecek yoktu. Zaten o anı tasvirde etmekte benim için çok

zor. Benim için büyük bir duyguydu.

Bîrnebûn okurların en içten saygı ve selamlarımı sizler aracılığıyla iletirken, Bîrnebûn'a sahip çıkmalarını rica ediyorum kendilerinden.

Rıza Ağbey, siz biz Orta Anadolu Kürtlerinin Avrupa'daki onurusunuz. Sizinle gurur duyuyoruz. Biz var olan tüm değerlerimize sahip çıkmayı Bîrnebûn olarak kendimize görev biliyoruz. Bu sohbeti de bu nedenle yaptık. Sizinde kırmayıp bize bu sohbeti olanaklı kılmanıza çok sevindik. Bu nedenle Bîrnebûn emekçileri ve okurları adına size bu sohbeti için teşekkür ediyorum.

—Ben teşekkür ederim.

Şiir

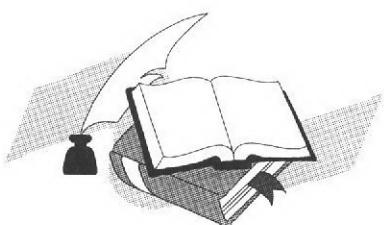
HÜR OLMA ZAMANI

*Bekleme gelmeyen
kervanları,
Akmayan suları,
Esmeyen rüzgarları.
Şimdi sel,
Şimdi fırtına olma zamanı.*

*Ne suçlu yarat ne
günahkar
Herkes cennete sıgar
Kalksun bütün sınırlar
Şimdi birleşme,
Şimdi bir olma zamanı.*

*Yıldızdan yıldız'a sür atını
Ak ışıkla ölç hızını
Karankıktan koru aklını
Şimdi aydınlanma,
Şimdi güneşe göç zamanı.*

*Hürriyet aşkına esir olma-
dan
Esirlikten kurtulamayız hiç
bir zaman
Özgür olmadan mutlu
olamaz insan
Şimdi mutlu,
Şimdi hür olma zamanı.*

Hüseyin Kalaycı

ÇIROKA DİK

*Va çiroka li dora Hêcîlera (Kuşça) Cihanbeyli'ye ji
hêla Mamoste Irfan BAYSAL da hatîye berhevkirin.*

Ci hewu ye ci tune wu ye. Dikîk hewu ye. Dem zivistan bu ye. Roke dik li ser cemedê(buz) xwe xij dike. Li ser cemedê, li erde dikeve. Dîk ji cemedê ra;

-Cemed! Tu pir bi quwatî, te ez li erdê xistim.

Cemedê;

-Ez pir bi quwat bim ro min nahelîne.

Dik lî ser wê dihere ba ro û jê ra:
-Ro, tû pir bi quwatî ku cemedê dihelînî.

Ro:

-Ez pir bi quwet bim duman nakeve ber min.

Dîk dihere ba duman. Jê ra:
-Duman, tu pir bi quwetî ku dikevî ber royê.

Duman jê ra:

-Ez pir bi quwet bim baran min qûl nake.

Dîk dihere ba barane. Jê ra:

-Baran, tu pir bi quwetî ku

dumên qûl dîkî.

Baran jî:

-Ez pir bî quwet bim erd min nakşîne.

Dîk dihere ba erdê. Jê ra:

-Erdo, tû pir bi quweti ku baran e dîkşîmî.

Erd:

-Ez pir bi quwet bim çêre li ser min narize.

Dîk dihere ba çêrê. Jê ra:

-Çêre, tu pir bi quwatî, li ser erdê dirizi.

Çêre:

-Ez pir bî quwet bim mange. min naxwe.

Dîk dihere ba mangê. Jê ra:

-Mange, tu pir bi quwetî ku çêrê dixwî.

Mange:

-EZ pir bi quwet bim gûr min naxwe.

Dîk dihere ba gûr, jê ra:

-Gûro, tu pir bi guwetî ku mangê dixwî.

Gûr:

-EZ pir bi guwet bim ji kuçik natırsim.

Dîk dihere ba kuçik. Jê ra:

-Kuçik, tu pir bi guwetî ku gûr ji te ditirse.

Kuçik:

-EZ pir bi guwet bim xudanê min dê têra min, min yal ke.

Dîk berî xwe dide xudan. Pir dihere hendik dihere. Li rê kelemik (dîrîk=diken) di lingî wî ra tere.

Dîk ji durva da xanîkî dibîne. Di bacê xênî ra dumanik derdikeve. Dik dikeve hundir. Ji Jîneka bi porî xwe nêñ lê dixe, dîk ji wê ra:

-Vî kelemî ji lingê min derxe pê nanê xwe lêxe.

Bî vî kelemî heft nan lê dikevin.

Dîk jê ra:

-Ya ka kelemî min, yan jî ka heft nanan. Jînik bêçare, heft nana dide dîk. Dîk jî wê derê dihere. Li ser rîya xwe rastê şivanekî tê. Şivan vêqas birçîbûye, vêqas birçîbûye ku ji birçibûna bişqula dixwe. Dîk heft nanê xwe dide şivên. Şivan bi van heft nana zikê xwe têr dike.

Dîk icar ji şivên ra:

-Ya ka heft nanê min, yan jî ka heft beranan. Şivan,bihêrs û bêdil mecbur heft beranan dide dîk. Dîk heft beranêñ xwe dide ber xwe û ji wê derê dihere. Dîk tê gûndekî, ku li gûnd dawatik heye. Li dawatê şuna berx û mîya pisika û kûçika serjê dikan. Dîk ji wan dipirse;

-Çîma hun pisik û kûçika serjê dikan? Gundî:

-Tu qurban tunene, ji bo we!.

Dik beranêñ xwe dide wan. Ew beranan dikan qurban. Paşê dawet diqedê. Dîk ji wan ra:

-Ya beranêñ min bidin, yan ji bûkê!

Gundî bûkê dide dîk.

Dîk, bi bûkê va ji wê derê diherin. Li ser rîya xwe xor текî dibîne. ku xort li pîpikê(tutik) dixe.

Ji wî ra:

-Heyne vê bûkê, ka we pîpkê!.

Dîk pîpkê heytine (hildigre), dihere nav gûnd û li pîpke dixe.

Pîpîp! Kelemik bi heft nanan!

Heft nan bi heft berenan,

Heft beran bi bûkekê,

Bûkek bi pîpikekê

Pîpîip!

SÖYLEŞİ

Serbülent Kanat ile söyleşi

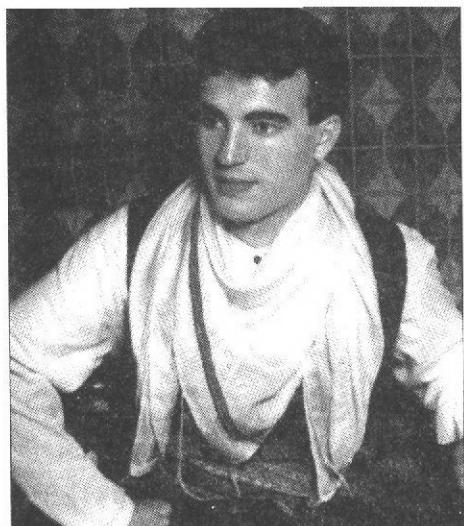
M.S. Dağ

Sayın Serbülent Kanat Bîrnebûn dergisi adına sizi tanımak, müzik ve sanatlarındaki düşüncelerinizi öğrenmek ve çalışmalarınızdan okuyucularımıza bilgilendirmek amacıyla sizinle söyleşiyi yapmak için bulustuk. Sorularıma öncelikle dergimizle başlamak istiyorum. Dergimizi tanıyor musunuz ve böyle Bir derginin çıkışını nasıl karşılıyor sunuz?

S. KANAT: Büylesine güzel bir çalışmaya olumsuz bakmak mümkün değil. Burda önemli olan derginin kitlelere ulaşmasıdır. Bunun içinde herkesin katkıda bulunması gerekir. Herşey dergiyi çeken arkadaşlardan beklenmemeli.

Bize kendınızı tanıtır misiniz?

S. KANAT: 1969 yılında Cihanbeyli kazasına bağlı Bulduk köyünde dünyaya geldim. Konya Gazi Lise'sinden sonra Ankara Hacettepe Üniversitesi matematik bölümünü bitirdim ve halen aynı üniversitede master yapmaktadır. Geçimimi öğretmenlik yaparak sağlıyorum. Zamanımın büyük bir kısmını Kürt kültürüne hizmet için ayıryorum. Derleme çalışmalarım

var. Kısacası S. Kanat Kürt müziğine amatör bir ruhla hizmet eden bir heval dir.

Müziğe ilginiz nasıl ve ne zaman başladı. Neden güzel sanatların başka bir dalı değilde Müzik?

S. KANAT: Müziğe ilgim ilkokul sıralarında başladı. Bunda öğretmenlerimin ve arkadaşlarımın payı var. Cevrem sürekli sesimin güzel olduğunu söylüyordu. O zamanlar Türkçe söyleyordum. Kürtçe söylemek için gerekli ortam ve serbestlik yoktu.

Peki neden Müzik?

S. KANAT: Tabii ki müziğe olan ilgim ve sesimin güzel oluşu.

Neden Türk müziği değilde Kürt müziği?

S. KANAT: Ben herseyden önce bir kürdüm. İnsanın çevresindeki müzikten etkilenmesi doğaldır. Ançak beni etkileyen Kürtçe müziğe Türkçe sözlerin yazılmasıydı. Bu şekilde aslı Kürtçe olan bir kaç ezgiyi tesadüfen keşfedince, içimde Kürtçe söylemek için kiparti uyandı.

Bugüne kadarki çalışmalarınızda ne tür güçlüklerle karşılaşınız? Kürtçe müzik yaparken baskı

gördünüz mü?

S.KANAT: En büyük güçlük derleme çalışmalarını yaparken karşıma çıktı. Bir parçanın kaynağuna ulaşmak, aktarıcı kişiyi bulmak ve özgünlüğüne sadık kalma endişesi vardı. Tabii ki maddi zorluklar.

Peki siyasi baskılarla karşılaşınız mı?

S.KANAT: Bu tür baskıları zaten göze almıştım. Kurtçenin yasak olduğu bir dönemde (1989) 'AĞIT' kasetimi çıkarmaz ve adımı deşifre etmezdim. Çevremin böyle bir duruma hazır olmaması, insanların sorularıyla beni tedirgin etmeleri, HADEP'in düzenlediği gecelere ve Newroz kutlamalarına katıldıktan sonra gözaltına alınmalar ve tehditler gördüğüm somut baskılardır.

Bügüne kadarki çalışmalarınızda kimlerden destek aldınız?

S.KANAT: Derleme bazında, çevremdeki yaşıllar bana elinden gelen yardımları esirgemediler, onlara buradan sizin vasıtınızla teşekkür etmek istiyorum. Size bana en çok yardımcı olan birkaç kişinin ismini verebilirim. Karaçadağ Köyünden Avukat Ali Çakmak. Bulduk köyünden Dengbêj Allo. Kütüküşağı köyünde Xanê Mecê vs. Teknik açıdan ve derlemeleri düzenlemeye en büyük desteği saz arkadaşım Savaş Çakmak'tan aldım.

Çalışmanızda topluma nasıl bir mesaj vermek istiyorsunuz ve amacınıza ulaşıyor musunuz?

S.KANAT: Büyük bir baskı ile karşı karşıya olan Kürt halkın güzel değerlerinin yok olmaması ve yeni nesillere ulaştırılması en büyük hedefimdir. Kültür değerlerine sahip çıkan bir halk, kimliğinede sahip

çıkacağı gerçekinden yola çıktım. Amacım, siyasi içerikli slogan müziği değildi. Bu zaten yeterince yapılıyor. Ben halkın kültürüne ve ulusal duygularına seslenmek istiyorum.

Amacınıza ulaşınız mı?

S.KANAT: Olanaklarımın ve zamanımın yeterli olmayışında tam anlamıyla istediğim müziği yaptığımı söyleyemem. Ama dinleyicilerin beğenisi beni gelecek için umutlandıyor.

Halkın kendi kültür ürünlerinin derlenip, kendisine sunulması sırasında gösterdiği tepki nasıl?

S.KANAT: Çok olumlu. Çalışmalarım titizlikle izleniliyor. Yeni çalışmalarım merakla bekleniliyor. Eski türkülerin bulunup irdelenmesi, köylerde türkülerin kime ait ve nasıl aktarıldığı konusu bir canlanmanın kılçımının göstergesidir. Bu anlamda amacımı kısmende olsa ulaştığımı söyleyebilirim.

Repartuarnızı oluştururken parçanın özüne bağlı kalabiliyomusunuz? Bir parcanın sözlerini başka parçalarda kullandığınıza dair eleştirlere ne diyorsunuz?

S.KANAT: Bilerek böyle bir şey yaptığıma inanmıyorum. Ama halk türkülerinde bu durum kaçınılmaz Çünkü beğenilen sözler başka ezgilerde de karşımıza çıkabiliyor. Örneğin Karaçadağ kökenli bir ağıtta yer alan sözler başka bir yörenin ağıtında karşımıza çıkabiliyor. Mesela:

Dilê min tine tine

Mine biroşe ari şen li bine

Dizilerine bir kaç farklı ezgilerde rastlıyoruz.

Içanadolu Kürtlerinin tarihsel,

sosyal, kültürel ve ekonomik yaşamlarının irdelenmesinde bügüne kadar büyük boşluklar yaşandığı kanaatindeyim. Tabii ki aynı şey müzik içinde söz konusu sudur. Bu konuda neler söylemek istiyorsunuz?

S.KANAT: Ekonomik kaygılar ön plana çıktığında diğer kültür öğeleri içinde müzикte gerektiği gibi ele alınmamakta ve irdelenmemekte. Özellikle göç, Avrupaya gitme sevdası doğal yapıyı bozmaktadır. Bu da yapay bir nesil yetişmekte dir. Kültürüni tanıtmayan bir insanın onu alıp irdelemeside güçtür.

Sayın Kanat müzикle uğraşan gençlere önerileriniz var mı? Yada böyle destek isteği ile gelecek olanlara yaklaşmanız nasıl olur?

S.KANAT: Bölgenin müzığını dinlerken, parçanın ezgisini ve sözlerini öyküsü ile birlikte ele alınsınlar. Böylece toplumsal yaşamda yakında tanmış olurlar. Geçmişle bağlarını koparmadan sürekli araştırırlar.

Gerektiğinde Kürtçe söz yazıp, Kürt müzığının formunda beste yapsınlar. Şu ana kadar benden destek istiyen olmadı.

Böyle bir isteğe sevinirim. Bu konuda bir dernek çatısı altında geniş kapsamlı bir çalışma yapılabilir.

Yeni Çalışmalarınız var mı?

S.KANAT: Şu an -Lê lê Şemê-isimli bir çalışmam var. Yakında piyasaya çıkacak. Hem öğretmenlik hem müzik oldukça yorucu oluyor. Ama halka birşeyler verme mutluluğu bu yorgunluğu gideriyor. Zamanımın büyük bölümü beste peşinde gidiyor.

Öncelikle besteyi ilk ağızdan dinlemeye çalışıyorum. Daha sonra türküyü bir kaç kişiye dinletiriyorum. Aslında emin oluncaya kadar bir kaç versiyonu çıkıyor. Hepsini toplayıp bazen söz yazarak ortaya belirgin bir kompozisyon çıkarıyorum.

Bize kendi yazdığınız sözlerden bir kaç örnek verebilir misiniz veya bunları hangi parçalarda kullanıdınız?

S.KANAT: Örneğin son kasetimde -Way lê-türküsünde bir bölüm okuyayım.

*Ber malê xwe dara sêvê
Çati heyna tere avê
Bejna bilind neva zirav
Rextegulya sêr nevê*

dörtlüüğünü kullanılan Türkçe sözler yerine özgürlüğünü bozmadan parçaaya ben kattım. Başka bir derleme türkünden örnek; vereyim ninni formundaki bu türküyü, yaşılılar kız çocuklarını severken söylerler:

*Keçik dibin veng dibin
Şir vedixwin gemar dibin
Koki gulê zer dibin
Dikevin korta xweli bi ser dibin*

Son kasetimde -Oy Dilo- parçasının sözleri tümyle bana aittir. Müziğinde Qoçgiri ezgilerinden aldım.

Sayın Kanat okurlarımıza vermek istediğiniz bir mesajınız var mı?

S.KANAT: Birnebûn dergisini bu güzel çalışması için kutluyor ve bütün okurlarına saygılar sunarım.

Bize zaman ayırdığınız bu güzel sohbet için teşekkür eder, çalışmalarınızdan başarılar dileriz.

Bizim

maceramızın hikayesi
Caldırınlara başladı
ve asırlardır
hızından hiç bir şey kayıpmeden
devam ediyor.

Aşiretler
davetsiz misafirlere
ölümüne direnirler
mecburi ıskana
aç boğazlara
öyle kolay kolay
boyun eğmezler
ve yürek teslim etmezler

Atalarının mezarlarına
Fatih göndermeden
koparıldıkları topraklar
dört mevsim yeşildi
koyun sürülerinin meralarını
Utnaşışım ve Hz.Nuhun
adalet tanrısı
bakır renkli Fırat
ve ok hızındaki Dicle suları
mor koyun sürüleri
Akdağ kayalıklarında tuzlanır
kaval eşliğinde
Göksuya indirildi

Yaylar onların
gökyüzü onların
dağlar onların
onlar dağların
zaman onların
ve gece gündüz yanın ateşler onlarında
Ve onlar
dağ doruklarında
Allaha yakın
Arab
Acem
ve Kurttan
uzak yaşarlardı.

Ferîdûn

ORTA ANADOLU AVŞAR AĞITLARINDA KÜRT MOTİFLERİ

Mehmet Bayrak

Avşarlar(Afşarlar)

Avşarlar'ın diğer Oğuz boylarıyla birlikte Orta Asya'dan göçederek Anadolu'nun çeşitli yerlerine, bu arada Afganistan, Azerbaycan, İran; Irak ve Suriye; ye yayıldıkları bilinmektedir. Sözkonusu göçle birlikte Afşarların bir bölümünün Horasan-Huzistan yoluyla Anadolu'ya geldikleri; bir kolumnusa Irak-Suriye yoluyla yine Anadolu'ya geldiği söylenir.(13. Yüzyıl gezginlerinden Yakut el-Hamavi ve 14. Yüzyıl gezginlerinden İbni Batuta'nın Erzincan bölgesinde Pers Krallığının kıyımından korkarak Müslümanlaşan Ermenilere ilişkin görüşlerinden yola çıkan Amerikalı araştırmacı Matti Mooas, "Toroslarda yaşayan Sünni Afşarlar"ın Ermeni kökenli olduğunu göstermektedir. (Bkz. M. Bayrak: Alevilik ve Kürtler, Öz- Ge Yay 1997, s. 453)

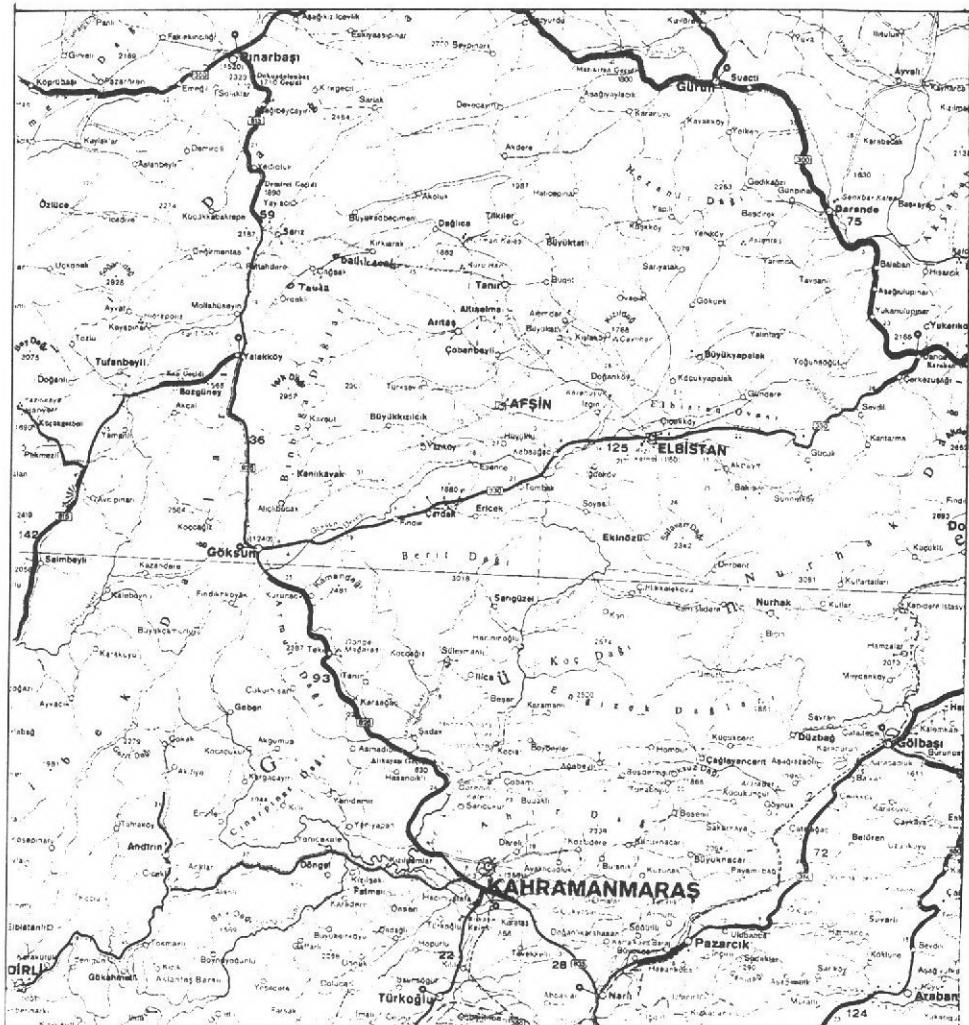
Bir Oğuz boyu ve Türkmen oymağı kabul edilen Anadolu Afşarları iki gruba ayrılıyor; Birincisi, Selçuklular döneminden itibaren Anadolu'ya yerleşen yerleşik Avşarlar. Kibunlar avşarlıklarını unutmuşlardır.

Ikinci grup ise, göçebe yaşam sürdürüp 1865'ten sonra Derviş ve Ahmed Cevdet Paşaların Fırka -i İslahiyye hareketiyle (yani İslah Birlikleri aracılıyla) iskan

edilen yani yerleştirilen Avşarlardır. Bunlara Recepeli Avşarları deniyor ki; asıl konumuzu ilgilendirenlerde bu Avşarlar'dır. "Bugün bu Avşarlar Kayseri'nin Pınarbaşı, Sarız, Tomarza ilçeleriyle bağlı üç köye de bu Avşarlar iskan edilmişlerdir." (Bkz. Ahmet Z. Özdemir: Avşarlar ve Dadaloğlu; Dayanışma yay. Ank. 1985, s.20)

Avşarlar'ın, Türkmen oldukları halde Anadolu'da hep ayrı bir boy olarak tanındıklarını belirten ve kendiside Kayseri/Sarız Avşarlarından olan öğretmen-yazar Ahmet Özdemir; 1865 yılındaki iskandan önce Avşarların Uzunayla, Sarız Suyu (Seyhan'ın doğu kolu), Pınarbaşı ve Zamantı (Seyhan'ın batı kolu) çevresini yaklaşık 300 yıl boyunca yaylak olarak kullandıklarını belirtiyor. Tecirliler, Osmaniye-Haruniye-Düziçi bölgesini; Ceritler Ceyhan nehrinin sol kesimini ve Bozdoğanlar gibi Türkmen oymakları Kadirli bölgesini "kıslak yurt" olarak tutarken; Avşarlar Kozan-Misis arasında kışlıyor, yazılı da Binboğalar çevresindeki yaylalara çıktıyorlardı.

Kürt-Avşar/Türkmen ilişkileri Avşarlar yerleşik yaşama geçeli yüz yılı aşkın bir zaman olduğu halde, bugün bile Toroslar'da ve Binboğalar da yaylalara çıkmaktadırlar. Toroslar'ın Uzunayla'ya

Kürtlerle Avşarların ve diğer kimi Türkmen oymaklarının yanyana yaşadığı "Kayseri-Maraş-Sivas" üçgeninde kalan bölgeyi gösteren harita.

doğru uzanan ve Sarız-Göksun-Aşin üçgenini içine alan Binboğalar; bu dağlara eklenen Nurhak ve Engizek Dağları ile birlikte Kürt ve Türkmen aşiret ve oymaklarına yurtluk eder. Öyle ki, Kürt aşiretleri ile Türkmen oymaklarının yanyana, kimi zaman içine

yaşadıkları bu dağ silsilesi Toroslar üzerinde Suriye sınırındaki Gavur Dağı ve Kurt Dağı'na kadar uzanır. Bu yakın ya da içiçe yaşama biçimi, kimi zaman hem yabancıları hem de resmi makamları yanılıgına bile düşürmüştür. Sözgelimi 1838 yılında Pazarcık yöresindeki Atmalı, Sinemilli ve Kılıçlı Kürt aşiretleri arasında misafir olarak kalan Alman Mareşali

Moltke; bunları Türkmen topluluğu sanmıştır. (Bkz. Moltke: Türkiye Mektupları, 1969, s.156) Bu aşiretlerden Atmalı ve Sinemilli aşiretleri kardeş-aşiretler olup, bugün bile tüm asimilasyon çabalarına rağmen Kurtçe konuşmaktır ve Kürt kimliklerini korumaktadırlar. Kılıçlı aşireti de, bir Kürt aşireti olup 1920'li yıllara kadar Çevre koşullarının etkisiyle Kurtçeyi ve Türkçeyi birlikte konuşan bir aşirettir. (Bkz. Edgard C. G. Noel: Diary of Major Noel on Special Duty in Kurdistan/ Major Noel'in Kürdistan Gezisi; Bağdat, 1920, s.49 vd)

Sözgelimi Recepeli Avşarları'nın iskanına ilişkin bir Padişahlık fermanında ise bunlar,

"Türkmen ve Ekrâd'dan (Kürtler'den) Recebli Avşarları" olarak nitelendirilmektedir. Fermanın girişi şöyledir:"Evamir-i şerifimle(kutsal buyruğumla) Rakka havalisine iskânları ferman olunan tavayifi Türkmen ve Ekrâd'dan Recebli Avşarları... Hâlâ Kayseri ve Zamantı taraflarında olup ikametlerinden huruç eylediklerinden (kaçıklarından) maada..."(Bkz.Ahmed Refik:Anadolu'da Türk Aşiretleri, 1989,s.145) Yine 19.yüzyılda çeşitli Türkmen oymaklarıyla birlikte iskâna tabi tutulan Celikân, Belikân,Delikân,Okçu İzzeddinlu gibi Kürt aşiretleri kimi Osmanlı resmi belgelerinde "Türkmen Ekrâd" veya "Ekrâd-ı Yörükân" adlarıyla anılmaktadır.

Bu adlandırma öncelikli anlamı, "göçeve yani konar-göçer Kürt aşiretleri"dir. Bu kavramların ikinci bir anlamda "Türkmenler"le akrabalaşmış Kürtler" anlamında olsa gerek. Çünkü inanç ve kültür kökenleriyle göçeve ve köylü yaşam biçimlerinden dolayı birbirine yakın duran Kürt ve Türkmen unsurlar kimi zaman Osmanlı'ya karşılık bileşkesinde dayanışma içine girmişler, kimi zaman da kendi arasındaki çelişkileri kaldırırmak için kız alıp vermişlerdir. Özellikle Türkmen unsurlar yerleşik yaşama bütünüyle geçip, tercihlerini Sünni- İslam'dan yana koymadan, yani "gevşek Müslüman" oldukları dönemde bu ilişkilerin daha yoğun olduğunu görüyoruz. Nitekim Maraş bölgesinden Kürt kökenli Kozanoğulları'nın Avşarlar'dan kız alıp, akraba olduklarını biliyoruz.(Bu konularda bkz. Bekir Sami Bayazıt: 1865-66 Kürt Dağı, Cebel-i Bereket Kozanoğulları İsyani ve Güneydeki Aşiretlerin İslâkânları, Antalya, 1989; Abdullah Münir Kozanoğlu: Kozanoğulları, İst. 1983 ve Dr. Celilê Celil: Kozanoğlu Kürtleri Tarihi, DENG Dergisi, Sayı 34/1996)

Bölgedeki Alaevi Kürt Aşiretleriyle İslamlamadan önceki Türkmen oymakları arasında da bu tür evliliklerin ve akrabalıkların olduğu biliniyor.Sözgelimi yaklaşık 150 yıl önce Sinemilli aşireetine

mensup büyük dedemin de Pazarcık yöresinden Cerit oymağına bağlı Zeynep adında bir kadınla evlendiği vebu ismin Kürtçe söylenişi olan Zeynik/ Zînîk adlarından dolayı ailemizin Sinemilli Aşiretinin Zînîkan kolu olarak adlandırıldığı büyüğümüzce söylenmektedir.

Öte yandan her toplumun geçirdiği bir yaşam biçimi olan göçebelik, benzeri topluluklar arasında benzeri değerler ve kültürler yaratıyor. Binboğalardaki Kürt aşiretlerinin Türkmenlerden önce yerleşik yaşama geçikleri biliniyor. Buna karşın hayvancılıkla geçenin birçok Kürt aşireti de, diğer Türkmen aşiretleri gibi kişiler kışlak olan köylerinde, yazıları ise yaylaklarda yaşam sürdürmekteyidiler. Özellikle 12 Eylül Cunta'sından sonra Binboğa, Nurhak ve Engizek yayalarında Kürt yaylacılığı hemen tümüyle yokolmuştur.)

Binboğalar çevresinde yaşayan ve büyük çoğunluğu Alevi olan başlıca Kürt aşiretleri şunlardır; Sinemilli, Atma, Alias, Kılıçlı, Kürecik aşiretleri (Harunan, Bekiran, Şemsikan) Balyan, Kodir Zor, Kara Hasan, Tavkıran, Çuireşan, Nadirli, Doğanlı, Delikan, Celikan, Belikan, Canbek ve geçen yüzyılın sonları ile bu yüzyılın başlarında Koçgiri, Şadyan ve Ginyan aşiretleri. (Bkz. Mark Sykes: Osmanlı İmparatorluğu'nun Kürt Aşiretleri; Berhem Dergisi, Sayı: 8/1990)

Avşar Ağıt ve Türkülerinde Kürt Motifleri

Özellikle Kayseri'nin Pınarbaşı ve Sarız, Maraş'ın Göksun ve Afşin ilçeleriyle, Adana'nın Tufanbeyli ilçesinde Kürtler ile Avşarlar yanyana yaşamaktadırlar. Birkaç yüzyıldan beri devam eden bu beraberlik ve yakınlık; acı- tatlı birçok ilişkiye de beraberinde getirmektedir. Ahmet Özdemir'in de vurguladığı gibi, "Bu unsurların düşüncesi, yaşayışı, gelenek ve görenekleri, kısaca kültürü üzerinde birinci derecede doğa ve iklim öğeleri etkili olmuştur. Elbette göçebenin kendine göre bir dünya görüşü vardır. Yoksa göçebelik

başıboş, hiçbirşeyden habersiz dolaşmak değildir."(age, s. 26)

Başta dağ, yayla, ova, pınarlar, tarlalar, ormanlar, koyun ve at sürüleri gibi ortak doğal değerler olmak üzere birçok nesne ile toplumsal ilişkiler bu türkü ve ağıtlara ilginç motifler olarak yansır. Kürt motiflerinin yoğunlukla *Olay Anlatan Afşar Ağıt ve Türküler*'ne yansadığını burada hemen belirtelim. Özellikle yazılı ve sözlü Kürt halk edebiyatı ürünlerine izin verilmeyen ve sözlü ürünlerin yazılı edebiyata dönüştürülemediği bir ortamda, Türkçe sözlü bu Avşar ağıt ve türkülerı daha bir önem kazanır.

19. Yüzyıldaki iskan oaylarının göbeğinde yaşayan ünlü Avşar ozanı Dadaloğlu, Kürt motiflerine şiirlerinde sıkça yer veren ozanlardan biridir. Avşarlar'ı iskan eden Osmanlı yöneticisi Cevdet Paşa'nın Ma'rurat ve Tezâkir adlı esrelerinde; Avşarların ve diğer Türkmen topluluklarının Derdini yüksek sesle dillendiren bu ozandan tek kelimeyle bile sözetmediğini ve Dadaloğlu'nun şiirlerinin ancak Cumhuriyet'ten sonra derlenerek yazıya geçirildiğini burada belirtelim. Aynı temaları işleyen bir başka Avşar ozanı de Cingözoglu Seyit Osman'dır.)

Bir şiirinde "Avşaroğlu Kürt yiğeni değil mi?" diyen Dadaloğlu, Kürtlerle Avşarların iskân birlikteklilerini bir dörtlüğünde şöyle yansıtır;

*Bütün iskân oldu Avşarlar, Kürtler
Yürekten mi çıkar ol acı dertler
Mezada döküldü boyn'uzun atlar
At vermemiz iskânlıktan zor oldu.*

Dadaloğlu, iskân sırasında Kozan'a bağlı Hacılar köyünde oturan Lek Kürtlerinin arada kaldığını hayflanarak anar:

*Çukur'n köprüsüde Avşar'm yurdu
Nerede kaldıda aslanı , kurdu
Aralıkta kaldı Hacılar Kürdü
Aralıkda kalan beyler nic'oldu*

Hükümet , Kürt kökenli Kozanoğlu'nu

dize getirmek üzere Necip Paşa'yi görevlendirir. Dadaloğlu, Necip Paşa ile Kozanoğlu'nu söyle konuşturur:

Necip Paşa:

*Yozgat tarafından çıktı bir Paşa
Avşar'ınan Kurd'ü yaktı ateş
Dövüşün dövüşün de çıkaman başa
Sende gönünlle gel Kozanoğlu.*

Kozanoğlu:

*Ben Kozanoğlu'um sırta kaçarım
Ağzımdan , burnumdan köpük saçarım
Bir varırsam bin taneni biçerim
Berî gel hasmini gör Necip Paşa*

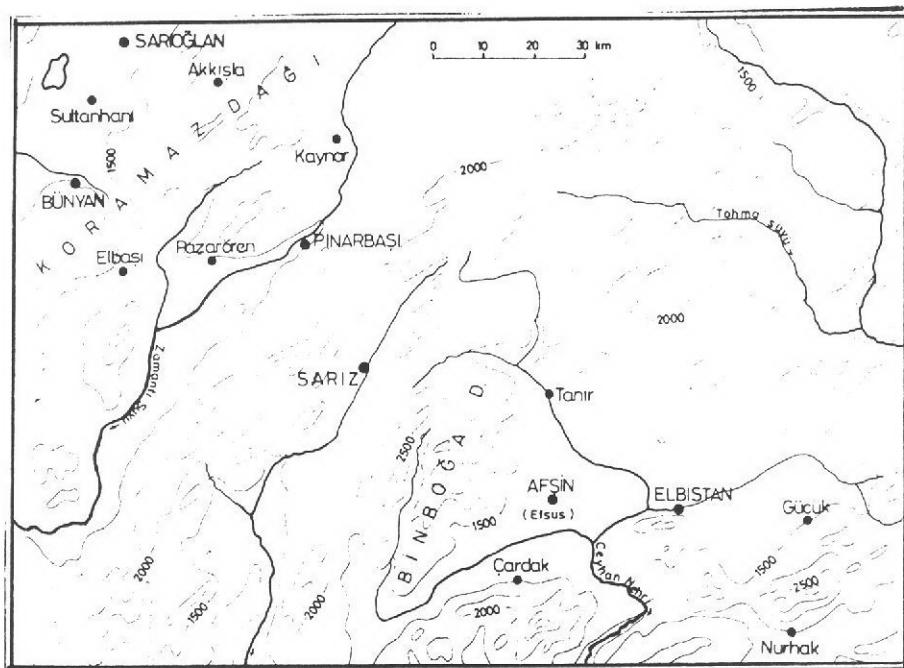
Dadaloğlu, Reyhanlı aşiret reisi Mürseloğlu Haydar Bey ile Avşar Beyi Mirza Bey'in Elbistan ovasındaki kavgasını anlatırken, bir dörtlükte Mirza Bey'i söyle konuşturur:

*Mirza der; savaş paklar işin sağını
Küküm ettim Kurdistan'ın beini
Başına yıkarım Berit dağını
Yazın Andırın'a dökmem var.*

(*)Küküm olmak: kötürum düşmek, topal olmak. Dadaloğlu, Avşar oymağı içinde bir oba olan Sarız yöresindeki Torun obasını överken bir dörtlükte Kürtler'i anar:

*Bozhöyük, Akoluk belli yurtları
Çayıra çıktı arap atları
Haraca bağlardı bütün Kürtler'i
Muhazzimoğulları Torun değil mi?*

Başta Sarız-Göksun-Afşin üçgeninde yer alan 2830 meter yüksekliğindeki Binboğalar olmak üzere Kürtler'le Avşarlar'ın ve diğer Türkmen oymaklarının yanına yaşadıkları Toroslar, soğanlı Dağ, Gövdeli, Koçdağı, Aladağ, Bakırdağı, Bulgar Dağı, Erciyes, Ahi Dağı, Engizek Dağları, Konur Dağı, ve Nurhak Dağı Dadaloğlu'nun şiirlerinde sıkça geçer. Biz sadece Binboğa Dağlarına ilişkin bir güzellemesinden birkaç örtlük vermekle

Kürtlerle Avşarların Binboğalar çevresinde yanyana yaşadıkları ilçe ve beldeleri gösteren harita
(Kaynak: prof. Dr. Refet Yinanç-Doç Dr. Mesut Elibük: Maraş Tahrir Defteri, Cild .II, kapak)

yetineceğiz:

*Binboğa'yi dersen dağların beyi
Görüken Soğanlı, hani Koç Dağı?
Aladağ, Bakırdağ, Bulgar'ın tayı
Erciyes ulunuz, pirin var dağlar.*

*Ahur dağda gördüm Maraş beynini
Engizek'te derler elin çögünü
Gezdim, seyreyedim Konur Dağının
Göğsü gök ördekli gölün var dağlar.*

*Dadaloğlu'yu bunu böyle diyeli
Üçyüzaştırmışaltı dağı sayah
Burnu hızmalı, katar kayalı
Kol kol olmuş gelir elin var dağlar.*

Bilindiği gibi ünlü romancı Yaşar Kemal; İnce Memed romanıyla Ortadirek-Yer Demir Gök Bakır-Ölmez Otu üçlemesinde bu bölge insanlarını değişik boyutlarıyla işlediği gibi, Binboğalar Efsanesi adlı ünlü eserinde de, aşiret ve oymakların

19.yüzyıldaki iskânlarının belgesel-öyküsünü bir destan anlatımıyla verir.(5.basım, Toros yay.İst.1981)

Bir bütün olarak Türk Edebiyatında Kürt Motifleri başlıbasına bir incelemenin konusudur.Konuyu çağdaş Türk edebiyatı boyutunda ele alan Rohat Alakom'un "Çağdaş Türk edebiyatında Kürtler"konulu incelemesi, bu tür bir çalışmanın sadece bir boyutudur.(Bkz.R.Alakom:Çağdaş Türk Edebiyatında Kürtler;Firatyay.İst.2.bas.1991)

Yaklaşık on yıllık bir çalışmanın ürünü olarak 1985'te yayımladığım "Eşkıyalık ve Eşkıya Türküleri"konulu çalışmamda, salt eşkıya türkülerinde Kürt motiflerine ilişkin çok sayıda örneğe yer vermiş ve bu örnekleri, bu eserin genişletilmiş yeni basımı niteliğindeki "Öyküleriyle Halk Anlatı Türküleri"konulu inceleme-antoloji çalışmamda (Öz-Ge yay.1996) daha da artırmıştım. Ancak, burada amacımız tüm Halk Edebiyatında Kürtler konusunu işlemek olmadığı için biz yalnızca Orta

Anadolu Avşar ağıtlarında Kürt Motifleri'ni daha doğrusu, doğrudan "Kürt" adının geçtiği dörtlükleri vermekle yetineceğiz:

Emir Ağa, Gemerekli yiğit bir kişidir. Bir gün arkadaşı bildiği Deli Fazlı tarafından pusuya düşürülerek öldürülür. Ölümü üstüne yakılan bu Orta Anadolu ağıdının kimi dörtlüklerinde Kürt kökenli eşine atıfta bulunulur:

*Tahtada deldirir kazi
Samsun'a indirir yozu
Kinamayın bizi eller
Dil bilmiyor Kürd'ün kızı*

*Gemerek'in önü arpa
At yayılır kirpa kirpa
Nasıl kiydın Deli Fazlı
Kürd'ün kızı daha körpe*

*Altın beşik el istiyor
Sallamaya kol istiyor
Kinamayın eller bizi*

Kürd'ün kızı yar istiyor. (H.Avcı: Ağıt Geleneği ve Ağıtlar; yayımlanmamış çalışma) Toroslar'da yaşanan ağıt yakıcı Hasibe Hatun, bacısı Fatiş'le birlikte, hakkında vur emri çıkarılan kardeşleri Ahmet için yaktıkları ağıttı, onun Kürtler'in yanında saklanmasına atıfta bulunarak şöyle yakınırlar:

*Ben yaylada çok ağladım
Yoğudu yanında yoldaş
Kürtler'e emanet ettim
Akçadağ'da kaldı kardeş
(H.Avcı:agç)*

Toroslar'ın Doruca bölgesinde çığ altında kalarak ölen "Ali, battal ve Mustafa'nın Ağacı"ndan:

*İtine kurban olayım
Develi'den gelen Kürtler
Bahar gelip kar kalkınca
Mustafa'mı yemen kurtlar
(...)*

*Yürüyün Avşar uşağrı
Dıgrak bağlayın kuşağı
(Dıgrak:sıkı,sağlam)
Kurd'ün obasında yatar
Yok mu anayın döşegi
(...)
Sig öteden yürüyüşün
Öldüm yalvari yalvari
Ben Ölüyüüm súrmel'eşim
Kürtler giyinmiş şalvari (H.Avcı:agç)*

Haçın olaylarında Ermeniler tarafından öldürülenler için yakılan "Haçın Ağacı"ndan:

*Baş kâtibi getirdiler
Deyneğinen dove dove
Genco Kurd'ü yüzüyorlar
Özne gibi öve öve
(A.Özdemir:Öykülerile Ağıtlar;s.76)*

*"Kumandanın Ağacı"ndan:
Al at nenni kır at nenni
Kucakladım ala kanlı
Öldürmüşler kumandanı
Kürtler de kâfirden kinli (A.Ş.Esen:
Anadolu Ağıtları; Ank.1982,s.116)*

Avşar Türkmeni olduğu söylenen Kürt ağa lakaþlı biri hakkında bacıları tarafından yakılan ağıttan:

*Kurd Ağa söylenir dilde
Kahve hazır gözü yolda
Lahuri şal ince belde
Nazar degmiş Kurd Ağaya*

*Eridi Dağların buzu
Develi'ye gelir tuzu
Kurd Ağa'nın gelin kızı
Yeni doğmuş tan yıldızı*

*Ayağında gülgül edik
Bız de felege ne dedik
Ne agliyon Kürdün kızı
Mencilişte yeni gedik*

(Ahmet Şükrü Esen: Anadolu Ağıtları,ank.1982,s.117-118) " Derviþ Beyin Ağacı"ndan:

*Çıktım Tuna'nın başına
Seyir ettim alt başına
Kürtler kuzgun gibi döner
Bey Derviş'in ülesi'ne*
(A.Ş.Esen:age,s.76)

" Koca Beyin Ağacı"ndan:

*Baktım ki binmiş kağniya
Kürçe yalvarır Tanrıya
Günde günde ben ağlarım
Kara topraktan anlaya*
(A.Ş.Esen:age,s.113)

Kurt eşkiyalar tarafından Körünoğlu Mehmet öldürülür ve karısı kaçırılırak bir ahırdı alikonur. Bu ağıt Körünoğlu üstüne karısı tarafından yakılır:

*Belliğimden tuttu Kürtler
Öldüm yalvari yalvari
Hele görseñ Sürmel'eşim
Yedi gün ahır bekledim*
(H.Avcı:agg)

Şimdiye kadar yayımlanmamış bir başka Avşar ağıdında da; Kırkısra Kürtlerinden Haydari Doçdirê'in kaçıldığı Avşar kadını Emiş için şöyle denir:

*Gilim sakoyu gzymış degilimleri sallanıyor
Kız Kızılbaş'a varmışsin emmilerin arlanıyor*
(Der: Temeli)

" Hasan Beyin Ağacı"ndan:

*Kara Mehmed çete başı
Papağa karışmış kaşı
Karlarısı siper almış
Meydana çıktı Kurt Yüzbaşı
(...)
Avratları siper alma
Kurt Yüzbaşı çıktı meydana
Kırık Hasan Beyin dizi
Kağniya atmış belini*

(i) M.Bayrak:Öyküleriyle Halk Anlatı Türkileri,s.520

Bir Kurt kadınıyla evli olduğu anlaşılan İbrahim- diğer adıyla Deli Çete-adında bir Avşar Beyi, jandarmalarca öldürülür. Aziziye yani Pınarbaşı'lı İbrahim Beyin öldürülmesinden sonra Avşarlarca yakılan ağıtta, karısına atıfta bulunarak şöyle denir:

*Aziziye'de duyuncağı
Kaymakam vurduruz dize
Yara biter yangı soğur
Ne diyem Kurd'ün kızı'na*
(age,s.522)

Eşkıya Kürdoğlu'na ait aşağıdaki ağıtın da Avşarlar veya Türkmenler'ce yakıldığı anlaşılmıyor:

*Hemi okur hemi yazar
Ata binmiş dağı gezer
Akıl yetmez Kürdoğlu'na
Uçan kuştan hile sezer*

*Yürüyün yollara düşek
Dumanlı dağları aşak
Kürdoğlu böyle yiğittir
Beş katarda atar fışek
(...)*

*Dam başında sergisi var
Kara saçın örgüsü var
Kürdoğlu'ndan geri kaldı
Gelin kızın görgüsü var*

*Al at nenni kır at nenni
Kucaklıdım ala kanlı
Öldürmüşler Kürdoğlu'nu
Düşmanı kâfirden kinli*

(M.Bayrak:age,s.540-541)

Sarız-Yalak'lı Eşkıya Deli Omar, aşık olduğu kızın evine hileyle çağrıılır ve baltayla öldürülür. Yanında en yakın arkadaşı Kurt Ali vardır. Onu da sabaha kadar bağlar, ancak öç alacağından korkutukları için daha sonra öldürürler. Ağıt, Avşar eşkiyası Deli Omar'ın yakınlarında yakılır:

Paltayınan adam'ölür
Seni tutsun kara dertler
Ben Ali'ye güveniyom
Hayfımı alıcı Kürtler
(...)
Sağ yanında altıpatlar
Sol yanında kama saklar
Öldüğünü duydu m'ola
Ömer'in yoldaşı Kürtler
(M.Bayrak:age,547)

(i) Altıpatlar: tabanca

Tufanbeyli'nin Karsavranlı köyünden Ali Onbaşı, Osmanlılar'ın son dönemlerinde uzun süre dağda kalmış ağaların korkulu düşü bir eşkıyadır. Ağalar, kendisinden kurtulmak için gözüpek bir Kurt gencini yanına katar ve hileyle öldürüler:

*Gavir Kurt vurdú beni
İleşimi dolanıyor
Karsavranlı Ali Onbaşı
Al kanlara beleniyor*

*Emniyete almazdım Kurdü
Tükenmez tenimin kurdu
Türegimi dürbünümü
Gavir avrat Kurd'e verdi*
(M.Bayrak,age,s.552)

Sarız-Dayoluk'lu Kara Ziya, bir hasımlık yüzünden yöredeki Kürtler'ce vuruluyor:

*Kurban olduğum yaradan
Kuran kalkmamış aradan
Gavir imiş gavir Kürtler
Hareket etmiş oradan*

*İlk akşamdan çevirdiler
Döşüme dipçık vurdular
Gavir imiş gavir Kürtler
Kurşun ile kavurdular*
(M.Bayrak:age,s.553)

Sarız'lı Avşarlarca Alo, Reşko, Çondo ve Altısoğulları İsmail gibi birçok Kurt eşkiyaları ile Mullaoğlu Demir Hüseyin gibi Kurt ağaları hakkında da çeşitli ağıtlar

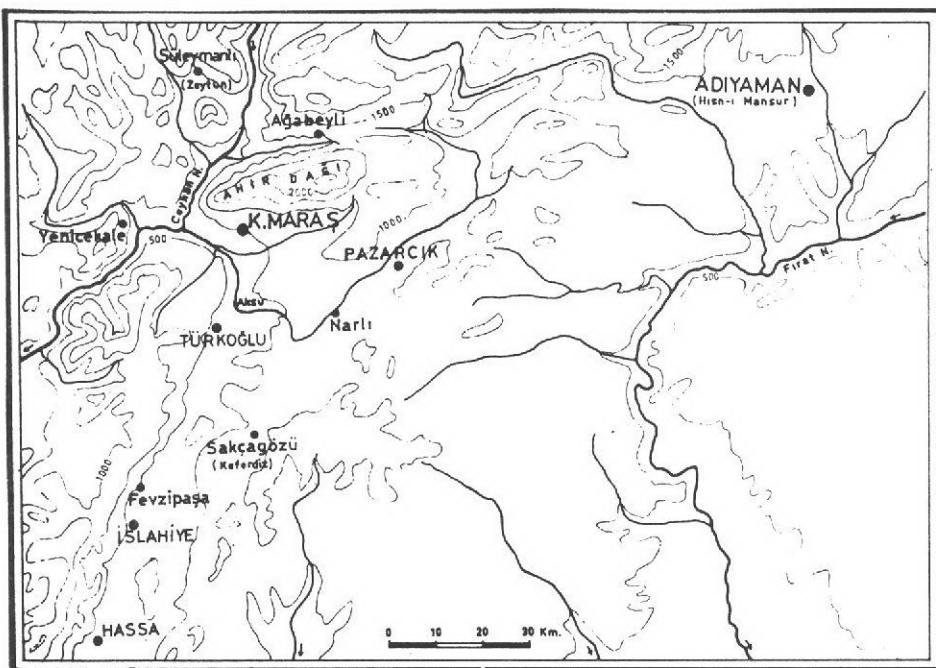
yakılmıştır; ancak yalnızca "Kurt" vurgulu dörtlükler yer verdiğimizden, bunlara değinmiyoruz. Ahmet Şükrü Esen'in 1920'li yıllarda Pınarbaşı Avşarları arasında yaptığı ağıt derlemelerinden sonra (Bkz.Ahmet Şükrü Esen: Anadolu Ağıtları; Yay.Paz: P.Naili Boratav-R.Dor; İş Bankası yay.Ank.1982) bizim 1970'li ve 80'li yıllarda derlediğimiz ağıt derlemelerinin (Bkz.M.Bayrak:Eşkiyalık ve Eşkiya Türküleri; Öz-Ge Yay.Ank.1985 ve genişletilmiş yeni basımı Öyküleriyle Halk Anlatı Türküleri; Öz-Ge yay.Ank.1986) ardından Avşarlar arasında en yoğun derlemeler Ahmet Z.Özdemir tarafından yapılmıştır.(Bkz.A.Z.Özdemir: Öyküleriyle Ağıtlar; Kültür Bak.yayını, Ank.1994).

Kayseri'nin Sarız, Pınarbaşı ve Tomarza ilçeleriyle Maraş'ın Göksun, Adana'nın Tufanbeyli; Sivas'ın Gürün İlçe ve köyleriyle Orta Toroslar ve Çukurova bölgelerindeki Avşarlar arasında ağıt derlemeleri yapan Özdemir, kuşkusuz çalışmamıza kaynaklık edecek birçok ürün de veriyor.

Dersim katliamına katılıp birçok kişiyi öldürdükten sonra bir Dersim Kurd'u tarafından alınanın vurularak öldürülen Sarız Avşarlarından Yakup Çavuş için yakılan ağıttan:

*Al işlik de sarı kalem
Al vardi çavuş al vardi
El çarpmış da hota çalmış
Öğün gitsin Dersim Kurd'ü
(Hota çalmak:ögünmek)
(...)
Yen'ayrıldı ev olucu
Gözlüyom Yaap gelici (Yaap:Yakup)
Anamın deli çavuşu
Kurt vurup ünün alici*
(A.Özdemir:age,s.59-60)

1915 yılında Haçın (Saimbeyli) yöresinde Ermeni katliamına katıldıktan sonra, bir Ermeni tarafından gözden vurularak öldürülen Kirca Ali üstüne emmisi kızı tarafından yakılan ağıttan.Dörtlükte geçen

Kürtlerle kimi Türkmen oymaklarının yanyana yaşadıkları ilçe ve beldeleri gösteren harita (Kaynak: age Cild-1)

"Kürt güzeli" çok güzel kadınlar için kullanılan bir deyimdir:

*Çukurova'nın cereni
Gelin beklemez viranı
Duyunca dizine vurmuş
Ali'min Kürtler yarenı
(...)*

*Hezeli gönlüm hezeli
Meşeler döker gazeli
Karayağız Kürt güzeli
Karabekir çekmiş göçü*

Terkeşlioğlu Hasan Ağa'nın ölümü üzerine anası tarafından yakılan ağıttan:

*Yurtlarına yurtlarına
Yemin'takin atlarna
Yekin oğlum kölgen düssün
Örtülüünü Kürtler'ine
(...)*

*Sandığı sandal bohçalı
Yükünün dibi akçalı
Kürt'lerden hediye gelir
Telli zubun, ağ bohçalı*
(A.Özdemir:age,s.120-121)

"Körünoğlu'nun Ağıcı"ndan:

*Terkimizde bir top kutmu
Ben kutmuyu nidiciyim
Koyurun da beni Kürtler
Ben anama gidiciyim
(Kutmu:kutnu kumaş)
(Koyurun:koy verin)*

(A.Özdemir:age,s.186)

Tomarza köylerinde çobanlar arasında çıkan bir kavgada Kürtler tarafından öldürülen Hacı'nın Ağdırından:

*Kürtler kamayı sokunca
Öldüm çagınayı çagınayı
Kızlar beni savuşturdu
Kaldım degneyi degneyi*
(A.Özdemir:age,s.246)
(Çağnamak:kıvrınmak)

Ahmet Ağa`nın Ağıcı"ndan:

*Yedi kapı bağlanırdı
Dokuz tülü yağlanırdı (Tülü:erkek deve)
Kar'a Ahmed'im olmayınca
Kürt'ten çoban eğlenir mi*
(A.Özdemir:age,s.384)

"Abuzet Ağa`nın Ağıcı"ndan:

*Al Vayis'in efesini
Süremedim safasını
Kurd'e düğüne gidiyor
Dür kardeşin çuhasını*
(A.Özdemir:age,s.248)

Ve bundan yüzyıl kadar önce yaşadığı
sanılan "Molla Ali"üstüne yakılan ağittan:

*Yönü günbatıya doğru
Ağ odamız taş kapılı
Biliniz mi siz Ali'yi*

Irışvan Kurd'ü yapılı (Babayıgitliğinden
dolayı Rışvan Kürdü'ne benzetiliyor)

Avşar ağalarından "Zelhinli Ali Beyin
Ağacı"ndan:

*Kangal'dan sürü yürüdü
Toplansın Göksun Kurtler'i
Gedikten canavar kovar
Kara çadırın itleri*
(A.Özdemir:age,s.260)
"Sarız'lı Potömeroğlu İsmail'in
Ağacı"ndan:

*Sehilden sürekli toplamış
Beşçeşme'dir bunun yurdu
Ar değil mi emmioğlu
Yerine saldılar Kurd'ü*
(Sehil:sahil, Çukurova)
(A.Özdemir:age,s.286)

*Hazeli gönlüm hazeli (Hazeli:yaramaz)
Meşeler döktü gazeli
Bilin mi gelin bibisi
Emm'oğlu Kurt güzeli*

Sonuç

Buradaki örnekler de gösteriyor ki;
halkın anonim sözcüleri niteligindeki
Ağıtlar ve Türküler, halkı kavramada ve
toplumsal halk tarihini yazmadı son derece
önemli kaynaklardır.Bu ürünlerde halk,
genellikle sevecen ve içtenliklidir.

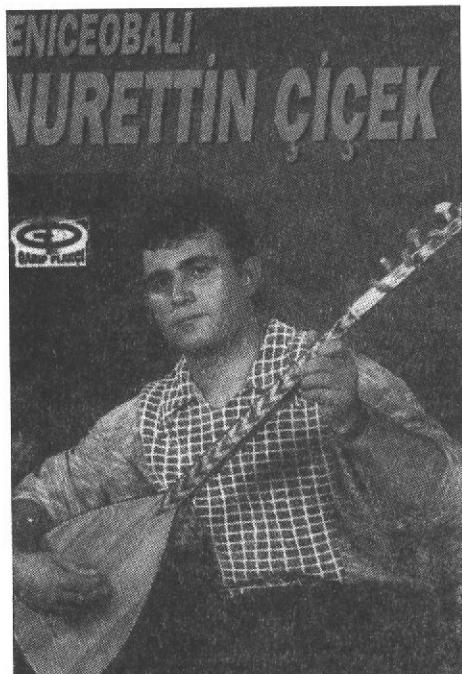
Bunlar, yalnızca bir yöredeki bir
Türkmen oymağı olan Avşarlar`ın komşusu
Kurtler üstüne yaktığı ağıtlardan
kesitlerdir.Halk toprağı işlenerek yapılacak
bir derleme, kimbilir daha nice ürünler
ortaya çıkaracaktır...

Hele Kurt yazılı ve sözlü edebiyatı
yasaklanması saydı, kimbilir Kurtler`in de
komşusu Türkmen oymakları üstüne ne
TÜRKLERİ ve ağıtları bugünlere kalacaktı...

*Kangal'dan yozu sürüdü
Bırıkın Sarız Kurtler'i
Dokuz sürü, on sekiz çoban
Nasıl şen olur yurtları*
(A.Özdemir:age,s.319)

Yeniceoba'lı Nurettin Çiçek ile kısa bir söyleşi

Serkan Demirsoy

İlk önce röportaj isteğimize olumlu cevap verdığın için teşekkür ederiz.

- Esas ben teşekkür ederim.
Ta! Karacadağ dan buraya, Yeniceoba ya kadar zahmet edip geldiniz.

Okuyucularımıza kendini tanıtmışın?

- Ben Nurettin Çiçek. 1971 yılında Cihanbeyli ilçesinin Yeniceoba kasabasında doğdum. Babamın ismi Ramazan annemin ise Naciye dir.

Ne zamandan beri saz çalıp türkü söylüyorsun? seni bu sanat dalına iten nedenler nedir? Destekleyenlerin oldu mu?

- Sekiz yaşında babamın desteği ile saz çalmaya başladım. Önceleri sadece türkü söylüyordum. On iki yaşımda ise bağlama çalmaya başladım.

Peki, özel bir kurs veya eğitim aldın mı?

Hayır. Müzik eğitimi falan almadım. Kendi çabalarıyla bu seviyeye geldim. Gerçi babamın bina çok faydası oldu. Babamında müzik yönü kuvvetlidir.

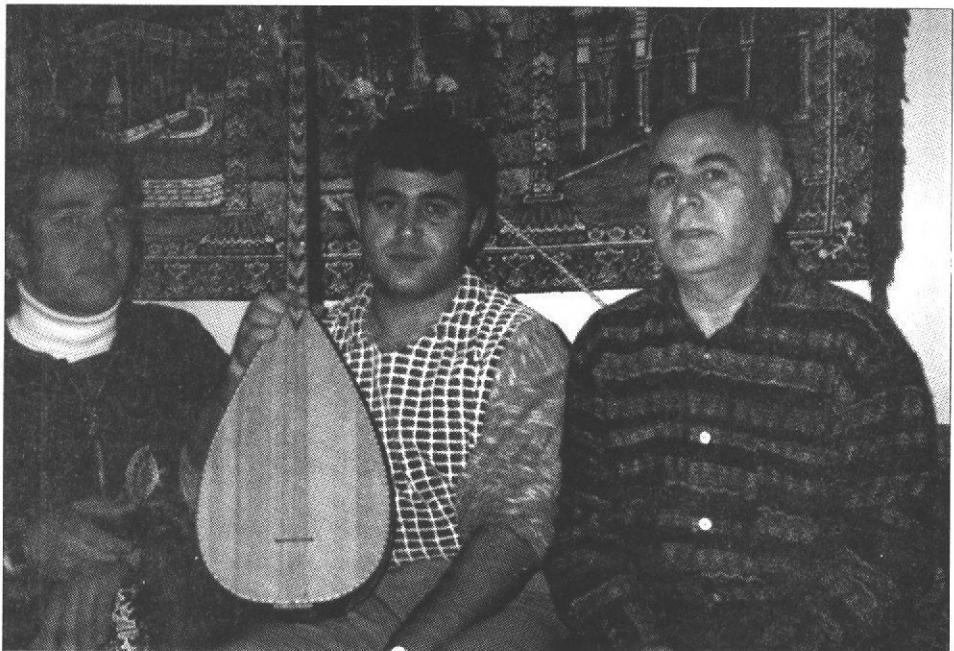
Müzik dışında neler yapıyorsun. Daha doğrusu geçimin nasıl karşılıyorsun?

- Müzik dışında bir işe uğraşmıyorum. 1992 yılında Tavşançalı kasa basında Argın tesislerinde solist olarak işe başladım. Halen oradayım.

1997 yılı sonlarına doğru bir kasetin çıktı.

- Evet geçen yıl bir kesedimi piyasaya sürdüm. Bu çalışmayla amacım kaybolmaya yüz tutmuş Orta Anadolu Kürt kültürü ve tarihini su yüzüne çıkarmaya katkı da bulunmaktı.

İkinci kasetin çıkıyor mu? Çıkacaksa ne zaman?

Nurretin Çiçek ile röportaj esnasında

- Yakında çıkacak. Şu an yalnızca bandrolunu bekliyorum.

Birinci kasetine dönelim. Şu an piyasada satılıyor. Tepkiler nasıl dinleyicilerin talepleri ne yönde?

İlk kasetime tepkiler olumlu oldu. Sıradan bir sanatçıydım, konomumu profesyonelliğe çıkardım. Yakınlarım, çevrem ve bölge Kürtlerinin destek ve yardımları sonucu ikinci kasetimde hazır.

Kasetini kendin beğeniyormusun?

Birinci kaset, açık söylemek gerekirse istedigim gibi olmadı. Anlaşma yaptığım şirket, benim istediğim parçaları koymamış. Buda halktan bazı tepkilerin gelmesine neden oldu. Bilmeden bütün telif haklarını firmaya verdim. Kimi haraketli hava kimi uzun hava istiyor. Bu yönde tepkiler aldım işte.

Bağlama çaldığını söyledin. Fakat kasette elektronik saz var?

Evet haklısan Biraz önce dedigim gibi önceden kağıt imzalattılar. Sazlarında türküleride plak şirketi kararlaştırdı. Ben yirmibeş türkümü verdigim halde, onlar onbir tanesini kasette kullandılar.

Türküleride para karşılığı sattın herhalde?

Hayır öyle olmadı. Hatta dostlarım için para vererek kaseti temin ettim.

Başarilar dilerken, son olarak Birnebün okurlarına iletmek istedigin bir mesajin var mi?

Evvela röportajınızın için teşekkür ederim. Birnebün okuyucularına kucak dolusu selamlar.

Bîrnebûnu mutlaka yaşatın.

MÛMÊN GIRÎ

Tu her deh salêن sosretê (felaket), wekî rêzên çiyan, reşgirêdayî, li pey xwe dihêlî.

Ey gulistana bajarêن wêranbûyî!

Ey fireşteyêن mirina dar û zeviyêن xewnê!

Li ser hinarkêن vê sibeha ji dûmana zer, li ber duryanêن metirsiya rehdaçikyayî, salêن me li kulîlkêن şewitî û li dastana goristanêن serberdayî, dipirsin. Dihingivin sîberêن birîndar û li pey termê nêrgiza çiyan û sirûdêن henasê, wek asoyêن ji xerdelê, digindirin.

Li welatê xwekujan, wexta tu dest bi giryânê dikî, û esmanê dilê te hînî bîranîna mirinê dibe, tu hildiperî darbesta serdemê û lêvên te yên ko PÎREMEGRÛN ji ber kirine, di dûmana derengmayî de dilerzin.

Ey salêن Helebçeya bînçikyayî!

Ey sorgulêن ko anîha, li ser kêlan, dest bi aferandina rengan dikin!

Ey balendeyêن ko êdî nema bêriya hêlin û xuşexusa çavkaniyan dikin!

Werin!

Werin!

Da ji nû ve em ahenga şewatê

vejînin û ji nû ve em navê Helebçeyê li ser ewrêن zer û li ser destêن xatirxwestinê, li ser rûpelên nalîna zarokan û li ser keservedanêن pîrejinan, binivîsin!

Werin!

Da em destê mirinê ji hinavêن Newrozê derînin û serkêşen govenda buharê ber bi kavilan û sîberan ve rakişînin.

Da em taristana çavên berbangê di xweliya demê de, di keftelefat Mem û Zînê de, di elfebaya xemê de, binimînin û salêن zuha yên xewna zuha bi ser gerdeniya Helebçeyê de bireşînin û miriyêن bayê sibê bi kefenê ji spîndar û şengebiyan bixemilînin.

De werin!

Van herdeh salêن ji kevir, di hisê çiyan de, di cergê giyan de, bilivînin.. bilivînin!

Bîrnebûn

KURDEKE HAYMANAYÊ:

BI AZÎME KUTLAY RE HEVPEYVÎN

Amadekar: Rohat Alakom

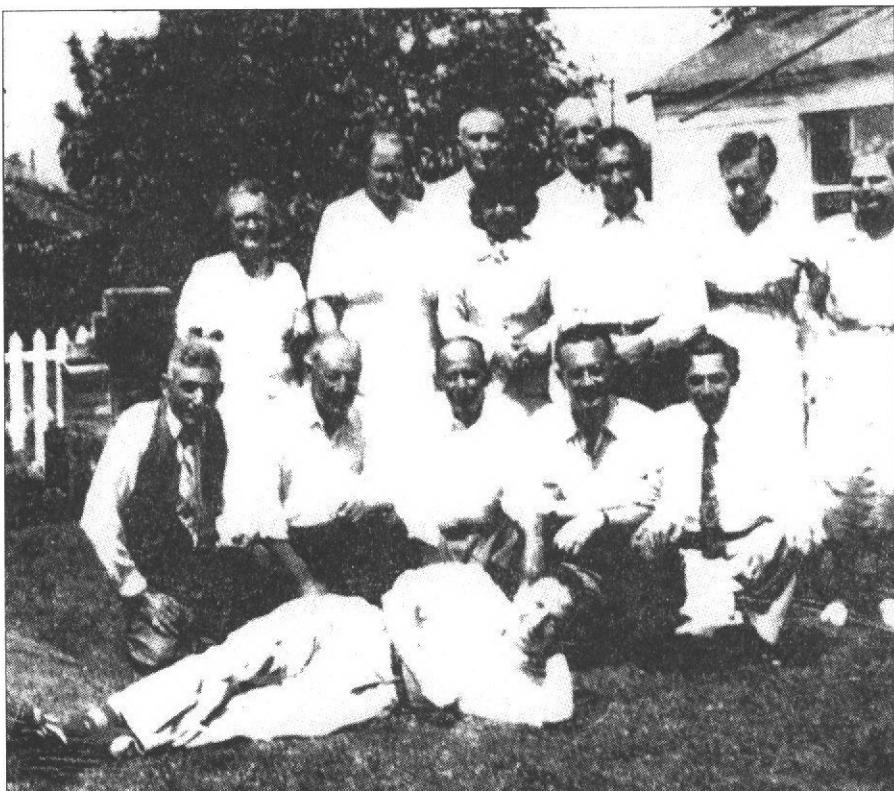
Di dîroka hevdem de metodekî herî balkêş û giring bêguman *dîroka devkî* (oral history) ye. Kesên ku bûne şahîden hin bûyeran an jî kur û newîyê van kesan dikarin gelek kêrî dîrokzanan bêñ. Tenê bila gotin, dîtin û bîranînê wan derbasî ser kaxiz bin. Ev yeka ji bo ronahîkirina dîroka Kurdêñ Anadoliya

Navîn jî derbas dibe. Ji ber ku tiştên niviskî kêm in. Bi taybetî kesên salbihurî û kovara *Bîrnebûn* di vî warî de dikare roleke gelek mezin bilîze. Di her hejmareke *Bîrnebûn* de divê dîtinê her Kurdekkî an Kurdeke salbihurî ya Anadoliya Navîn derbasî ser kaxiz bibe (Nota *Bîrnebûnê*).

Gelo tu dikarî hineki qala zaroktiya xwe biki?

- Ez di sala 1930'yi de li gundê Kose (Kerpiç) ku ji Haymanayê 40 km. dûr e, hatime dinê. Ev gund bi Haymanayê ve girêdayî ye. Dîya min piştî salekê dema ez yek salî bûm, ji ber nexwaşiyê diçe rehmetê. Di wan salan de kalkê min li bajêr dima, ew li min xweyî derdikeve. Min dibistana pêşîn li Haymanayê qedand (dibistana Çaldax). Lê belê derdê giran piştî vê dest pê dikir. Ji ber ku di qeza me de dibistana navîn tune bû. Di wan salan de hevalê kalkê min li Ankârê hebûn, bi kirîn-firotina kincan ve mijûl

dibûn, kalkê min tişt ji wan distendin. Ev dostêñ kalkê min her havîn dihatin Haymanayê, di avgermokên Haymanayê de xwe baş dikirin. Di vê demê de ez jî bi zarokêñ wan re bibûm heval. Dostanetiya me bi serdanê saldirêj ve xurt bû. Tek şansê min ji vê firsedê istîfade kirin bû. Gelek caran min ji wan re digot ez dixwazim bixwînim, lê belê dibistan di qeza me de tune bû. Bi rastî min ji dostêñ xwe çareserkirinek hêvî dikir. Di dawîyê de ez serketim. Lê belê di wan salan de xwendina keçan hertim dibû babeta rexnan. Ez gelek girîyam û min li ber xwe da.

Azîme Kutlay dema li Amerikayê bi hin Kurd ú hin kesên Ameriki ve.

*Di salên xwendinê de ci dijwari derketin
pêşberî te?*

-Di wan salan, de di navenda Îzmirê de kurên apê bavê min dijîyan, ew hatibîn serdana nasên xwe. Gunê wan bi min hat, ez bi xwe re birim Îzmirê. Qeyda min di beşa navîn ya Lîseya Karataşê ya keçan de hate çêkirin. Dinya bibû ya min. Ev cara pêşin bû ku ez li trenê sıyar dibûm, cara pêşin bû min derya didît û êdî ezê li bajare herî mezin, yê sêwemîn li Tirkîyê, bijîyama. Kêfa min li cih bû. Ez gelek dilşa bûm. Wê salê bi eşq û heweseke mezin ez çûme dibistana xwe. Min ji dersên xwe hez dikir, hertim bi derdê dersên saleke mayîn ve dijîyam. Lê eger ez nedama xwendinê! An jî apê min saleke dijñ berpirsiyâriya xwendina min hilneda ser

milên xwe! Dema ez li bal apêن xwe dimam, ji bo ku ez xwe têxim çavêن wan, ci digotin wê gavê min bi cih dianî. Di karêن malê de min angorî hêza xwe alîkarîya amojina xwe dikir. Dema dibistan kete tetîlê, ez vegeรiyame Haymanayê. Ez derbasî sinifa yekemîn ya dibistana navîn bibûm.

Dema tetîlê di malê de raberzîn (munaqaşe) dibûn, ezê bixwînim an ezê nexwînim ne kivş bû. Herroj ez gelek digiriyam. Wan rojan kesekî ji wê malbata dost ku min qala wan kiribû, hate mala me. Dema rewşa min dît, ji kalkê min re got: "*Destûrê bide me, bira wan herdu salên dersê yên mane bi me re derbas bike. Bi zarokan re wê herin-bêne dibistanê*". Ji kalkê min rica kir. Dema kalkê min got "*erê*", dinya bibû ya min.

Azime Kutlay di nav du jinên gundê Kose (Kerpiçê) de

Bî vî tehrî herdu salên dawîn min li Ankarê xwend. Lê belê pirs neqedîya. Armanca min ew bû ku ez xwendina xwe ya bilind berdewam bikim. Êdî li bal dostan û bi peran ve xwendin nedibû. Ez li Îstenbolê ketime Dibistana Keçan ya Mamostetîyê li Çapayê. Di dawîyê de nerehetîyên min kêm bûn. Di sala 1948'an de, min xwendina xwe ya bilind qedand. Min cara pêşîn li bajarê Siverekê (qeza Rihayê) dest bi kar kir. Ez li vir sê salan mam. Paşa tayîna min derkete Ankarê. Min salekê li gundê Oyaca ku bi Haymanayê ve girêdayî ye mamostetî kir.

Demekê tu çûyi Amerikayê, derheq van salan de ci dikarî bêji?

-Dema min li vî gundê Haymanayê kar dikir, Wezereta Karên Perwerdekarîyê gazî min kir wekî ez di kurseke Îngîlîzî de besdar bim û paşê herime Amerikayê. Min di Enstituya Gazî ya Perwerdekarîyê li Ankarê dest bi vê kursê kir. Ez gelek şâ dibûm. Vê carê li welatekî medenî wek Amerikayê min ê zaniyarî û agahdarîyên

xwc pêşta bibira. Gundê Kose li kîderê! Amerîka li kîderê! Ez di salên 1952-1953 li eyaleta Florida li bajarê Genville çûme Fakulta Perwerdegarîyê ya Unîversîta Floridayê.

Biranîneke te ya here balkê li Amerikayê ci bû?

-Mehêن pêşîn dema em çûne Floridayê, nasîya me dane cîwanekî bi navê Cuneyd Dostdogru. Vî xortî di wan salan de li Amerikayê kar dikir. Wek Cuneyd Dostdogru nasîya wî dane me. Paşê dema ez vegerîyame Tirkîyê, min ji naseke xwe ya bi navê Naciye Dostdogru re qala Cuneyd kir. Wê demê ez fêr bûm ku ew kurê wê bûye, ji bo xwendinê çûye Amerikayê û bi salan e li wir dijî. Naciye Xanim keseke bi kultur bû, Fransizîke baş zanibû, bi salan di Wezereta Karên Der kar kiribû. Keseke ronakbîr û bi koka xwe Kurd bû. Ew keça Xelîl Xeyalî bû (*). Dûr û dirêj qala bavê xwe dikir û bi wî serbilind dibû. Di wan salan de min navê Xelîl Xeyalî qet nebîhistibû. Paşê derheqa wî de bûme xwedîyê agahdarîyan. Di wan salan de derheqa Xelîl Xeyalî de min dikaribû hin dokumend û sûret bi dest bixistana, gelek mixabîn min ev fîrsenda revand. Di dîwarên mala wan ya ku li Bahçeliyevlerê bû, bi sûretê cuda yên bavê wê hatibûn dardakirinê. Piştî gelek salan ez fêr bûm ku Naciye Xanim gelek pîr bûye û li Îstenbolê di maleke ji bo salbihurîyan de dimîne. Berî çend salan min bîhist ku ew çûye rehmetê.

Li Amerikayê Kurd jî hebûn?

-Dema karên min yên Floridayê qedîyan, bi pêşniyaza profesorê xwe ez ji bo zaniyarîyên xwe pêşta bibim, çar meha çûme bajarê Detroitê. Min li wir di

Hêlîna Merry Palmer (dibistana berî xwendinê) de dest bi lêkolîn û karên xwe kir. Di dibistanê de min profesorekî - Dory Lee - bi koka xwe Yunan e nas kir. Dema wî bihist ku ez ji Tirkîyê têm, gote min ku li taxa Annarber ya Detroîte malbatên Kurd dijîn. Min nasîya xwe da van Kurdênu ku di salên 1920'î de hatine Amerikayê. Wan xwe di embarêne keştiyan de veşartibûn û koçberî Amerîkayê bûbûn. Ev Kurdêni diltenik gelek kêfxwêş bûn dema ez bûm mîvanen wan. Di dawîya her hefteyî de karê min yê herî pêşîn dîtina wan bû. Piranîya wan zewicibûn. Di fabriqeyên Fordê de kar dikirin. Bi vî tehrî me hesret dibuhirand. Dema karên min qedîyan, ez vegevîyame Tîrkîyê. Min li bajarê Eskişehîrê di Xwendegeha Mamostetîyê de kar kir. Paşê li bajarê Ankarê, di sê dibistanan de bûme serokê dibistanan. Di sala 1974'an di Navenda Rehberiyê û Lêkolînê de kar kir û ji wira teqawit bûm.

Çawa em dizanin ku tu Kurdeke ji Anadoliya Navîn î. Ev koçberîya ji bo te çi ifade dike?

-Piştî ku min dest ji kar berda, zêdetir imkana min çêbû ku Kurdênu Haymanayê û Anadoliya Navîn, qeza û gundên ku Kurd lê dijîn binasim û bibim xwedîyê zaniyarî û agahdarîyan. Mezinên me vedigotin ku wan ji bajarên Wan, Adiyaman û Rihayê koçberî vira kirine. Dîsa wan vedigotin ku di salên pêşîn yên Cumhuriyetê, kesen bi rûmet yên Kurdênu Haymanayê di bin çavan de mane û hatine teqîp kirin. Di hişê min de ji wan navan navê Mehmed Efendî, ji Bostankoyê, maye. Ev Kurdê dewlemend ji şêxbizinan bûye. Piştî ku min mîr kir, dema em li Agirî, Mardîn û Dîyarbekirê

Keçek bi kincênu kurd yên dorberê Haymanayê

bûn, min têderxist ku navê gelek eşîrên me yên Anadoliya Navîn û Kurdistanê wek hev in, mîsal: Sêvkan, Têrkan, Canbexî, Cutkan û geleken din. Di gundên me de kincênu Kurdan iro hakim in.

(*) Xelîl Xeyalî yek ji wan kesan e ku cara pêşîn li ser zimanê Kurdi kar kiriye. Di destpêka sedsala me de bi Zîya Göklap re tevayî ev kara meşandîye. Paşê dema Zîya Göklap dibe ideologê Turanîzmê, ew dest ji vî karî berdide. Xelîl Xeyalî bi serê xwe vî karî dimeşîne. Gelek lêkolîn û nivîsen Xelîl Xeyalî di kovara Jin de der çûne. Xelîl Xeyalî, Kurdeki heri pêşîn dikare bê hesibin ku pêwendîya ziman û nasionalizmê këf kiriye û li ser vê babetê sekiniye. Çawa Ekrem Cemil Paşa di biranînên xwe de dibêje, Xelîl Xeyalî di destpêka sedsala me de li İstenbolê ji bo cîwanên Kurd bîst salan mamostetiya kurdayetiyê (Kürtçülük) kiriye.

Navê Hozên (Eşîretên) Kurdên Kurdistana Iraqê

Mahmûd Azîz Hesen

Navê eşîretê:

- 1- Qerealûsî
- 2- Sûremîrî
- 3- Şerefbeyanî
- 4- Bacelan
- 5- Deloyî
- 6- Kaxwar
- 7- Kiz/Gêz/Kez
- 8- Palanî
- 9- Berzincî
- 10- 'Umermîl/Homermîl
- 11- Tîşanî
- 12- Zengene
- 13- Zend
- 14- Dawude
- 15- Leylanî
- 16- Cebarî
- 17- Şwan/Şiwan
- 18- Salihî/Saleýî
- 19- Şêx Bizeynî
- 20- Kakeyî/Kaxanlû
- 21- Bîbanî
- 22- Zirgus
- 23- Xêlatî
- 24- Melekşahî
- 25- Kwazî
- 26- Nêrîcî
- 27- Qadirmîroyî
- 28- Tayseyî
- 29- Hewramî
- 30- Merîwanî
- 31- Çinginî
- 32- Caf
- 33- Pişderî
- 34- Simayîluzeyrî
- 35- Hemewen

Navçeya ku lê dimîne:

- Mendelî
Xaneqîn
Kerkuk, Te'mîm
Xaneqîn, Mûsil
Xaneqîn, Kifrî
Xaneqîn
Xaneqîn, Silêmanî
Xaneqîn
Kerkuk, Silêmanî
Kerkuk, Te'mîm
Kerkuk, Te'mîm
Kerkuk, Xaneqîn, Silêmanî
Xaneqîn, Kerkuk
Xaneqîn, Kerkuk
Kerkuk
Kerkuk
Kerkuk, Silêmanî
Kerkuk
Xaneqîn, Kerkuk
Silêmanî, Xaneqîn, Kerkuk
Kerkuk, Xaneqîn
Qizrebat
Qizrebat
Qizrebat
Xaneqîn
Xuratu-Qoretû
Xuratu-Qoretû
Xuratu-Qoretû-Horîn û Şêxan
Silêmanî, Helebce
Silêmanî
Silêmanî
Kerkuk, Silêmanî, Kelar, Helebce, Derbendîxane
Silêmanî, Qeladize
Silêmanî
Silêmanî, Çemçemal

36- Dizeyî	Hewlêr
37- Gerdî	Hewlêr
38- Kura/Kora	Hewlêr
39- Xoşnaw	Hewlêr
40- Bilbasî	Ranye, Qeladize
41- Pîran	Qeladize
42- Kafiroşî	Silêmanî
43- Ako	Silêmanî, Hewlêr
44- Zirarî	Hewlêr
45- Surkî	Hewlêr
46- Balek	Hewlêr
47- Şêrwan	Hewlêr
48- Biradost	Hewlêr
49- Herkî	Hewlêr
50- Xêlanî	Hewlêr
51- Polî	Hewlêr
52- Berwarî bala	Dihok
53- Berwarî jêrî	Dihok
54- Zêbarî	Mûsil, Dihok, Hewlêr
55- Berzanî	Mûsil, Dihok, Hewlêr
56- Mizûrî	Dihok
57- Doskî	Dihok
58- Artûşî/Ertûşî	Dihok
59- Sindî û Gilî	Mûsil, Dihok
60- Mendar	Mûsil
61- Eşîra Seb'e	Mûsil, Dihok
62- Jêrhatî	Amêdî
63- Hacî	Amêdî
64- Fîrewa	Amêdî
65- Rêkan	Amêdî
66- Hiseynî	Amêdî
67- Celalî	Mûsil
68- Yezidî	Mûsil, Sincar
69- Dirre	Mûsil
70- Kuhan/Kohan	Zaxo
71- Şêxan	Zaxo
72- Reşikan	Zaxo
73- Hawrî	Zaxo
74- Sîrtî	Zaxo
75- Rojbeyanî	Kerkuk
76- Kokoyî	Helebce
77- Me'mî	Silêmanî

(Ev nivîsa jorîn ji kitêba Mehmûd 'Ezîz Hesen; "Kurteyek Le Mêjûy Hozî Caf û Basî Hendêk Le Tîrekanî", 1985, Silêmaniye, r. 7-10 hatiye girtin.)

Transkripsiyon: Mahmûd Lewendî

Çarsedsaliya Şerefnameyê

Di çardeyê meha heştan ya sala 1997an de, Şerefxanê Bedlîsî, dîroknameya pêşî ya gelê kurd, Şerefnameya xwe temam dike. Di 1997an de çarsedsaliya vê berhema bêhempa bû û weşanxaneyâ APECê xwest kurmanciya wê çap bike, lê negihaşt û anuha, ew di destpêka sala 1998an de derdikeve.

Şerefxan: mîrek ji eşîreta Rojkan. Vê malbata xanedar desthilatî li Kurdistanê kiriye û bajarê Bedlîsê ji xwe re kiriyê paytext û serbajar. Ji sed-sala nehan û pê de, ev malbata kurd geh bi şeweyekî serbixwe, geh di bin sî û desthilatiya mîr an qiralên dî de hukum dike. Şerefxanê Bedlîsî navê Şerefnameyê li berhema xwe dike û mebesta wî du tişt in: Ev pirtûk dibe ya "şerefa" kurdan, ya rûmet û serbilindiyê wan. Ew dikare bibe ya malbata Şerefxan bi xwe ji.

Pirtûk bi farisî hatiye nivîsîn ji ber ku ev ziman, di serdemâ Şerefxanê Bedlîsî de zimanê edebiyata bilind û bedewiyê ye. Ji Delhîyê heta Stanbolê wê demê, ev ziman, zimanê civatê pêşketî û bajarvanîyê ye.

Naveroka berhemê: Şerefname ji du cild in, cilda pêşî ji destpêkek û ji çar besên ("sefheyên") ne bi eynî dirêjbûnê pêk hatiye. Di destpêkê de nivîskar li ser efsaneyên kurdî, li ser cidayiyên devokan, li ser dîn û olên kurdan û taybetiyên civata kurdî, hûr dibe û nêrînên xwe rave dike.

Beşê pêşî: Ew li ser du malbatê kurd ku bi şeweyekî serbixwe desthilatî û hukmê xwe kirine.

Beşê duduyan: Ew li ser mîr û serokên kurdan yên ku ne bi şewekî berdewam serbixwe desthilatî kirine. Hin ji nav van mîr û serokan caran ji gelekî xurt bûne, perêن xwe, bi navê xwe, çê kirine.

Beşê sisyan: Ew li ser mîr, xanedar û serok eşîrên ne bi mezînbûna herdu pirtûkê pêşî e.

Beşê çaran: Şerefxan wê li ser malabata xwe, li ser êla Rojikan, dinivîse. Ew bi şewekî berfireh li ser vê imaretê û serbajarê we hûr dibe. Beşen dawî yên vê pirtûkê li ser jiyana wî bi xwe ne.

Cilda 2.: Ev beşê Şerefnameyê li ser dîroka Rojhilata Navîn û Asiya Navîn e.

Şerefname gencîneya buyer û agahiyên dîrokî yên Rojhilata Navîn e. Lê berî her tiştî, Şerefname gelekî giranbuha ye ji ber ku kurdekî ew nivîsiye û tê de nêrînên xwe li ser miletê xwe, li ser dîroka gelê kurd dane nîşan.

Şerefxanê Bidlîsî ciyê xwe di dilê kurdan de digre. Piştî mirina wî, her mîrî, her serokê êlê tê û li Şerefnameyê çend rûpelan ji dîroka xwe an êla xwe lê zêde kir. Bi kêmeñî heşt Şerefname hene û her yek berdewamiya pirtûka berî xwe ye.

Destnivîsa Şerefxan ji pirtûkxaneyâ

biraziyê wî Ebdal Xan tê dizîn û bi guman e ku tirk wê dibin. Lê çend destnivîsên vê berhemê di gelek pirtûkxaneyan de hene. Destnivîsên Şerefnameyê li Petersbûrgê, li Tehranê, li Stambolê hene. Mele Mehmûdê Beyazîdî cara pêşî ev pirtûk wergerandiye kurmancî û navê wê

kiriye Dîroka Kevnare ya Kurdistanê. Şerefname wergerandine gelek ziman. Çarsed û yeksaliya wê de li Awrûpayê Weşanxaneya APEC'ê vê berhemâ hêja bi tîpêñ latînî, bi Kurmancî wê pêşkêşî xwendevanan dike.

ŞEREFNAME

Tarixa Kurdistanê ya kevn

a

Şerefname Bedlisi

FERHENGOKA ŞÊXBIZINKÎ

Mahmûd Lewendî

Li jérê me ferhengokeke biçük a Şêxbizinkî amade kiriye. Di vê ferhengokê de bi qasî ku me tesbit kiriye, li hember gotinên Şêxbizinkî me bi zaravayê din jî maneyêن wan nivîsîne, daku bêtir mirov bikaribe Şêxbizinkî û zaravayê din bide berhev, her weha zaravayê din bi xwe jî bikaribe bide berhev. Gotinên Şêxbizinkî me bi stîla reş nivîsîye.

Şêxbizinî, K (Kurmancî), S (Soranî), D (Dimîlî), F (Feylî û Lurrî Beyreyî), H (Hewramî)

‘ar:

(K) ‘ar

(S) agir/awir

(D) adir

‘arsiz:

(K) bê ‘ar, bêserm, bê fedî

(F) agir

(H) eyir/eyr

acî:

(K) êş, jan, tajan

ard:

(K) ard, ar, arvan

(S) azar, êş

(S) ard, ar

(D) dec, dej, jan

(D) ard

alîray:

(K) ha li vire

arig: b. ar

amûze:

(K) pismam, kurmam, kurap,

astar:

(K) stêr, histêr, stêrk, histêwrk

kuram

(S) amoza

(S) estêre

(D) datza

(D) estare/astare

ap:

(K) ap, mam, ‘emî, am/amo

(F) asîre

(S) mam

(H) hesare

(D) dad, ded

aş:

(K) xwarin, aş

apik: bav (b. ok)

(S) xwardin, aş

apikim:

(K) bavê min, bavikê min

(D) aş

(S) bawkim

aşî dan:

(K) aşek dan (xwarinek dan)

(D) pîyê mi

aw:

(K) av/aw

(F) bawgim

(S) aw

(H) tategem

(D) aw/ow/awk/awe

aqil:

(K) aqil, hiş, huş, heş

(F) aw

(S) hoş

(H) aw/awî

(D) aqil, hes

awe:

(K) ew, ewe

ar:

(K) agir/ar

(S) ew, ewe

(D) aye, o

awirdan:

	(K) anîn, hênan, weranîn, (werîne)	(D) 'ezeb
	(S) hênan	azî azî: di maneya "heylo heylo, lo lo"
	(D) ardiş, ardene	de di destpêka stranan de tê gotin
	(H) awirden, awurden, awurdey	babirîskok:
awirdin: b.	awirdan	(K) babelîk, babilîskok
awît:		bace:
	(K) avît, avêt, havişt, avîşt	(K) 1-pace, bace, pencere, 2- rojin, kulek
	(S) hawişt	(S) 1-pencere, 2-kulane, delaqe
	(D) eşt	(D) 1-pencera, 2- lojin
awîtime:		bale:
	(K) min avêtiye	(K) bejn, bal
	(S) hawiştim	(S) bala, bejn
awîtin:		(D) bejn
	(K) avêtin	balebîçik:
	(S) hawiştin	(K) bejnbîçûk, balbîçûk
	(D) eştiş, vistiş	(S) bejnîçikole, balekurt, qulexira
axa:		(D) bejnîkilm
	(K) axa	ban:
	(S) axa	(K) ser, li ser, ban, jor, jorê, banî (ban dare: ser darê)
	(D) axa	(S) jor, ban, ser
	(F) axa	(D) cor, ban
	(H) axa	bapîrik:
axîn:		(K) bapîr, kalik
	(K) axîn	(S) bapîr
	(S) ax	(D) kalik
axir:		baş:
	(K) axir, axur	(K) baş, rind, çê
	(S) axur	(S) baş, çak
	(D) axur	(D) baş, rind, weş
ay:		(F) xu, baş
	(K) ev, vê, vî	(H) woş
	(S) ew, em, eme	baş ê?:
	(D) aye, o, no	(K) baş î? rind î?
	(F) ew, em	(S) baş î?
	(H) a, ow, ew	(D) ti rind ê?
aye:		baş im:
	(K) ev	(K) baş im, rind im
	(S) em, eme	(S) baş im
	(D) aye, o, no	(D) ez rind a
	(F) ye	baxçewancılıxî:
	(H) a, ow, ew	(K) baxçewanî
azew:		bazdan:
	(K) azeb, keça azeb, keça xort û	(K) 1- bazdan, govend girtin, 2- revîn
xama		
	(S) kiçî azeb	

- (S) 1- helperîn, bazdan, 2- rakirdin
 (D) 1- vazdayîne, vazdayış, 2-
     remayış
 (F) 1-wazî kirdin

bazdan kişandin:

- (K) govend girtin, govend kişandin

bazdan kutandin:

- (K) govend girtin, dîlan kirin,
 bazdan
 (S) helperîn, dîlan
 (D) govend giroten

bazin:

- (K) 1- bazin, 2- bazinê niga
 (S) 1- bazin, 2-bazne
 (D) 1-bazin, 2-bazik

bî:

- (K) bê (bê nan)
 (S) bê
 (D) bê

bîçik:

- (K) biçûk, piçûk, hûrik, hûr
 (S) piçûk, çikole, wurd
 (D) werdî
 (H) wurd

bîcke:

- (K) biçûk, hûr, hûrik
 (S) piçûk, çikole, wîrd
 (D) werdî
 (H) wurd

bila:

- (K) bila, bira
 (S) ba
 (D) wa, bira

bira: b. "bila"

birak:

- (K) birak, heval, dost
 (S) birader, dost
 (D) birak
 (F) bira, birader
 (H) bera, beray

birang:

- (K) bira, birang, birak
 (S) bira
 (D) bira, birar
 (F) bira

- (H) beray

birangem:

- (K) birayê min
 (S) birakem
 (D) birayê mi
 (F) biragem
 (H) beray min

birangîtî:

- (K) biratî, birangîtî
 (S) birayetî
 (D) birakî, birayey
 (F) birayî
 (H) berayî

biratî:

- (K) biratî, birayî, biraktî, birakî
 (S) birayetî
 (D) birakî, birayey
 (F) birayî
 (H) berayî

biraze:

- (K) birazê, birazî, biraza
 (S) biraza
 (D) biraza, birarza

birdin:

- (K) birin
 (S) birdin
 (D) berdene, berdiş
 (F) birdin
 (H) berdene, berdey

birîn:

- (K) birîn
 (S) birîn
 (D) dirbet, kul, birîn
 (F) birîn
 (H) birîn

bîst:

- (K) bîst
 (S) bîst
 (D) vîst
 (F) bîst
 (H) bîs (t)

bîve:

- (K) bî (bîvejin: jinebî)
 (S) bêwe
 (D) viyya (bîvejin: ceniya viyyay)

- bîvejin:** (H) wewî, weywe
 (K) jinebî
 (S) bêwejin
 (D) ceniya viyay
- bîvemêrd:** (K) mîrebî
 (S) bêwe piyaw
- bî diran:** (K) bê diran, bê dindan
 (S) bê dan
 (D) bê dindan
 (F) bê dan
 (H) bê dedan
- bî nan:** (K) bê nan
 (S) bê nan
 (D) bê nan, bê non
 (F) bê nan
 (H) bê nan
- bî pûrt:** (K) bê pûrt
 (S) pê pirç, bê pûrt
 (D) bê pert
- bo:** (K) were, bê
 (S) were, bê
 (D) bê
 (F) bêre
- bo:** (K) bo, ber bi
 (S) bo
 (D) ver (?)
- borin:** (K) (biwerin): werin, bêñ
 (S) bêñ
- boro:** (K) were, bê
 (S) were,
 (D) bê
 (F) bêre
- bûk:** (K) bûk, bwîk
 (S) bûk
 (D) veyve
 (F) erûs (?), bûk
- bulxur:** (K) bulxur, savar
 (S) sawer
 (D) bilxur, sawar(?)
- ca:** (K) ca, de, hela, tew, hê , hîna
 (S) da, ca
 (D) hela
- cacik:** (K) benîst, qanik, qajik, cûm,
 (S) binêşt, cacik, çeqe
 (D) benîst, qaniki
- can:** (K) can, gan,
 (S) gyan/giyan,
 (D) gan,
 (F) can, gyan
 (H) gyan
- Caniman:** Gundekî Şêxbiziniyan (bi ser Kuluyê ve ye)
- cay:** (K) de, carekê, ca, êdî, hela
 (S) de, ca,sa, carêk
- cayin:** (K) cûyin, cûtin, cûn,
 (S) cûyin,
 (D) cawtiş
- cenet:** (K) cennet, cinet, buhuşt
 (S) buhuşt, cenet
- cift:** (K) cot/cût
 (S) cût
 (D) cit, citi, cite
 (F) cift/xut
 (H) hîte
- ciftkar:** (K) cotkar/cotyar/cûtyar/cotar
 (S) cotyar, cûtyar, cûtbende
 (D) citêr
 (F) xutkar, ciftkar
 (H) hîtyar
- cift kirdin:** (K) cot kirin

(S) cüt kirdin, cot kiridin	çare:
(D) citi kerdiş, cite kerdiş, cite kerdene	(K) çare, hel
(F) xut kirdin, cift kirdin	(S) çare
(H) hit kerdey, hît kerden(?)	çare:
cîger:	(K) çarik, çarika serî, şahr,
(K) cîger, ceger, kezeb	(S) çaroke,
(S) cerg, ceger?	(D) çarîk
(D) cîger	çax:
(F) ceger	(K) çax, wext, dem, gav,
(H) ceher	(S) dem, wext, kat, çax, sat,
cîwan:	(D) çax, wext, dem
(K) nivîn, cî, cih, cîh,	çay:
(S) cêge, niwêñ û ban,	(K) çay
(D) ca	(S) çâ, çay
(H) cage	(D) çay
cotkar: b. ciftkar	(F) çay
cucig:	(H) çay
(K) çûçik, cûcelik	çayir:
(S) mel, cûcile	(K) çayir
(D) çûçik, çûçike	(S) lewerge
(F) çîçik	çem:
(H) cûcele	(K) çem/ro/robar
cucigî:	(S) zê/çem/çom, rûbar
(K) çûçikek	(D) rû/ro, lay, dere, çem
(S) bêçû	(F) çem
culux:	(H) dere
(K) culuq, 'elelo, şamî, <u>hulî</u> , coqcoq	çen:
(S) mirîşkî hindî, qelemûne, buqle	(K) çend, çen
(D) <u>hulî</u> , 'el'elo	(S) çend,
(F) bûqelemûn	(D) çen, çend
(H) elîşîş	çenge:
ça?:	(K) çene, çenge, çen, çenik, lam,
(K) ci ye?	erzen, erzing
çal:	(S) çene, çenege
(K) çahl, çal	(D) çenik, çene, çenge
(S) çal	(F) zinc, zinc
(D) çal	(H) zinc, çenake
çalaw:	çercî:
(K) çalav, bîr, çal, çahl,	(K) çercî
(S) çalaw,	çerm:
(D) çal	(K) çerm, post, kevîl,
çaranig:	(S) çerm, pêst,
(K) çarig (di zayinê de çar zarok bi hev re anîn)	(D) çerm, çerme
	çêw:
	(K) çav/çehv

- çêw:** (S) çaw, çawe
 (D) çim/çem
 (F) çew/çem
 (H) çem
- çavî:** (K) çavî (çavîyek xanî, xanîyekî du
 çavî)
- çî:** (K) çî
 (S) ci, cî
 (H) çî, ci
- çî:** (K) çû,
 (S) çû, royişt,
 (D) şî
- çil:** (K) cil, cel,
 (S) cil,
 (D) çawres,
 (F) cil
 (H) cel, cil
- çipik:** (K) dilop, dirop, çilk
 (S) dilop
 (D) dilop, dilap, çilke
 (F) dilop, çelk
- çirîn:** (K) 1-qîrîn, çirîn, 2-stran (diçirî:
 distirê, strana dibêje)
- çi karî dikê:** (K) ci karî dikî
- çi qer:** (K) ci qas
- çîmen:** (K) çîmen
- çîyin:** (K) çûyin, çûn, çûndin,
 (S) çûn, royiştin,
 (D) şiyayene, şiyayış
- çoçik:** (K) çoçik/hesk, çemçik
 (S) eskû, awgerdan
 (D) çemçik/çemçe, kondêz
 (F) qelûx
 (H) kowcîz
- çu (çuw):** (K) cov, co, cu
 (S) kutek, têla, lîs
 (D) çuye, çuve, çû
- çun (çün):** (K) çawan, çawa, çito, çilo, çerre,
 (S) con, cilon,
 (D) senîn, senî, senêwa
- çunkê:** (K) çunkî, çimkî
 (S) çunke
 (D) çimke, çimka, çimkî
- çun ê?:** (K) çawan î, çawa yî, çito yî, çerre
 yî, çilo yî?
 (S) con î?
 (D) senîn ê?
- çwar-çwar:** (K) çar çar,
 (S) çwar çwar,
 (D) çar çar, çehar çehar
- çwar:** (K) çar, çwar
 (S) çwar, çar
 (D) çar, çihar
 (F) çwar
 (H) çwar
- da (da wiçim):** (K) dê, ê, wê (dê biçim),
 (S) dê
 (D) do
- da:** (K) da, dê, de(da were, de were)
 (S) dê
- daha:** (K) hîn, hê, hêj, hîna
 (S) hêsta
- daîn:** (K) daîn, dayin, dan
 (S) dayin
 (D) dayene
 (H) dan
- dalik:** (K) dayik, dê, dadê, yadê, dakê,
 eyyê

(S) dayik, dak, daye	nîne)
(D) ma, may, mar, da, dayk, dadi	(D) tede
(F) dalig	de:
(H) <u>edda</u>	(K) de (de were)
dalpîrik:	de:
(K) dapîr, dapîrk, pîrê, pîrik	(K) di, di...de
(S) dapîr	dêgeli xu man:
(D) dapîreki, dapîr	(K) gundêñ me
dan: b. daîn	(S) dêyekanî xoman
dan le.... (dam le erewe: min li erebê da, min li erebê xist)	(D) dewî ma(?)
(K) lê dan, lê qelibîn	dêh/dê:
dan le saz:	(K) deh
(K) li sazê dan, li sazê xistin	(S) de
dar:	(D) des
(K) dar	(F) deh
(S) dar, dirext	(H) de
(D) dar	delgirtin: b. elgirtin
(F) dar	dem:
(H) drext	(K) dev
dari emrû:	(S) dem, dew
(K) dara hirmîyê	(D) fek
(S) darî hermê	(F) dem
(D) miroyêri	(H) dem, dew
(F) darî ermid	deng:
(H) drêxtê miro/hemro	(K) deng
darem:	(S) deng
(K) dara min	(D) veng
(S) darekem, dirextekem	(F) deng
(D) darê min	(H) deng
(F) daregem	dengsiz:
(H) drextegem (?)	(K) bêdeng
dari vî:	(S) bêdeng
(K) dara bîyê, bî	(D) bêveng
(S) darî bî	(F) bîdeng
(D) viyale	(H) bêdeng
Daxlerbaşî: Gundekî Şêxbizinîyan	der:
day: b. ray (jê re, ji bo wê)	(K) der
dê:	derge;
(K) gund/dih	(K) derî, dergeh
(S) dê	(S) derge, erga
(D) dew/dewe/do	derî:
(F) diyekte/qurn	(K) derî
(H) dega	(S) derge, erga
dê:	(D) ber
(K) tê de (gûşt dê nîye: goşt tê de	(H) ber
	dêrîn:

(K) êdî, îdî, îda	dişkî: (K) dişkê
(S) îtir	digerdim: (K) digeriym
(D) êdî	dihêrim: (K) dihêrim
(H) îter (?)	dil: (K) dil (S) dil (D) zerre (F)dil
dê mêrdan:	dilgel: (K) dilan (jê dilgel: ji ê dilan)
(K) deh meriv, deh peya, deh mêt	dilo: (K) dilo
(S) de piyaw, de mirov	din: (K) din, ya din, dîger
(D) des mêrd, des peye	diran: (K) diran, didan, dindan, (S) didan, dan, (D) dindan, didan, (H) dedan
(F) diye piyag, diye mêt	dirîj: (K) dirêj
(H) deh mirdeki, deh pîyaki	dirik: (K) dirik
derkeftin:	dirî le saze: (K) li sazê dixe, dide li sazê (S) le saz deda
(K) derketin, derkeftin	dîsa: (K) dîsa, dîsan, dîs (S) dîsan
derman:	divindirî: (K) disechine, diweste, radiweste
(K) derman,	diwan-diwan: (K) dudo dudo, dudu dudu,
(S) derman	diwanig: (K) cêwî, cotik
(D) darû	diwayjikê: (K) davêje, davêkê, davêjkê
(F) derman	diwu-nêwu: (K) dibû-nebû (hebû tunebû)
(H) dar,	dixaşî: (K) dixaşê
derxistin:	dixwîkê:
(K) derxistin	
dest:	
(K) dest	
(S) dest	
(D) dest	
(F) des	
(H) des	
dêyeman:	
(K) gundê me, dihê me,	
(S) dêyekeman	
(D) dewa ma	
(F) dêyegeman, qerîyegeman	
(H) dêga ême	
de binê...:	
(K) di binê...	
destîyela:	
(K) rabû, helsa	
dey: b. deng	
dêyik:	
(K) gundik	
de to boro:	
(K) de tu were	
di:	
(K) paş, dû, dûv, pey	
diçirî:	
(K) diqîre	

diyam:	(K) dixwe	(S) kiç
	(K) têm(dêm)	(D) keynek, kêna
	(S) dêm	(F) dwêt(döt)
	(F) eyem	(H) kinaçe
dîyan:		dwêtap:
	(K) têñ, dêñ	(K) dotmam, dotap, keçap
diyer:	(K) 'esir	dwêtê ap: b. dwêtap
dîyin:	(K) dîyin/dîtin	dwêtem (dötem):
dîyin û vitin nêwe yek:	(K) dîtin û gotin nabe yek	(K) keça min, dota min
doşare:	(K) vedişêre	(S) kiçeve, kiçî min
doşeg:	(K) doşeg. şelt, şelte, binrax	(D)keyna mi
dor:		(F) kiçî min
	(K) dor, dorûber, dewrûber	(H) kenaçem
	(D) dor	dwêtgelit:
dor û legel:	(K) li derderê, li dorgelê	(K) keçen te
	(D) dormare	(S) kişekanit
du-sî:	(K) du-sê	(D) keynê to
	(S) dû-sê	dwêt vayandin:
	(D) didi-hîrê, di-hîrê	(K) keç revandin
	(F) dû-sê	dwîzlix (düzlix)
du:		(K)rast, deş
	(K) du, dû, didu, duddu, dido,	eger:
	dudo, dudi	(K) eger, ger, heg, heger, hek, heke
	(S) dû	(S)ger
	(D) di, didi	elatin:
	(F)du, dû	(K) hilatin
	(H), du, dû	elgirtaynê we bante:
du (dü):	(K) paş, dû, dûv, pey	(K) me hilgirta bantê
duye (düye):		elgirtin:
	(K) dû, dawî, dûmahî, paş	(K) helgirtin, hilgirtin
duz (dwîz/düz):		(S) helgirtin
	(K) rast, düz	elistin:
dwanzdiyan:	(K) dozdeyan, dwanzdeyan	(K) rabûn/helsan, hilbûn
dwêt (döt):		(S) helsan?
	(K) keç, keçik, dot	(D) werziş
		(H) wurzey
		elxericandin:
		(K) xericandin, derbaskirin
		emir:
		(K) emir, ferman
		emir da we teyrgel:
		(K) emir da (bi) teyran
		emrû:
		(K) hirmî/hermê/hermo
		(S) hermê

(D) miroy	eyane:
(F) ermid/ermûd	(K) evana
(H) miro/hemro	
end:	eye:
(K) hind, nik, cem, ba, bal, lay,	(K) ev, eve
ber	eye ça?:
(S) kin, lay	(K) eve çi ye?
(D) kişt	
engur:	ê dîkê:
(K) tîrî	(K) ê din
(S) tîrê	
(D) engur	ê çiwarâ:
(F) engwir (engür)	(K) ê çara
(H) hengûrî	ê diwanige:
	(K) ê duduyan
erewe:	ê ke:
(K) erebe, otomobil	(K) ê ku
ero:	ê ki: b. ê ke
(K) here, biçe	
(S) biro, biço	ê re:
	(K) vir, vêrê, vira
eşyar:	ê ser:
(K) hişyar, huşyar,	(K) ê serî, ê pêşî
heşyar, şiyar, şuyar	
eşyarwîn:	ê serig:
(K) hişyarbûn	(K) ê serî
(S) huşyarbûn	
(D) hêşyar biyayene	ê siya:
	(K) ê sisya
ew:	ê siyanige:
(K) ew	(K) ê sisêyan
(S) ew	
(D)o, ay	feqîr:
	(K) feqîr
ewana: b. ewane	fina:
	(K) pencere
ewane:	firê:
(K) ew, wan, ewan, ewana, wana	(K) pir, gelek, zaf
	(S) firê, zor
ewe:	(D) zav/gelekî/pir
(K) ew, ewe	(F) fire/firîye
	(H) fire
ewî:	firê xweş wî:
(K) ew, wî/wê, ewî/ewê,	(K) pir xweş bû
(F) ya, ew	(S) zor xoş bû
ewsanik:	(D)zaf weş bî
(K) çîrok/xebroşk/xavrîşok,	(F) firê xoş bû
xemîşok, çîrçîrok, çîrvanok	
(S) çîrok/metelok	firotin:
(D) estaneki/sanik	(K) firotin
(F) metel	(S) firoştin
ewsanikem de çal:	firtige:
(K) çîroka min di çalê de	(K) firotiye

gal:	(K) "gayan"(gelek ga)	(F) girín
gam:	(K) gav, hengav/hingav (S) hengaw (D) gam/gami (F) gam (H) hengame	girtandin: (K) girtin
gam kirdin:	(K) gav kirin	girtige: (K) girtiye
gav:	(K) gav, wext	girtin: (K) girtin
gawan:	(K) gavan	gîy: (K) giş
gel: (suffiksa pirhejmarê "an")	(K) -an, -in, -ên	gîy serxoş wîn: (K) em giş serxoş bûn
gewre:	(K) mezin, gir, girs, zil (S) gewre, pîr (D) pîl/xişn/gird/girs (F) gep/gewre (H) gewre, zil	gogetme: (K) mozqirtik, gogem
gewrem:	(K) mezin im, mezinê min	gord: (K) nik, cem, hind, ba, bal, ber (S)kin, lay (D)kişt
gî:	(K) giş, gişt, hemû	gordit: (K) cem te, nik te, hinda te, li ba te (S) le nik to, le lat,
gişt:	(K) gişt, giş	gorembe: (K) nebatek (mîna dirîya ye, kulîlkîn wê zer in)
giştîman:	(K) me hemûyan, em gişk	govend: (K) govend
gir:	(K) gir, mit	govend kêşan: (K) (wan) govend kişandin
giran:	(K) giran	govend kêşayîn: (K) me govend kişand
girdiver:	(K) dorûber, çarmedor	govend kişandin: (K) govend girtin, govend kişandin, bazdan
girdiverê:	(K) dorûberê wê	gu (gü): (K) gü (S)gü (D)gi
gîrfan:	(K) bêrî, bêrîk, cêb (S) gîrfan	gûşt: (K) goşt (S) goşt (D)goşt (F) gûşt (H) goşt
giri:	(K) girî	gune: (K) gune, guneh, tawan
girîn:	(K) girîn (S) girîn, giryân	

gune nîye:	(D) hak
(K) gune nîne, ne gune ye	
gûnig:	(F) xa
(K) gûnî, gwînî, gonî	
gup:	(H) hêle
(K) gep	
guranî:	hamrî:
(K) sitran/dûrik	(K) hevrê
(S) goranî	(S) hawrê
(D) deyîri	
(F) guranî/mêt/bêt	
(H) guranî	
guranî çirî:	hamrîyel:
(K) stra, stran got	(K) "hevrêyan"
(S) goranî wut	(S) hawrêyan
(H) guranî çirû	
guranî çirîn:	hamse:
(K) stran gotin, stran	(K) cîran
(S) goranî wutin	(S) hawser
guranî diçirî:	hamrîyelî xwê:
(K) stranan dibêje	(K) hevrêyen xwe
gurg:	(S) hawrêyekanî, hawrêyanî xo
(K) gur	
(S) gurg	
(D) verg	hate kuştin:
(F) gurg	(K) hat kuştin
(H) werg	(S) kujra
gwê (gö):	
(K) go/guh	hatige:
(S) gwê(gö)	(K) hatiye
(D) goş	(S) hatiwe
(F) gûş	
(H) goş/gos	hatigim:
gwê (gö) dirîne:	(K) ez hatime
(K) guh didine	
gwê (gö) we serî dayn:	hatin:
(K) me guhdarî bikira, me guh	(K) hatin
bi ser da, me guh bidaya ser	(S) hatin
gwêh(göh):	(F) hatin
(K) guh, go	
(S) gwê	Haymana: Qezayeke Ankarayê ye ku
(D) goş	piraniya Şêxbiziniyan li wir dijîn.
hak:	heft:
(K) hêk	(K) heft, heft
(S) hêlke	(S) hewt

heşt:	(K) heşt, <u>heyşt</u> (S)heşt (D)heşt (F)heşt (H)heşt	heta ke:	(K) ta ku, heta ku
heşta:	(K) heştê/heystê (S) heşta (D) heştay (F) heşta (H) heşta	hewa:	(K) hewa (D) hewa
heldigiri:	(K) hildigre (S)heldegrê	hewaman:	(K) hewa me (S) hewake man, hewaman (D)heway ma (F) hewaman
helgirtin:	(K) hilgirtin, birin (S) helgirtin	heway:	(K) hewa wê (S) heway
henek:	(K) henek, yarı, laqirdî (S) galte, yarı	hewî:	(K) hebû (S) hebû
henikê:	(K) hinek (S) hendêk	hewî:	(K) hinek, hebekî, piçek
henîkyan:	(K) hinekan, hinek ji wan	hewsanik:	b. ewsanik
her:	(K) her (her kes, her tim) (S) her	Heyvedanlı:	Eşireke Şêxbizinîyan
herke:	(K) herku, herkû	hêl:	(K) hêl, alî, teref
her sal:	(K) her sal	hêlman:	(K) hêla me, alîyê me (S) layman, laman
hesp:	(K) hesp (S) esp (D) estor (F) esp (H) esp	hêran:	(K) hêran
hest:	(K) heye	hêrîn:	b. hêran
hestin:	(K) heyîn, hebûn	hezar:	(K) hezar, hizar, <u>hezar</u>
heta:	(K) hera, ta (S) ta	hîştiyan:	(K) wî ew hîştin(?)
		hîn:	(K) ewk, çîk, tişt, filan bêvan, hîn
		hîn dîşî:	(K) filankes dibêje, ewko dibêje, çîko dibêje, hîn dibêje
		holik:	(K) 1-hêlin, hêlûn, 2-holik (S) hêlane (F) lane (H) liyanî
		hol wîn:	(K) hol bûn, tol bûn, gêndirîn
		Horasanlı:	Eşireke Şêxbizinîyan

hûş:	(K) hiş, huş, heş	(S) ême xoman
huştir:	(K) hêstir, deve	(K) insan, insan, 'insan
	(S) wuştir	însangel:
	(F) ustir, şitir, şutir	(K) însanan/însanên/insanın
	(H) wuştir	însangeliman:
hulî:	(K) cahnî, canî, ca'nî	(K) însanên me
hurç:	(K) hirç/hurç/herç	îra:
	(S) wurç/hers/hirs	(K) vir, vira
	(D) heş/hes	(S) ère
	(F) xirs	îre:
	(H) heşe	(K) vir, vira
hûre:	(K) odehyeke xusûsî ji bo	(S) êra, ère
	mêvanan e, ji xêñî cihê ye, mêvanxane	îreme:
ijnî:	(K) tune, nîne	(K) nuha jî, nuha, niha, nika,
ijnîye:	(K) tuneye, nîne	nuka, anika, anuka
inar:	(K) hinar/henar	(S) êsta
	(S) henar	(D) nika
	(D) hinari/henar	îwarig:
	(F) enar	(K) êvar, êvarê
	(H) henar	(S) êware
inare:	b. inar	îwarige:
i:	(î xware: vê xwarê, vê jêrê)	(K) vê êvarê
	(K) ev, vê	îwe:
îca:	(K) vêca	(K) we, hûn, ingo, win
îde:	(K) vir, vira, hirê, vêderê	(S) êwe
	(S) ère	(D) şima, sima
	(D)tiya	(F) îwe
îme:	(K) em, me	iznaq:
	(S) ême	(K) hestî, hestû
	(D)ma	(S) êsk
	(F) îme	(F) siqan
îme xuman:	(K) em bi xwe	(H) çele, pêse
		î xware:
		(K) vê xwarê, vê jêrê
		jê disenî:
		(K) jê distîne, jê digre
		jê:
		(K) jê, ji wî/wê
		je:
		(K) ji
		(S) le
		(F) je
		(H) ce
		jejû:
		(K) jijo, jujî, jûjî, jijo

je ruy ewe:	(D) kewtene
(K) ji ruyê wê	(F) keftin
jî:	(H)keftey
(K) jî	
jin:	
(K) jin/pîrek	kek: (K) kek
(S) jin	(S) kak
(D) cenî/cinî	(D)kekê
(F) jin	(H)kak
(H) jenî	
jinegel:	kekê: (K) kekê
(K) jinan	(S) kaka
(S) jinekan, jinan	(D)kekê
(D) ceniyan	(F) kaka
Jirdikîyanî: Eşireke Şêxbizînîyan	(H)kaka
ka:	
(K) ka, kanê	keko: (K) keko
(S) kwa	(S) kaka, kake
kanig:	(D)kekê, keko
(K) argûn, tifîk, kuçik, ocax(di	(F)kaka
Kurmanc de di maneya "ocaxa" komir û	(H)kaka
hwd. de "kan" tê bi kar anîn.)	
kar:	keleşîr: (K) dîk, dîkil, dîkel, keleşîr,
(K) kar	keleba
karker:	(S) kelebab, keleşîr
(K) karkir, karker	(F) keleşîr
ka dirikem:	(H) keleşîr
(K) ka dirika min	
kar ijnîye:	kelek: (K) kelek, petêx, qawin, qomî,
(K) kar tuneye	gundor
kê:	
(K) çi	kelepçe: (K) kelepçe
kê:	
(K) ka (saman)	kem: (K) kêm, hindik
kê çax:	(S) kem
(K) çi çax	(D) kilm
ke:	(F) kem
(K) ku, kû, ko, ki, gi, ke	
kêçax:	kemçik: (K) kevçî/kevçik
(K) çaxa ku, wexta ku, gava ku	(S) kewçik
kefel:	(D) kewçik/koçik
(K) hustu, stû, sto, hustuyê	(F) kemçik/qâşux
heştirê	(H) çemçe
keftin:	
(K) ketin	kenandin: (K) kenandin
(S) kewtin	(S) pêkenandin
	(D) huwnayene

kovara huneri, çandı ü siyasi a kurdén anatoliya navin

bîrnebûn

Zivistan 1997

Yazkanya

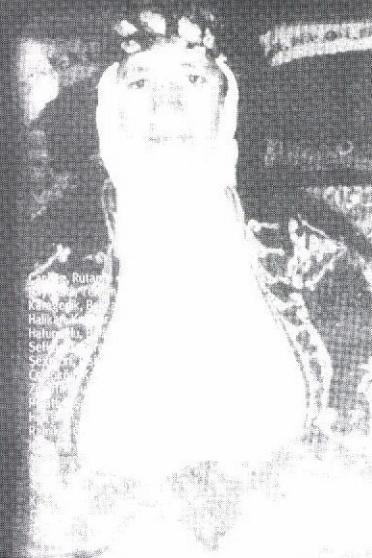
Bati Kürtler Gerçeligi
ve Çözüm
Perspektifler Üzerine
Sesi Düşünceseler
Nuh Ates

Qanîse Qıl
Cırkı

Polatlı Kürtleri
Dr. Hecibam Mikallî

Haci Erdogan
Halice Yaşar
Ali Biçer
Macope Dare
İbrahim Güçlü
Mehmet Bayrak
Huseyin Kalayci
M. Özgür

1

kovara huneri, çandı ü siyasi ya kurdén anatoliya navin

bîrnebûn

Bihar / Havın 1997

Aksaray Kürtleri

Tevi/Tegi
Orta Anadolu
Kürtlerinde hali sanatı

Balga
Şefki Asıretinin
İskan Şyküsü

Orta Anadolu
Alevilerinde,
Kürçe Ayet ve Beyîber

Edetîn Zewac ü Dawatê

Yarenî / Henek

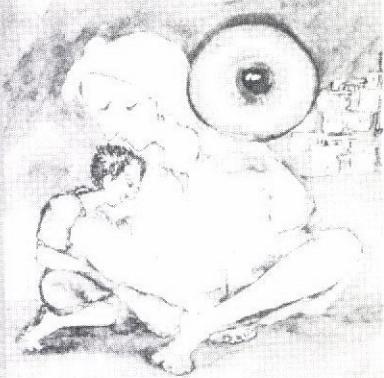
Quncika Kunika

Polatlı Kürtleri-II

Horasan Kürtler

Haymana: Hicri 1311

2

kovara huneri, çandı ü lêkolini ya kurdén anatoliya navin

bîrnebûn

Pazı 1997

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Orta Anadolu
Kürtleri
Hesabname
Hesabname
Hesabname

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

Yazkanya
Birnebûn
Çandı Ü Lekolîni

3

kovara huneri, çandı ü lêkolîni ya kurdén anatoliya navin

bîrnebûn

Zivistan 1998

Haymana:
SEN BİZİNİ
EZERİNİ
GÜZEL

MİLLİK Ü
GÖRENİN MİZNAN
ZERKE ÜZÜM TAKI

NİHAP BEŞİP ALAK
ÜZÜM ÖZÜ

ORGANADOLYA
AVŞAR MİHT ARINDA
ŞURU MOHTİLER
GÜZEL

İÜ ANADOLU
KÜRTLERİ
GÜZEL

SERİB ÜNTÜ KANAL
ÜZÜM KÖYLESE
GÜZEL

4

HELEBÇEYÊ JI BÎR NEKIN!

1988 - 1998

